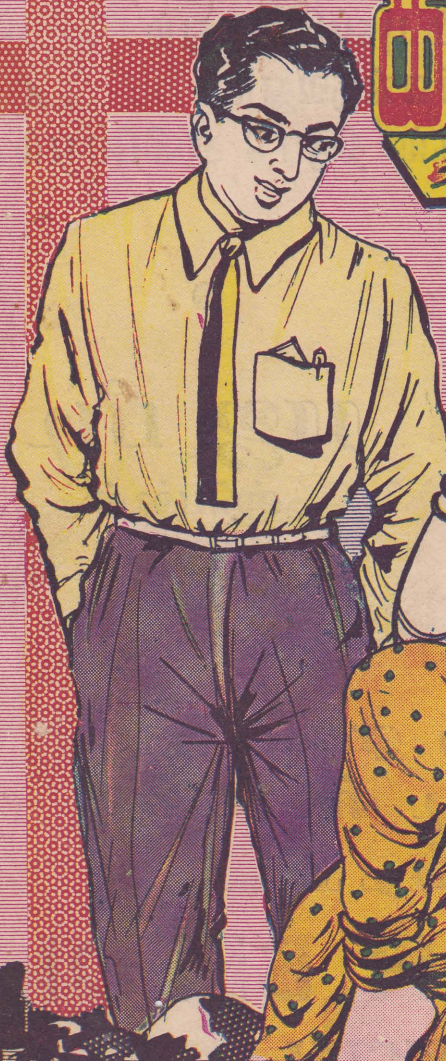

கலைச்சிசஸ்வீ

Kalaichelvi

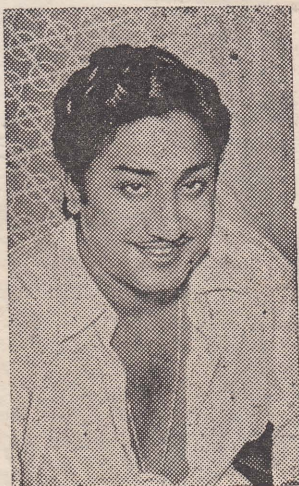
ஜப்பச்-கார்க்கிகை 1963

விலை
30

5-8

இலங்கை எங்கிலும் புகழ்பெற்றதும்
இணையில்லாது விளங்குவதும்
எல்லோர் மனதிற்கும் திருப்தி அளிப்பதும்

ராஜ பீடி
ஸ்பெஷல்

இன்றே இப்பொழுதே
ராஜ பீடி ஸ்பெஷலை

வாங்கிப் புகைத்துப் பயனடையுங்கள்!

RAJAH BEEDI
SPECIAL

ராஜ பீடி கம்பெனி,

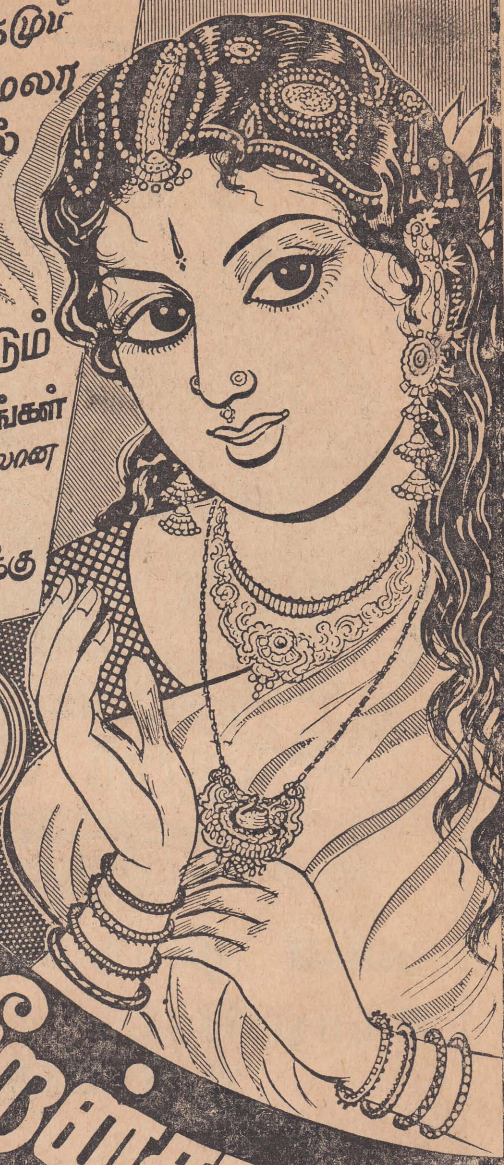
கொழும்பு - 14

போன் : 2739

ஆரணங்கன் அகழர்
மகழ்ந்து முகழும் மலர
வேண்டுமானால்

அங்கமெல்லாம்
அழகு நகை
ஜெளலிக்க வெண்டும்
இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்
பத்திரை மறந்துத் தங்கத்தாலான
பற்பல நவீன
டிசையின்களுக்கு

V.V.

பே.வெ.வெ.யீ.வ.சா.ஹி.யீ.

தங்கப் பவுணநகை மாளிகை

போன்
585

தந்தி
மள்தூறு

கனிகைட்டி, மாளிகை
யாழ்ப்பாணம்.

YOGA STUDIO

CHUNNAKAM

நவீன முறையில் படப்பிடிப்பு

☞ பெருப்பித்தல்,

☞ வர்ணந்தீட்டுதல்,

☞ புளக் செய்தல்

மற்றும் படப்பிடிப்பு (Photography)

சம்பந்தமான விஷயங்களில் உங்களுக்குத்
திருப்தியளிக்கக் கூடிய ஸ்தாபனம்.

சொந்தக்காரர்:- J. A. பேரின்பநாயகம்.

மில்க்மெயிட் கட்டிப்பால் தரத்தல்சிறந்தது.

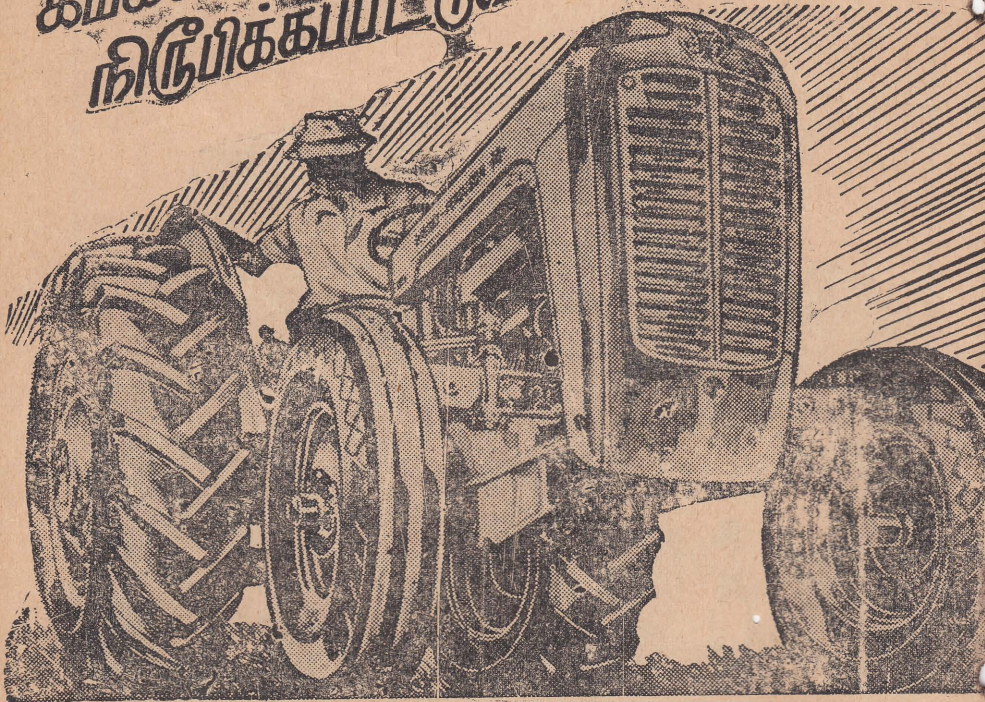
கரண்டியில்-கோப்பையில் கலந்தபின்
 ருசியான தேனீர். ஒவ்வொருமுறையும் கோப்பைக்குப் பின் கோப்பை
 மில்க்மெயிட் சுத்தமான பசுப்பாலினால் தயாரிக்கப்பட்டது.
 கலப்பில்லாதது—புதியது—நீங்கள் வாங்குவதற்குச் சிறந்தது,
 எப்பொழுதும் மில்க் மெயிட் கட்டிப்பாலையே தேர்ந்து வாங்குங்கள்!
 வாங்கும்போது சிகப்பு சில் இருக்கிறதா
 என்றே பார்த்து வாங்குங்கள்
 உண்மையான பசுப்பாலினால் தயாரிக்கப்பட்ட இயற்கைப் பொருள்
 என்பதை இது உறுதிப்படுத்துகிறது.

மில்க் மெயிட் இனிமையான கட்டிப்பால்

எல்லா டிராக்டர்களையும் விட
1.500.000
கமக்காரர்களினால் மிகச்சிறந்ததென
நினைக்கப்பட்டுவிட்டது!

மஸ்கி - பெர்க்சன்
ஆர்டோ அக்ரிகல்சர்ஸ் இன்டர்நீஸ்
பரந்தன் - வவுனியா

Sole Distributors: **SHIPPING SUPPLY Co, Ltd.**
25, DAM STREET, COLOMBO, 12

டின் பால்

வாங்கும்போது

ஹோலந்து தேசத்தின்
சிறந்த தயாரிப்பான

கேள் கேள்

முழு ஆடை நிறைந்த
கட்டிப்பாலை வாங்குங்கள்.

இந்நாட்டு மக்களின்
தேர்வு!
ஆம்,

ஷிப்ஸ்கோ
புட்டி

ஏ கவிநியோகஸ்தர்கள்:-

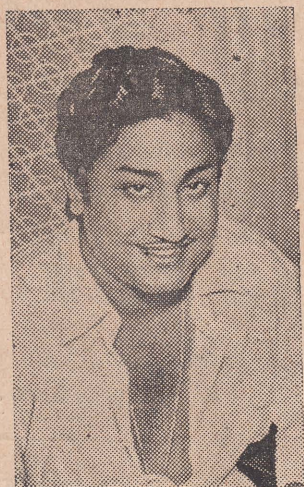
ஷிப்பிங் சப்ளை கம்பனி லிமிட்டெட்,
25, டாம் வீதி, கொழும்பு.

டெலிபோன்: 3169 & 5868

தந்தி: Shippsupply.

புத்துணர்வை அளிக்கும் உயர்ந்த பீடி,
இலங்கை மக்கள் விரும்பிப் பாவிக்கும் பீடி

ஸ்டீம்
ஸ்பெஷல்
903
கபூர்
பீடிகள்

௨௨௨ பீடிகளிலேயே காரம் மிகுந்தது
௨௨ பீடிகளில் குணம் மிகுந்தது
௨ பீடிகளில் மிகச் சிறந்தது

இந்தியாவிலிருந்து இறக்குமதி செய்த
பீடி இலைகளும், புகையிலைகளும்
எங்களிடம் மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும்
பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

தலைமைக் காரியாலயம்: திருச்சி.

கிளைகள்: திருநெல்வேலி; கோழம்பு.

என். பி. அப்துல் கபூர்

102/2, ஆட்டுப்பட்டித்தேரு,

கோழம்பு-13

தந்தி: GAFOORBIDI

போன்: 4929

அதிசயமும் இல்லை!

ஆச்சரியமும் இல்லை!

எனினும் பார்த்தால்
பரவசமடைவீர்கள்

1964-ம் வருட

மெய்கண்டான் பேர்ஸ் டயறிகள்
மெய்கண்டான் பிளாஸ்டிக் டயறிகள்

மற்றும்

மெய்கண்டான் மேசை (அலுவல் குறிப்பு) கலண்டர்கள்
இறக்குமதி செய்யப்படுபவைகளைவிட மேலானவை.

இத்தனைக்கும் பாதிவிலை

கண்ணைப்பறிக்கும் வண்ண அழகில் கவர்ச்சிகரமான வடிவங்களில் கட்டுக்கோப்பான
வேலைப்பாடுகளுடன் வலிவும், பொலிவும், கலையுணர்வும் மிகுந்து திகழ்கின்றது.
தினசரி பாவிப்பதற்கு மிகக்குறைவான விலையில் கிடைக்கிறது.

இன்றே ஒரு மெய்கண்டான் டயறியை அல்லது கலண்டரை
வாங்கிப் பரீட்சித்துப் பாருங்கள்.

எல்லா பிரபல வியாபாரிகளிடமும் கிடைக்கும்.

விலை விபரங்கள்

இங்கிலீஸ் பேர்ஸ் டயறி பேர்ஸுடன்	2-60
ஜெம்பேர்ஸ் டயறி	2-25
சிங்கள பேர்ஸ் டயறி	2-60
தமிழ் பேர்ஸ் டயறி	2-60
மேசை டயறி (பிளாஸ்டிக் கவருடன்)	2-95
உத்தியோகஸ்தர் டயறி (வலந் கவருடன்)	4-50
மேசை (அலுவல் குறிப்பு) டயறி (பிளாஸ்டிக்)	4-35
லோயர்ஸ் டயறி (பிளாஸ்டிக் கவருடன்)	4-50
டாக்டர்ஸ் டயறி	4-50
வலட் டயறி (கவர்ச்சிகரமான வலட்)	5-50
பிஸ்னஸ் 'A' டயறி (பிளாஸ்டிக் கவருடன்)	3-10
பிஸ்னஸ் 'B' டயறி	2-60
சிங்கள கலண்டர் இல. I	1-75
திருக்குறள் கலண்டர் இல. I	1-85
மேசை (அலுவல் குறிப்பு) கலண்டர்	5-00

மெய்கண்டான் அச்சியந்திரசாலை

161, செட்டியார் தெரு

கொழும்பு-11.

போன் : 79141

கிளை : 10, ஸ்ரான்லி ரோட், யாழ்ப்பாணம் (போன் : 236)

இலங்கா நிதி லிமிற்றெட்

10 ஆண்டு நிரந்தர சேமிப்பு மூலம்

ரூ. 500-00, 10 ஆண்டில் ரூ. 1000-00 ஆகும்
 ரூ. 1000-00, 10 ,, ரூ. 2000-00 ,,

நிரந்தர சேமிப்பு ஒருமாத அறிவித்தலின்
 பின் கீழ்க்கண்ட தொகையை எடுக்கலாம்

சேமிப்பு	ரூ. 500-00 க்கு	ரூ. 1000-00 க்கு
1 ஆண்டின் பின்	535-00	1070-00
2 ,,	572-00	1144-00
3 ,,	611-00	1222-00
4 ,,	652-00	1304-00
5 ,,	695-00	1390-00
6 ,,	745-00	1490-00
7 ,,	800-00	1600-00
8 ,,	860-00	1720-00
9 ,,	925-00	1850-00
10 ,,	1000-00	2000-00

தலைமை ஆபிஸ்: திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம்
 கிளை: வண்ணார்பண்ணை, யாழ்ப்பாணம்

தேய்ந்து போன டயர் மேலும் பல
ஆயிரக்கணக்கான மைல் உழைக்கலாம்

உங்கள் கார், லாறி டயர்கள்

தேய்ந்து போனால்: இன்றே எம்மிடம் வாருங்கள்.

நவீன இயந்திரங்களின் உதவியுடன்

உங்கள் பழைய டயர்களைக்

குறுகியகாலத்தில்

உத்தரவாதத்துடன் புதுப்பித்துத் தருவோம்.

நேர்த்தேன் இன்டஸ்றீஸ்

டயர் ரீர்ப்புபவர்கள்

75, அரசடி வீதி, : யாழ்ப்பாணம்

Chandra Knitting Company

HIGH CLASS HOSIERY MANUFACTURERS

யாழ்ப்பாணத்தில் தயாரிக்கப்படும்

பெருமை மிகுந்த

சந்திரா பெனியன், பெனியன் வகைகள்

☀ ரீ ஷேட்

☀ பேபி வெஸ்ட்

☀ ஸ்போட் ஷேட்

☀ ஸ்வெட்டர்ஸ்

☀ பேபி சன் சூட்

முதலியவற்றையே கேட்டு வாங்கி உபயோகியுங்கள்.

சந்திரா நிட்டிங் கம்பனி

(உரிமையாளர்: M. T. செல்லையா)

46, பிறவுண் வீதி

: யாழ்ப்பாணம்

ஆசிரியர்களே!

மாணவர்களே!

இப்பொழுது விற்பனையாகின்றது

இலங்கைப் புவியியல்

ஆசிரியர்: க. குணராஜா

(இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம், பேராதனை)

✻ புதிய கலைச்சொற்கள் உபயோகிக்கப்
பட்டுள்ளன.

✻ ஜி. சி. ஈ. [சாதாரண] பாடத்திட்டத்தை
மட்டும் கொண்டது.

✻ விரிவான விளக்கப் படங்கள் ஏராளமாக
இடம் பெற்றுள்ளன.

✻ இலங்கைப் பல்கலைக் கழகப் புவியியற்
பேராசிரியர் குலரத்தினம் அவர்களின்
அணிந்துரை கொண்டது.

எல்லாப் பிரபல

புத்தகசாலைகளிலும் கிடைக்கும்

மேலும் விபரங்களுக்கு-

அன்பு வெளியீடு,

5, சீனியர் ஒழுங்கை

யாழ்ப்பாணம்

இடமாற்றம்.

ஆண்டு முடிந்து வருகின்றது. ஆசிரியர்களின் இடமாற்றப் பிரச்சனை பலரின் நெஞ்சைக் குடைந்து வருகின்றது.

சம்பந்தப்பட்ட ஆசிரியர் சங்கங்கள் தம்முள் சண்டை பிடிக்கின்றன; மேலதிகாரிகளைப் பேட்டி காண்பதில் போட்டி போடுகின்றன.

“படமுடியாதினித் துயரம். பட்டதெல்லாம் போதும். குளிரிலும் கூதலிலும் கிடந்து குழந்தைகட்டுக் கல்வி கற்பித்தோம். பணியிலும் வெய்யிலிலும் உழன்று பாலர்கட்டுப் போதித்தோம். இனியாவது எங்களைச் சொந்த ஊர்களுக்கு மாற்றிவிடுங்கள்”— என்று பரிதாப வேண்டுகோள் விடுக்கின்றார்கள் வெளியூர் ஆசிரியர்கள்.

“நாங்கள் மட்டும் என்ன வாழ்ந்தோம்? சொந்த ஊர் என்ற ஒன்றைத் தவிர, மற்றப்படி எல்லாத் தொந்தரவுகளுக்கும் நாம் ஆளாகித்தானிருந்தோம். முகாமையாளர்களின் முரட்டுப் பிடியிலிருந்து இப்போதுதானே விடுபட்டிருக்கின்றோம்”— என்கிறார்கள் உள்நூர் ஆசிரியர்கள்.

இப்படி இன்னும்பல வாதப் பிரதிவாதங்கள்!

இரண்டு பக்கத்திலும் நியாயம் இருக்கத்தான் செய்கின்றது.

தன் பக்கத்தில் மட்டும் நியாயம் இருக்கின்றது என்று நினைப்பதாற்றான் இந்தச் சண்டைகளும் சவால்களும்! மற்றப் பக்கத்திலும் நியாயம் இருக்கின்றது என்பதை ஒவ்வொரு ஆசிரியரும் உணரவேண்டும். இத்தகைய ஒரு மனமாற்றம் ஏற்பட்டால், இடமாற்றப் பிரச்சனை இலகுவில் தீர்ந்துவிடும்.

இத்தகைய மனமாற்றத்திற்குப் பிறகு, சில பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களால் சமீபத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட இடமாற்றத் திட்டத்தைத் திறந்த மனத்துடன் ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும்.

வேறு ஜீவாதார உரிமைக்காகப் போராடவேண்டிய இந்த நேரத்தில், இடமாற்றச் சண்டையில் ஆசிரியர்கள் தம் சக்தியையும் நேரத்தையும் செலவு செய்வது நல்லதா?

போக்கு வரத்து வசதி, இருப்பிட வசதி, உணவு வசதி,— இவையில்தான் ஏன், உயிர்ப்பாதுகாப்பேயில்லாத சில இடங்களிலும் ஆசிரியர்கள் கடமையாற்றவேண்டியிருக்கிறது. இத்தகைய இடங்கள், வடமாகாணம் உட்பட, இலங்கையின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் இருக்கின்றன.

ஆசிரியர் சங்கங்கள், இந்த இடங்களைப் பற்றி நன்கு ஆராய்ந்து, அவற்றைத் தரம்பிரித்து ஒர் பட்டியல் தயார் செய்ய வேண்டும், இந்தப் பாடசாலைகளில் கடமையாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு, அவர்களின் சேவைக்காலம்வரை, அவர்கள் படும் கஷ்டங்களுக்கு ஈடாக, அதிகப்படியான சம்பளம் பெற்றுக் கொடுப்பதற்கு ஒரே முகமாகப் பாடுபடவேண்டும்.

உள்நூர், வெளியூர் போட்டியைத் தவிர்ப்பதற்கு இது ஒரு வழி என்பது நமது கருத்து.

அன்பார்ந்த நேயர்களே!

விணக்கம். சென்ற இதழில் அறிவித்தபடி நவராத்திரி மலரைத் தயாரிக்க முடியவில்லை. இந்தத் தீபாவளி இதழையும் சற்றுத் தாமதித்தே வெளியிடுகின்றோம். பொருளாதார நெருக்கடியுடன் வேறும் பல இடையூறுகள் ஏற்பட்டுவிட்டன. முன்னெப்போதையும்விட இப்போதுதான் உங்களின் உதவி மிக மிக அவசியமாகத் தேவைப்படுகின்றது. “கலைச் செல்வி”யின் ஆண்டுச் சந்தா நான்கு ரூபாய் மட்டுமே, உங்கள் சந்தாவை அனுப்புவதுடன், உங்கள் நண்பர்களில் ஒரு சிலரையும் “கலைச்செல்வி”யின் சந்தாதாரர்களாக்குங்கள்.

பண்டாரவளை சென் மேரில் பாடசாலையிலிருந்து ஆசிரியர்களுரைத்தினம் எழுதுகின்றார்: தங்கள் “கலைச்செல்வி” கடந்த ஐந்து வருடங்களாக சிறந்த இலக்கியச் சேவை செய்து வருகின்றனர். “கலைச்செல்வி” படிக்கும் ஒவ்வொரு வாசகரும் இதனை அறிவர். ஈழநாட்டில் தரமான விஷயங்களுடன் வெளிவரும் சஞ்சிகைகளுள் முதன்மைஸ்தானம் வகிப்பது “கலைச் செல்வி”யே..... ஆனால் பணமுடை “கலைச்செல்வி”யைப் பாதிக்கின்றது என்பதை என்னால், சிறிது காலமாக உணர முடிகின்றது. பத்திரிகை தொடர்ந்து வெளிவருவதற்கு என்னுடைய உதவி செய்வேன். பத்துச் சந்தாதாரரைச் சேர்த்து அனுப்புகின்றேன்.....”

அன்பரின் ஆர்வம் எமக்கு உற்சாகத்தைக் கொடுக்கின்றது. மற்றைய இலக்கிய அன்பர்களும் இவரைப் பின்பற்றினால்.....!

இக்காலத்து இலக்கியப்போக்கை நமது மாணவர்கள் அறிய வேண்டும் என்பதற்காக, இலங்கையில் தமிழ் மாணவர்கள் படிக்கும் கல்லூரிகளுக்கு இந்த மாதம் தொடக்கம் “கலைச்செல்வி”யை அனுப்பத் தீர்மானித்துள்ளோம். கலைச்செல்விப் பிரியர்களான ஆசிரியர்கள் பலர் இக் கல்லூரிகளில் பணிபுரிகின்றார்கள். இம்மாத இதழ்கிடைத்ததும், சந்தாப் பணத்தை அனுப்பி வைக்கும்படி அதிபருக்கோ அல்லது நூல்நிலைய நிர்வாகிக்கோ இந்த அன்பர்கள் நினைவூட்டினால் நல்லது. யாழ்மத்திய கல்லூரி நூல்நிலைய நிர்வாகியும், கொழும்பு ரூயல் கல்லூரி அதிபரும் இவ்விஷயத்தில் முன்னோடிகளாக இருப்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவிக்கின்றோம்.

—ஆசிரியர்.

“கலைச்செல்வி”யின் விளம்பரதாரர்களை ஆதரியுங்கள். உங்கள் விளம்பரத்தைக் “கலைச்செல்வி”யில் கண்டோம் என்று சொல்லுங்கள்

நீனவில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள்!

மிகச் சிறந்த
புடங்களுக்கு...

பிறின்ஸ்

சுன்னுகம்.

மாலாஸ்

காங்கேசன்துறை.

பலதரம் பெக்கம்

எழுத்தாளர்கள் பலர், பல்வேறு காரணங்களுக்காகப் புனை பெயரில் எழுத வே விரும்புகின்றார்கள். ஆனால் உலகப் பிரசித்தி பெற்ற எழுத்தாளர் ஒருவர் ஏன் புனைபெயருக்குள் தன்னை மறைத்துக்கொண்டார் தெரியுமா?— வெட்கத்தினாலும் பயத்தினாலும்! “அதிசய உலகில் அலிஸ்” என்ற நூலை எழுதிய லூயிசு கறல் என்பவரின் சொந்தப் பெயர் டொட்ஜன்! பதினைந்துக்கு மேற்பட்ட மொழிகளில் இந்நூல் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஆங்கிலத்தில் மட்டும் 170 பதிப்புகள் வெளிவந்துவிட்டன. உலகிலுள்ள சிறுவர்களைத் தன் மிகப் பிரபலமானது இதுதான். இந்த ‘விழல்’ கதையைத் தன் சொந்தப் பெயரில் வெளியிட்டால், தன்னைத் தெரிந்தவர்களும் நண்பர்களும் என்ன நினைப்பார்களோ என்று வெட்கப்பட்டார், பயந்தார், டொட்ஜன். ஆகவேதான் லூயிசு கறல் என்ற பெயரில் நூலை வெளியிட்டார்!

பிரசித்தி பெற்ற அமெரிக்க எழுத்தாளரான எட்கார் ஆலன்போ என்பவர் தன் ஒன்றுவிட்ட சகோதரி வர்ஜீனியாவை மணஞ் செய்தார். அப்போது அவரின் வயது 26. மனைவியின் வயது 13. சிறுமியான தன் மனைவி மேல் போ அதீத காதல் கொண்ட

டிருந்தார். அந்தக் காதல் வேகத்தில் அவர் பாடிய கவிதைகள் சில ஆங்கில இலக்கியத்தில் சிறப்பான தோர் இடத்தை வகிக்கின்றன.

ஆயன்றவரை தமிழே பேச வேன்; தமிழே எழுதுவேன். சிந்தனை செய்வது தமிழிலே செய்வேன். எப்போதும் பராசக்தி- முழுஉலகின் முதற் பொருள்— அதனையே தியானஞ் செய்து கொண்டிருக்க முயல்வேன். அதனைக் குறித்தே ஓயாமல் எழுதிக் கொண்டிருக்க முயல்வேன்.

—பாரதியார்.

ஆங்கிலத்தில் “பர்கூசன் டிறக்டரி” (Fergusons Directory) என்றொரு தொகுப்பு நூல் வெளிவருகின்றதல்லவா? இலங்கையைப் பற்றிய சகல விபரங்களையும் இந்நூலிலே காணலாம். பிரமுகர்கள், பேராசிரியர்கள், அரசியல்வாதிகள் வியாபார நிறுவனங்கள், தரும நிலையங்கள், கல்லூரிகள், முதலிய எல்லா வகையான விபரங்களும் இந்நூலில் உள்ளன. ஆண்டுதோறும் வெளியாகும் இந்நூல், ஆயிரக்கணக்கில் விற்பனையாகின்றது. சென்ற சில ஆண்டுகளாக “லங்கா ஜன பொத” என்ற பெயரில் சிங்கள மொழியில் இப்படி ஒரு நூல் வெளியாகின்றது. ஆனால் தமிழில்.....? இதைப்பற்றி இலங்கையில் மட்டுமல்ல, இந்தியாவிலே

யே ஒருவரும் நினைத்துப் பார்க்க வில்லை. இப்போது, இந்தக் குறையை நீக்குவதற்கு முயற்சி செய்கிறார் பிரபல எழுத்தாளர் வரதர். தமிழர் அனைவரும் பெருமைப்படும் படி அமையப் போகும் இந்நூல் அடுத்த பங்குனி மாதத்தில் வெளியாகுமாம்!

IDI ணவர்களாகப் படித்துக் கொண்டிருக்கும் போதே பாடப் புத்தகங்கள் எழுதும் மாணவர்கள் இருக்கின்றார்களா? அசாதாரண திறமை படைத்த சில மாணவர்கள் இருக்கத்தான் செய்கின்றார்கள். புலோலி ஆண்கள் பாடசாலையின் அதிபராகக் கடமை ஆற்றிவிட்டு இப்போது ஓய்வு பெற்றுள்ளார். இராமநாதபிள்ளை என்பவர் முன்பு மாணவனாக இருக்கும் போதே "யவன மஞ்சரி" என்ற நூலை எழுதினார். அக் காலத்தில் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் அந்த நூல் உபயோகிக்கப்பட்டது. இப்போது

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தில் மாணவராயிருக்கும் க. குணராஜா என்பவர் 'இலங்கைப் புவியியல்' என்ற சிறந்த நூலொன்றை எழுதியிருக்கின்றார். இந்தக் குணராஜாயார் தெரியுமா? பிரபல எழுத்தாளர் "செங்கை ஆழியான்" தான்!

நீங்கள் பெரிய மனிதரென்று பெயரெடுக்க வேண்டுமா? இதோ ஒரு வழி: ஒரு காகிதமும் பேனாவும் வைத்துக்கொண்டு உட்காருங்கள், நீங்கள் இறந்துவிட்டதாக நினைத்துக்கொண்டு, உங்களைப் பற்றிப் புகழ்ந்து ஒரு கட்டுரை எழுதுங்கள். எத்தனை பக்கம் வேண்டுமானாலும் எழுதலாம்; என்ன வேண்டுமானாலும் எழுதலாம். பிறகு, என்னென்ன எழுதியிருக்கின்றீர்கள் என்பதைப் பார்த்து, ஒவ்வொன்றையும் உங்கள் காலத்திலேயே முடிக்க முயலுங்கள், நிச்சயம் நீங்கள் பெரிய மனிதன் ஆகலாம்!

—“அறுவடை”

திருக்குறள் கீர்த்தனை - 12

துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்கு
துப்பாய தூ உமழை.

இராகம்: வாசஸ்பதி:

தாளம்: ஆதி.

பல்லவி

கருணையும் காருண்யப் பெருமைத் தியாகமும்
வருமழை வளமுறத் தருவதைப் பாராய்.

அனுபல்லவி

பெருமழை பெய்திடப் பெருகிடும் வளங்கள்
தரு தாவரம் முதல் தழைத்திடச் செய்திடும்.

சரணம்

உண்டு களிக்குமிந்த உலகினில் உண்வினை
உண்டாக்கி உளவாக்கி உண்பித்து உவகையூட்டி
உண்பார் உண்ணீர்தாய் உணவாகி உண்ணப்படும்
உண்மை உத்தம உருத் தண்ணீர் மயமாகி.

யாழ்ப்பாணம் ந. வீரமணி

சுத்தமாக

சுகாதார முறைப்படி

நவீன இயந்திரங்களினால்

விசையுயர்ந்த மூலப்பொருட்களைக் கொண்டு
தயாரிக்கும்

பேய்

மார்க்

ஸ்பெஷல்

பானங்களையே அருந்துங்கள்

எல்லா இடங்களிலும் கிடைக்கும்.

தயாரிப்பாளர்

சுப்பிரமணியன் சோடாக் கம்பெனி

போன்: 97

வல்வேட்டித்துறை

தந்தி: SODA

கிளை:

ரூஜ் ஸ்ரோர்ஸ்

போன்:

2/B, ஸ்ரான்லி ரோட்,

தந்தி

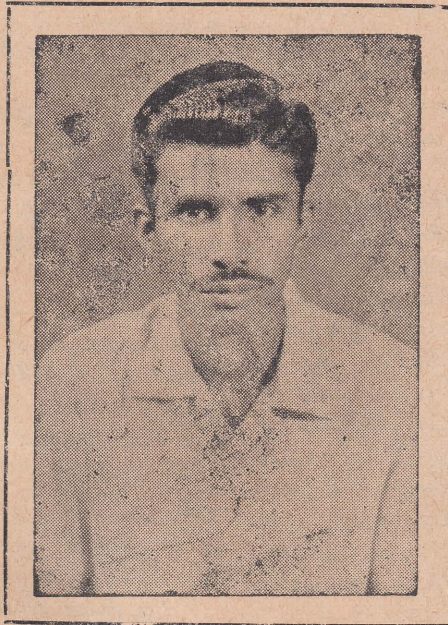
373

யாழ்ப்பாணம்

ESVES

ஒளியை நோக்கி !

மு. தனையசிங்கம B. A.

இரத்தினபுரியில் ஆசிரியப் பணிபுரியும் இந்த எழுத்தாளர் சிறுகதை, விமர்சனம் முதலிய துறைகளில் தன் கைவண்ணத்தைக் காட்டிவருகின்றார். இப்பொழுது நாவலிலக்கியத்துறையிலும் ஈடுபட்டுள்ளார். கோஷ்டி சேர்க்காமல் தனித்தியங்குவதில் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கும் இவர், தனக்கேயுரித்தான ஒரு புதிய நோக்கில் தோன்றியவற்றைக் கலையம்சத்துடன் வாசகர்களுக்குத் தருகின்றார். "ஒளியை நோக்கி" என்ற இவருடைய நாவல் சமீபத்தில் வெளிவரவிருக்கின்றது. இந் நாவலின் ஓர் அத்தியாயத்தை மகிழ்ச்சியுடன் இங்கு வெளியிடுகின்றோம்.

கூட்டம்முடிந்தபின் அறைக்குள் நுழைந்த நடராஜன் அங்கு மிங்குமாகச் சுற்றினான். மேசையில் கிடந்த புத்தகத்தைப் புரட்டினான். கதிரையைப் பிடித்தான். அந்த மூலைக்கு நடந்தான். இந்த மூலைக்கு வந்தான். இடையில் நின்றான். அப்படி ஐந்து நிமிடங்களுக்குக்கிட்டச் சென்றபின் தான் அவனுக்குத் தான் ஏதோ பைத்தியக்காரன் மாதிரி நிற்கிறான் என்பது தெரிய வந்தது. ஆனால் அப்படி என்ன எண்ணங்கள் அவனைத்தன் நிலையை மறக்கச் செய்துவிட்டிருந்தன என்று பார்க்கும்போது அப்படி எந்த எண்ணங்களும் இருந்ததாகவுந் தெரியவில்லை. ஆனால் அதே சமயம் எவ்வளவோ இருந்தன போலவும் படாமலில்லை. ஏதோ ஒருவித அதிர்ச்சி. எல்லாக்கலந்த ஒருவித நெருக்கடியில் எதுவென்று தேடமுடியாத ஒரு திகைப்பு. நடராஜன் திரும்பவும் எதுவும் செய்யாமல் தன்னைமறந்த ஒரு நிலையில் நிற்பதை உணர்ந்தான். அதற்குப்பின்புதான் உடையை மாற்றத்தொடங்கினான்.

நடராஜனுக்கு அன்றுமுழுதுமே அப்படி ஓர் அவதிதான். மத்தியானம் அவனால் நித்திரை கொள்ள முடியவில்லை. படுக்கையில் கிடந்து உழன்றான். தானும் கூட்டத்தில் எழுந்து அப்படிக்கேள்விகேட்டிருக்கலாம், இப்படிக்கேட்டிருக்கலாம் என்று அவன் அடிக்கடி யோசித்துக்கொண்டான். ஆனால் அவையொன்றும் திருப்தியளிப்பதாகத் தெரிய வில்லை. உள்ளே நெருங்கிய எண்ணங்களின் தலைப்பு அவையாககத்

தெரியவில்லை. மாலைத் தேநீருக்குப்பின் திரும்பி அறைக்குள் போக அவன் விரும்பவில்லை. பொது அறைக்குள் இருந்துகொண்டு மாலைப்பத்திரிகைகளில் ஒவ்வொரு பந்தியையும் படித்துக்கொண்டிருந்தான். ஆறுமணியானபின் அடுத்த அறைப்பையனிடம் ஒரு ரூபா கடன் எடுத்துக்கொண்டு படம்பார்க்கப் புறப்பட்டான். சனியும் ஞாயிறும் சர்வகலாசாலைக் கலைக்கூடத்தில் படம் காட்டப்படும். ஐம்பது சதந்தான் கட்டணம். மீதிக்குச் சிகரட் வாங்கிக்கொள்ளலாம். உடுப்பை மாற்றிக்கொண்டு புறப்பட்டபோது உற்சாகம் ஏற்படுவது போலிருந்தது.

கலைக்கூட வாசலில் டிக்கட் வாங்கிக்கொண்டு திரும்பியபோது கொம்ரேட் விஜேயோடு வினித்தாவும் வேறு சிலபெண்களும் உள்ளே வந்தனர்.

“ஹலோ!” என்றான் நடராஜன்.

“ஹலோ!” என்றனர் கொம்ரேட் விஜேயும் வினித்தாவும்.

“உன்னை அங்கே தேடினேன்” என்றான் விஜே.

“எதற்காக?”—நடராஜன் ஆச்சரியத்தோடு கேட்டான்.

“ஓ பயப்படாதே, சும்மா தேடினேன்—வழக்கம்போல்”

“ஓ!” என்று சொல்லிவிட்டு நடராஜனும் சிரித்தான். விஜேக்கும் தனக்கும் இனிச் சம்பந்தமில்லை என்று அவ்வளவுதூரம் அவன் முடிவுகட்டியிருக்கிறான் என்பதை அறிய அவனுக்கு ஆச்சரியமாய் இருந்தது. இல்லாவிட்டால் அவன் தன்னைத் தேடினான் என்று சொன்

னதில் அவ்வளவு ஆச்சரியப்பட என்ன இருக்கிறது?

பிறகு, 'நடா, எப்படிச்சுகம்?' என்றான் வினித்தா. "இப்போ கொஞ்சம் எழுப்பம்போலத் தெரிகிறது!"

"பைத்தியம்" என்று சொல்லிச் சிரித்தான் நடராஜன். ஆனால் அவள் சொன்னவை அவனுக்குச் சந்தோசத்தைக் கொடுக்காமலில்லை.

"எப்படி இன்றைக்குக் கூட்டம்?" என்றான் விஜே.

நடராஜனுக்கு ஏதோமாதிரி இருந்தது. ஆனால் அவனையறியாமலே பதில் தானாகவே வந்தது. 'எவ்வளவோ தெளிவாகியிருக்கிறது."

"அப்படியென்றால்?" — கொம் ரேட் விஜேக்கு விளங்கவில்லை.

"அப்படியென்றால் இதுவரை நான் நினைத்திருந்தவை எத்தனையோ வற்றைத் திருத்தி அமைக்கவேண்டியிருக்கிறது. கட்சி சொன்னவற்றை எல்லாம் கண்மூடித்தனமாக நாம் இதுவரை விழுங்கியிருக்கிறோம். இப்போதான் கட்சிசொன்னவற்றுக்கும் அங்கே உண்மையாக நடந்தவற்றுக்கும் எவ்வளவோ வித்தியாசம் இருக்கிறது என்பது தெரியவருகிறது. அதனால் தான் எவ்வளவோ தெளிவாகியிருக்கிறது என்கிறேன்" என்று விளக்கிய நடராஜன் தொடர்ந்தான். "விஜே, நினைத்துப் பார், நாம் இதுவரை ஹங்கேரிப் பிரச்சனையைப்பற்றிய எந்தப் புத்தகத்தையும் தொடக்கூட விரும்பவில்லையென்பதை! கட்சி சொல்வது மட்டும் நமக்குப் போதுமாகப்பட்டது, சரியாகப்பட்டது! விஜே, நாம்

ஒவ்வொருவரும் நல்லதோர் ஆராய்ச்சிக்குப்பின் ஏற்பட்ட அறிவின் காரணமாய், வேறு எந்த வழியும் இல்லையென்று நினைத்துக் கொண்டு கட்சியில் சேராமல், ஏதோ ஒரு தனிப்பட்ட காரணத்துக்காகக் கட்சியில் புகுந்துவிட்டுப் பின்பு தான் ஆராய்ச்சி செய்வதுபோலவே எனக்குப்படுகிறது."

"நடா, நீ என்ன சொல்கிறாய்? அவர்கள் சொன்னது சரியென்று உனக்குப்படுகிறது?" என்று ஆச்சரியத்தோடு கேட்டான் சொம்ரேட் விஜே. அவனுக்கு நடராஜனின் விளக்கம் விசித்திரமாகப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

"அப்படித்தான் நினைக்கிறேன்" என்றான் நடராஜன்.

"நடா, நீயே ஒப்புக்கொண்டாய், அதைப்பற்றிப் படிக்கவில்லையென்று. அதனால்தான் உனக்கு அப்படிப்படுகிறது. நான் வடிவாக எல்லாம் வாசித்திருக்கிறேன். தயவு செய்து என்னையும் உன்ரகத்தில் சேர்க்காதே. அத்துடன் இன்று அவர்களை நாம் நல்லாகத் திணறடித்துவிட்டோம்."

"ஓ, அப்படியா? அப்போ நீ கனக்க வாசித்திருக்கிறாய்? அத்துடன் அவர்களைத் திணறடித்துப் போட்டீர்கள் என்று நினைக்கிறாய்?" நடராஜன் வேடிக்கையாகக் கேட்டான். "அதனால்தான் ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் கருவிகள், கையாட்கள், அமெரிக்கக் கையாட்கள் என்று சொல்வதைத்தவிர வேறு சொல்ல முடியாமல் போய்விட்டதாக்கும்?"

"நடா!" என்றான் விஜே திடீரென்று நயமாக. "சில விஷயங்களைப்

பற்றி நீயாகவே உணரவேண்டும் நடரா. அப்படித்தான் அவர்கள் திணறடிக்கப்படாவிட்டாலும் அவர்களின் பிரச்சாரத்தை நாம் விட்டு வைக்கக் கூடாது நடரா. நம் கொள்கைகளில் நமக்கு ஒரு பக்தி இருக்க வேண்டும். அவை எல்லாம் தேவை அதை விட்டுவிட்டு ஒவ்வொரு நாடாகப் பிடித்துக்கொண்டு போக விட்டால் எங்கள் கொள்கை உலகத்தில் செல்லாது நடரா, செல்லாது. விளங்கிறதா?"

ஆனால் அந்த நயமான பேச்சின் மருட்டலில் வீழுவதற்கு நடராஜன் விரும்பவில்லை.

"விளங்குகிறது, விஜே" என்று அவன். "ஆனால் அப்படி ஒரு கண்மூடித்தனமான பக்தியையும் அதன்மூலம் நம் கொள்கை பரவுவதையுந்தான் நான் விரும்பவில்லை. நம்முடைய கொள்கை சரியென்றால் மற்றவர்களைப் பலாத்காரமாகப் பிடித்து வைத்திருக்கத் தேவையில்லை. அவர்களாகவே வருவார்கள்."

"அதுதானே நீ கூட்டத்தில் பேசாமல் இருந்தாய்?"

"ஆமாம் அதனால்தான்"

"இதை மற்றக்கட்சிப் பையன்களிடமும் சொல்லவேண்டும். வேடிக்கையாக இருக்கும்"

"நான் உன் கட்சிப் பையன்களைப்பற்றிக் கவலைப்படப்போவதில்லை, விஜே அந்தக்காலம் போய் விட்டது."

"அப்போ, அப்படியா விசயம்? கேட்பதற்குச் சுவையாக இருக்கிறது." விஜே பகிடிவிட்டான்.

"அப்படியென்றால் நான்

இன்னுமொருக்கால் திருப்பிச்சொல்கிறேன். உன் கட்சிப்பையன்களைப்பற்றி நான் கவலைப்படப்போவதில்லை."

"கிளுக்" என்று பக்கத்தில் இவளவு நேரமும் ஒன்றும்பேசாமல் கேட்டுக்கொண்டு நின்ற வினித்தா சிரித்தாள். விஜேக்கு அது அவ்வளவு பிடித்ததாகத் தெரியவில்லை. அவன் முகத்தைக் கடுமையாக்கிக்கொண்டு கேட்டான்.

"நடரா, தயவுசெய்து சொல்வாயா நீ எங்கே நிற்கிறாய் என்று? கட்சிக்குள்ளேயா வெளியேயா? எங்கே உன் நிலை நிற்கிறது?"

நடராஜன் காற்சட்டைப் பைகளுக்குள் கைகளைப் புதைத்தவண்ணம் ஒருகணம் நெற்றியைச் சுருக்கி நெஞ்சை நிமிர்த்தி மூச்சை இழுத்துக்கொண்டான். அடுத்த கணம் உண்மையான அக்கறையோடேயே சொன்னான்.

"அதைக் கொஞ்சம் யோசித்துச் சொல்லவேண்டும். ஆம், அதைப்பற்றிச் சீக்கிரமே சிந்திக்க வேண்டும்."

"பெரிய சிந்தனையாளன்!"

வேண்டுமென்றே உரக்கச் சிரித்துக்கொண்டு விஜே தொடர்ந்தான்.

"நீ சிந்திக்கமுந்தி உனக்கு நான் ஒன்று சொல்லிவைக்கிறேன்—நீ ஒரு ஏஸ் யோக்கர்!"

அதற்குப்பின் அவன் அங்கு நிற்கவில்லை. டிக்கட் வாங்கப்போய் விட்டான். நடராஜன் சிரித்துக் கொண்டே சிகரட் ஒன்றைப் பற்றவைக்கத்தொடங்கினான். ஏஸ் யோக்கர்! தோல்வியை மறைக்க ஒரு

உரத்தசிரிப்பு, கூடவே ஒரு சுலோகம்! நடராஜனுக்குத்தான் வெற்றி என்பதை விஜே தன் வாயாலேயே ஒப்புக்கொண்டுவிட்டான். நடராஜனைப் பொறுத்தவரையில் அந்தச் சொல்லுக்கு அப்படித்தான் அர்த்தம்.

“நீர் ஒரு கோமாளியாகத் தெரியவில்லையே!”

நடராஜனுக்கு அப்போதுதான் வினித்தாவின் நினைவு கவனத்தைக் கவர்ந்தது.

“நன்றி, ஆனால் அதை நான் விருப்புகிறேன்” என்று சொல்லிக் கொண்டே அவள்பக்கம் திரும்பினான்.

அவளைப்பார்ப்பது பெரும் ஆறுதலைக் கொடுப்பதுபோலிருந்தது. வழக்கம்போல் அவள் உடுத்திருந்தாள்.

“எதை விரும்புகிறீர்? ஜோக்கராய் இருப்பதையா?”

“ஆம், ஆனால் என்னைப் பொறுத்தவரையில் அதற்கு அர்த்தம் வேறு.”

வினித்தா விழிகளை உயர்த்தி அவளை நோக்கினான். அவளின் முகத்தில் நின்ற அந்தப்போதைக்களை பார்ப்பவர்களின் உள்ளத்திலும் வெறியைக் கிளப்பக்கூடியது. வழக்கம்போல் தடிப்பானநிறத்தில் ஒரு பச்சைப்பட்டுச் சாரி உடுத்திருந்தாள். வழக்கம் போல் அந்த இடத்தில் அது வேண்டுமென்றே விலக்கப்பட்டிருந்தது. கழுத்துத் தாழ்ந்தவறுப்புச்சட்டை களவுசெய்ய விரும்பவில்லை. ஒழிப்பு மறைப்பின்றி உள்ளேயுள்ளதைப்பற்றி யூகிக்க விட்டுவைத்தது.

விழிகளை உயர்த்தி மெதுவாக வினித்தாவை அர்த்தத்தோடு

பார்த்தபோது ஹங்கேரிப்பிரச்சனை, கட்சிப்பிரச்சனை எதுவும் நடராஜனின் நினைவில் இருக்கவில்லை

“நல்லதா?” என்றான் வினித்தா அதே அர்த்தத்தோடு.

நடராஜன் சுற்றி ஒருக்கால் பார்வையைவிட்டான். டிக்கட் வாங்குமிடத்தில் கொஞ்சம் கூட்டமாய் இருந்தது. கொம்ரேட் விஜே இன்னும் வாங்கிமுடியவில்லை. வினித்தாவுடன் வந்த வேறுபெண்களும் வேறு ஒரு மூலையில் வேறு சில பெண்களோடு கதைத்துக் கொண்டு நின்றார்கள். நடராஜன் தைரியத்தோடு கேட்டான்.

“அவை என்றுமே நல்லவை தான். ஆனால் அவற்றைப் பயன்படுத்த ஏதாவது புதிய பொம்மை ஒன்றைப்பிடித்துவிட்டாயா?”

“ஆனால் உம்முடைய பொம்மை தான் எனக்கு அதிகமாகப் பிடிக்கும்”

அவள் அடுத்தநிமிடமே பதில் சொல்லிவிட்டாள். ஒவ்வொரு பொம்மையாய் உடைத்துவிட்டு புதிதுபுதிதாய்ப் பொம்மைகேட்டு அழவேண்டும் என்று, தான் அன்று சொன்ன சிலேடைத் தத்துவத்தைத்தான் அவன் நினைவூட்டுகிறான் என்பதை விளங்கிக்கொள்ளாவினித்தாவுக்கு நேரம் எடுக்கவில்லை. அவள் அடுத்தநிமிடமே பதில் சொல்லிவிட்டாள்—ஆனால் இந்தமுறை புதிய ஒரு கருத்தில்.

பச்சையாகக் கிடைக்கும்போது தான் பால் உணர்ச்சி அதன் உச்சத்தைத் தொடுகிறதோ என்பனவோ தெரியாது, ஆனால் அந்த நேரத்தில் அப்படித்தான் நடராஜ

னுக்குப்பட்டது. ஏதோ செய்ய வேண்டும் என்ற ஒரு துடிப்பு அவனது உடலில் ஒருக்கால் மின் வெட்டிற்று.

“இதுமட்டும் பூந்தோட்டமாய் இருந்தால்...” என்று இழுத்தான் அவன்.

“இருந்தால் என்ன செய்து விடுவீர்?” என்றான் அவன்.

வேண்டுமென்றே அவர்கள் கிளறிவிடுகிறார்கள். அவளின் வழக்கம் அப்படித்தான். அதில் அவள் அனுபவப்பட்டவள். அதன் வழி அவளுக்குப் பழக்கம். திடீரென்று நடராஜனுக்கு இந்த முறை அவளை ஏமாற்றவேண்டும் என்ற ஓர் ஆசை பளிச்சிட்டது. அடுத்த கணம் அப்படியே பதிலும் அளித்தான்.

“உன்னைத் தூக்கித் தாலாட்டி நித்திரையாக்குவேன்!”

ஆனால் அடுத்தகணமே சுவையைப் பழுதுக்கிவிட்டான் என்பதை அவளே உணர்ந்துகொண்டான். அவனுக்கே அது ஏமாற்றமாய் இருந்தது. கேட்பவர்ப்பாடு மல்ல கதைப்பவர்கூட சுகத்தை அனுபவிக்கத்தான் செய்கிறார்.

வினித்தா சிரித்தாள். ஆனால் அவளுக்கு ஏற்பட்ட ஏமாற்றத்தின் சாடை அவளின் பதிலில் தெரியாமலில்லை. “ஐயிச்சமில்லை, நீர் ஒரு கோமாளியேதான்!”

“ஓத்துக்கொள்கிறேன்” என்றான் நடராஜன். “இந்தமுறைதான் அந்தச்சொல் சரியாகப் பாவிக்கப்படுகிறது.”

“என்ன ஓத்துக்கொள்கிறாயா? ஆனால் ஒன்று, நடா தன்னை வடிவாக உணர்ந்தவன்.” டிக்கட்

டோடு வத்துசேர்ந்த விஜேயின் பேச்சைக்கேட்டு வினித்தாவும் சிரித்தாள். நடராஜனும் சிரித்தான். ஆனால் நடராஜனுக்கு நன்றாகத் தெரிந்தது தன்னைப் போலவே வினித்தாவும் வெறும் பாவனைக்கே சிரித்தான் என்று.

உள்ளேபோய் உட்கார்ந்த போது வினித்தாவின் பக்கத்திலிருக்கும் சந்தர்ப்பம் நடராஜனுக்குக் கிடைக்கவில்லை. விஜே இருக்கும்போது அது கிடைக்காது என்று ஏற்கனவே அவனுக்குத் தெரியும். இருந்தும் ஏனோ ஆத்திரப்படாமலும் இருக்கமுடியவில்லை. அவளோடு கூடித்திரிவதில் பெருமை காண்பதோ அவளை வலியத் தேடிப்போவதோ கூடாது என்று அவன் முடிவுசெய்திருந்தது உண்மைதான். ஆனால் அது அவளே வலியத் தேடிப்போவதை - அடக்கடி வலியத் தேடிப்போய் அதனால் பெருமையைக் காண்கிறோம் என்று நினைப்பதை! இப்படிச் சந்தர்ப்ப விபத்தினால் வருபவற்றைத் தவிர்க்கச்சொல்லி அவனது சட்டத்தில் சரத்தில்லை. அத்துடன் இன்று அவளின் பேச்சு எனக்கு அதிகமாகத் தேவைப்பட்டிருக்கிறது. இன்று நானாகவே அவளை வலியத் தேடிப்போயிருந்தால் கூட அது பிழையாக இருக்காது. அதுவும் பழைய துணைதேடும் ஒருவகைத் தாழ்வு மனப்பான்மைதான். என்னாலும் நேரத்துக்கேற்ற குறுகிய காலத்திட்டம் என்று மன்னித்து விடலாம். நடராஜனால் அவற்றை நியாயமாக்க முடிந்தது. ஆனால் அவை எல்லாம் சரியாக இருந்தும் அவள்தான் சரியாக இருக்க

வில்லை. பக்கத்தில் விஜே, அவனுக்குப் பக்கத்தில் வினித்தாவின் தோழிகளில் ஒருத்தி - அவளில் சமீபகாலமாக விஜே, கொஞ்சம் அக்கறைப்படுவதுபோல் தெரிகிறது. ஆம் அவனுக்கென்ன? பணம் இருக்கிறது. தங்கச்சியின் உதவி இருக்கிறது. அத்துடன் இந்த விசயங்களில் வெற்றிபெற தலைக்குள் சரக்கு இருக்கவேண்டுமென்ற அவசியமும் இல்லையே. அவளுக்கு அப்பால்தான் வினித்தா இருந்தாள். விஜேக்குத் தெரியாமல் கையை நீட்டத்தான் முடிந்தாலும் அவளை எட்டமுடியாது. நடராஜனுக்கு ஆத்திரமாக இருந்தது. அத்துடன் அந்த ஆத்திரத்தை எல்லாம் விஜேதான் வேண்டிக்கட்டவேண்டியிருந்தது.

விஜே சிகரட்டை இழுத்துக் கொண்டு பக்கத்திலிருந்தவளோடு ஏதோ கதைத்துக்கொண்டிருந்தான். அன்று ஹிந்தகலையில் இருந்த வெளுறல் இன்று இருக்கவில்லை. பக்கத்தில் ஒரு பெண்ணிருக்கும்போது அது இருக்காது. அத்துடன் அன்றைய அவமானத்துக்கெல்லாம் சேர்த்து இன்று வட்டிக் கட்டிவிட்டார் என்ற எண்ணம் அவருக்கு! இன்று கூட்டத்தில் அவர் நடந்துகொண்ட விதம்முற்றிலும் உணர்ந்து தயாரித்துச்செய்த ஒரு பகீரதப்பிரயத்தனமாகவே இருக்கவேண்டும். சந்தர்ப்பத்துக்கேற்றவிதத்தில் எழுதல் என்பார்களே, அப்படி இருக்கமுடியாது. அன்று கிடைத்த அவமானத்துக்குப்பின் இப்படி வலியவே ஏதாவதொன்றை எதிர்பார்த்து இருந்திருக்கலாம். கடைசியில் கட்சியைக் காப்

பாற்றுவதைவிட தன்னைக் காப்பாற்றுவதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம். அமெரிக்கன் கையாட்கள், ஏகாதிபத்தியக்கருவிகள் என்று கத்துவது கட்டாயம் கட்சியைப் காப்பாற்றமாட்டாது ஆனால் அவரைக் காப்பாற்றியிருக்கிறது. அதனால் அவர்களைத் திணறடித்துப் பாட்டோம் என்ற ஒரு திருப்தி! ஒரு வேளை கொஞ்சம் பக்தியும் இருக்கலாம். வெறும் பழக்கத்தின் காரணமாகவாவது அது வந்திருக்கும். அதனால், தான் சொன்னவை எல்லாம் சரியென்று கூடப் படக்கூடும். பைத்தியகாரனுக்குத் தான் ஒரு பைத்தியம் என்று படுவதில்லையே! பட்டாலும் அதை ஒத்துக்கொள்ளாமல் தன் பைத்தியக்காரத்தனமான வேலைகள் தான் சரியானவை என்று சொல்லிச் சமாளிக்கப் பார்ப்பான் விஜே அதைப் பக்தி என்று சொல்கிறான் - பைத்தியத்து வேறொரு மரியாதையான பெயர்!

சிகரட்டுண்டு விரலைக் கட்டது. கீழேபோட்டு சப்பாத்தால் நசுக்கி விட்டான்.

முன்னால் இருந்த இடத்தில் நான்கு தமிழ்ப்பெண்கள் வந்து உட்கார்த்தார்கள். நடராஜனுக்கு ஏதோ ஓர் இன்பம்! எல்லோரும் அவனது வருடத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். யாழ்ப்பாணக் குடும்ப வண்டி - அவர்களுக்கு அங்குள்ள பட்டப் பெயர்! எவர்களுடனும் அவன் கதைத்தில்லை. ஆனால் எல்லோரைப் பற்றியும் அவன் ஓரளவுக்குத் தெரிந்திருந்தான். முன்னால் மிஸ், வைத்திலிங்கம். தடித்த உருவம், நேர்வகிடுவிட்டுழுத்து இருபக்கமும் குஞ்சம்மாதிரிக் கட்டப்பட்ட தலை

மயிர். நுனிப்பகுதி எண்ணெய் கண்டு எத்தனைநாளோ? முகத்தைக் கடுமையாக் கிக்கொண்டு இடதுபக்கமும் வலதுபக்கமும் அது சிலுப்பிவிடுவது அடுத்தகணம் அது சிரிக்கப்போகிறது என்பதற்குரிய அறிகுறிதான். கோபமல்ல. பறுவாயில்லை, நல்லபில்லை. அடுத்தது மிஸ். வேலுப்பிள்ளை, ஓட்டிய உருவம் ஆனால், நல்லகாலம்—அதற்காகக் கடவுளுக்கு நன்றி—வெள்ளைத் தோல். சிரிக்கத் தெரியாததால் மனிதகுலத்தைச் சேராதது. ஒரு வேளை வெள்ளைத்தோல் என்ற காரணமோ தெரியாது, என்றாலும் திரும்பித் திரும்பிமட்டும் பார்க்கும். மூன்றாவது மிஸ், சுப்பிரமணியம், கொழும்பு மாம்பழம்—அதாவது வெள்ளவத்தையில் வீடு, உயர்ந்து வளர்ந்த வெள்ளை உருவம் என்பது அர்த்தம். சிரிக்கத்தெரியும், அது இனிக்குமா இனிக்காதா என்பது முதல் வருடத்தில் தில்லைநாதன் நல்லசிவம் போன்றோர்களின் சர்ச்சைக்குரிய பொருள். எல்லாம் அவரவர் அபிப்பிராயம். நடராஜனைப் பொறுத்தவரையில் இனிக்கவே செய்தது. நான்காவது மிஸ், தம்பி முத்தோ தம்பித்துரையோ சரியாக நினைவுக்கு வருவதில்லை. சதா ஒரு பச்சைச்சாரி. ஆனால் பாவம் நல்ல பிள்ளை. மூன்றாவதைத்தவிர மூன்றும் குட்ஸ்வண்டிப் பெட்டிகள்.

நடராஜனைப் பொறுத்தவரையில் அவையெல்லாம் ரெடிமேட் வர்ணனைகள். ஒருவருடத்துக்கு மேலாகப் பார்த்துப் பார்த்துப் பழகியதால் கண்கள் நினைவில் பதித்து வைத்திருந்த விசயங்கள். நிமிடத்துக்குள் அவர்களின் வருகை

யால் ஒளிபெற்று ஓடிமறைந்தவை. அவர்களுடைய வருகை அவனுடைய எண்ணங்களில் ஓர் புதிய ஓட்டத்தை எழுப்பிவிட்டதுபோல் அவனது தோற்றம் அவர்களிடையேயும் எதையாவது கிளப்பியிருக்கவேண்டும். ஒருத்தி திரும்பிப் பார்த்துவிட்டு மெல்ல மற்றவர்களிடம் சொல்வதும் அவளும் மெதுவாகப் பார்த்துவிட்டு மற்றவர்களிடம் பரப்பியதுவும் அவர்கள் என்னதான் கவனம் எடுத்துக்கொண்டாலும் நடராஜனுக்குத் தெரியவே செய்தன. அவனைப்பற்றி அவர்கள் எப்படி நினைத்துக்கொள்வார்கள்? அதற்குள் வேறு எங்கோ பார்ப்பது போல் மற்றவர்களும் அவன்பக்கம் பார்த்துவிட்டனர். அத்துடன் அதே அசைவால் வினித்தா இருந்த இடம்வரை அளந்தும்விட்டனர். ஆமாம் என்னைப்பற்றி அவர்கள் என்ன நினைப்பார்கள்? எப்படிக்கதைப்பார்கள்?

அப்படி நினைத்துப்பார்ப்பது நடராஜனுக்குச் சுவைத்தது. ஆமாம் எப்படி என்னைப்பற்றி நினைப்பார்கள்? தாடியை அவன் தடவிவிட்டுக்கொண்டான். அப்படிச் செய்து அவனுக்கொரு பழக்கம். மற்றவர்கள் தன்னைப்பார்க்கிறார்கள், தன்னைப்பற்றி நினைக்கிறார்கள், கதைக்கிறார்கள் என்ற எண்ணம் ஏற்படும்போதெல்லாம் தன் தாடியைப்பற்றித்தான் கதைத்துக்கொள்வார்கள், தாடியைத்தான் பார்க்கிறார்கள் என்று ஏனோ அவனுக்கு ஓர் எண்ணம் ஏற்படும். அப்போது அதைச் சரியாகத் தடவிவிட்டுக் கொள்ளவேண்டும் என்று எப்படியோ ஏற்படும் ஓர் உந்தலை மிக

மிகக் கஷ்டப்பட்டுத்தான் அவன் தடுத்துக்கொள்வதுண்டு. இப்போ பார்ப்பவர்களுக்குப் பின்னால் இருப்ப தால் பயம் ஒன்றும் இருக்கவில்லை. தாராளமாகத் தடவிவிட்டுக்கொண்டான். ஆமாம் என்னைப்பற்றி அவர்கள் என்ன கதைப்பார்கள்? என்னைப்பற்றிக் கதைக்கும்போது என் தாடியைப்பற்றிய கதைதான் அதிகமாக இருக்கும். ஒருவேளை தாடியை வைத்தே எனக்கொரு பட்டப்பெயர் வைத்திருக்கிறார்களோ? என்னைப்பற்றிக் கதைக்கும்போது அந்தப் பெயரைச்சொல்லித்தான் கதைக்கிறார்களோ? அந்தத் தாடியர் போறேர், நடராஜன் அதைத் தமிழில் நினைத்துப் பார்த்துக்கொண்டான். அந்தத் தாடியர் போறேர்!— அப்படி அல்லது சாமியார் போறேர்? பத்தர்? பக்தர்? விஜேயைப்பற்றி நான் நினைத்துக்கொள்வதுபோல் என்னையும் ஒரு பைத்தியமென்று? அல்லது விஜே சொல்வதுபோல் கோமாளியென்று?

நீ உரென்று நடராஜனின் நினைவுக்குக் கொடரேட் விஜேயின் கேள்வி ஓடிவந்தது. நடா, நீ எங்கே நிற்கிறாய்? கட்சிக்குள்ளேயா கட்சிக்கு வெளியேயா? எங்கே நிற்கிறாய்?

படம் ஓடத்தொடங்கியது.

ஐந்துநிமிடங்கள் அதில் இழுபட்ட நினைவு திரும்பவும் பழையதுக்கு ஓடிவந்தது.

நடா, நீ எங்கே நிற்கிறாய்? கட்சிக்குள்ளா கட்சிக்கு வெளியேயா?

அவனால் அதற்கொரு விடையைக் கண்டுபிடிக்கமுடியவில்லை. ஆனால் விஜேயடம தான் சொன்ன

நவீன விளம்பரம்

உங்களின் தேகத்தில் சக்தி குறைந்து விட்டதா?

எங்கள் முட்டைகளைப் பாவியுங்கள்!

உங்களிடம் எழுதும் சக்தி இல்லையா?

எங்கள் கூழ்முட்டைகளைப் பாவியுங்கள்!

முட்டைபோடுவோர் சங்கம்

வற்றையெல்லாம் அவனால் கண்டு பிடிக்கமுடிந்தது. காரணத்தோடேயே அவையெல்லாம் அவனுக்குக் கண்டு பிடிப்பதாகத் தெரிந்தன. இப்போது நினைக்கும்போது அவற்றைத் தான் தான் சொல்லியிருக்கிறான் என்பது ஆச்சரியமாய் இருந்தது. ஏதோ அவனையறியாமலேயே தன்பாட்டில் வந்தவைபோலவே இப்போ அவை தெரிந்தன. அத்துடன் இப்போ அவற்றைப் பற்றி நினைக்கும்போது வேறுயாரோ சொன்னவற்றை நினைத்துப் பார்ப்பதுபோலிருந்தது.

விஜே, நாம் எல்லோரும் ஒவ்வொன்றையும் நல்லாக ஆராய்ந்த பின் ஏற்படும் வேறு சிறந்த வழியில்லை என்ற ஒரு எண்ணத்தின் காரணமாய் கட்சிக்குள் நுழைந்ததாகத் தெரியவில்லை. சில சொந்தக் காரணங்களுக்காக கட்சிக்குள் நுழைந்துவிட்டு அதற்குப்பின்பே அதன் நன்மைதீமைகளை ஆராய்ச்சி செய்வதுபோலப் படுகிறது.

நடராஜனின் மூளைக்குள் ஒன்று பளிச்சிட்டது. அன்றுமுழுதும் அவன் தேடித்தேடிப்பார்த்தும் பிடிபடாமல் எண்ணச்சிக்கல்களுக்குள்

இளைக்க இளைக்க ஓடிவந்தார் கணவர். "வழியில் ஒரு திருடன் என்னை மடக்கி, 'உயிரைக்கொடு அல்லது பணத்தைக்கொடு' என்று மிரட்டினான்" என்று அழுதார் மனைவியிடம்.

"அசட்டுத்தனமாகப் பணத்தைக் கொடுத்திருப்பீர்கள்" என்று திட்டினான் மனைவி!

தப்பிப்போய்விட்ட அந்தத் தலைப்பு அகப்பட்டுவிட்டதுபோன்ற ஒரு சந்தோசம். அடுத்தகணம் அதன் தொடர் தன்பாட்டில் மெல்லமெல்ல அவிழ்ந்தது, இழுபடுவதற்கு ஒரு மெல்லிய உந்தல்தான் தேவைப்பட்டது.

இரண்டுகிழமைகளுக்குமுன் அவனுக்கு இதுபோன்ற ஒரு தவிப்பு ஏற்பட்டிருந்தது. கொம்ரேட் விஜேயின் வெறுமையையும் விடுதிக் கட்சிவிவகாரங்களின் குழந்தைப்பிள்ளைத்தன விளையாட்டுக்களையும் கண்டு ஏமாற்ற மடைந்தபோது அவனுக்கு தன்நிலை சரியாகத் தெரிந்தது. சொந்த நிலைகளாலும் குரோதங்களாலும் கண்ணை மூடிக்கொண்டு கட்சி என்ற ஒன்றுக்குள் இறங்கி நடந்திருக்கிறேன். கண்ணை விழித்தபோதுதான் நான் நின்ற இடம் நியாயமான நிரந்தர இடமல்ல என்பது தெரியவந்தது. அப்போது எவ்வளவுதூரம் திரும்பி நடக்கவேண்டும் என்று தெரியாமல் நான் திகைத்துநின்றேன். அப்படி ஒரு திகைப்பு ஏற்கனவே பல இடங்களில் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அப்படியென்றால் கண்ணைமூடிக்கொண்டு போனதூரம் கனதூரம் என்பது அர்த்தம். எனவே திரும்பவும் ஒரு திகைப்பு ஏற்படாமல் இருப்பதற்காக பிரயாணத்தின் ஆரம்பத்துக்கே,

ஆரம்பமாய் இருந்திருக்கவேண்டிய இடத்துக்கே, ஓடிவிட்டேன். அது எல்லாருக்கும் பொதுவான அந்த அடிப்படை நிலை, அடிப்படைக்கொள்கை, அகில உலகக்கட்சி!

அது இரண்டுகிழமைக்கு முந்திய நிலை. ஆனால் இப்போது?

ஆனால் இப்போது? நடராஜன் தன்னை யே கேட்டுக்கொண்டான். ஆனால் இப்போது? இப்போது அந்த ஆரம்பமே, அடிப்படையே, சின்ன பின்னமாகச் சிதறடிக்கப்பட்டுவிட்டது. ஹங்கேரியின் விடுதலைக்காகப் போராடும் ஹங்கேரி மாணவ பிரதிநிதிகளின் அந்தக் கூட்டம் சிதறடித்துவிட்டது. அல்லது ஏற்கனவே என்னையறியாமலேயே எனக்குப் புரிந்துகொண்டு வந்த ஒன்றை இன்று அந்தக்கூட்டம் நிச்சயமாக்கி விட்டதோ? அப்படியும் இருக்கலாம். மார்க்ஸும் லெனினும் இனித்தபடியால் அவர்கள் கொடுத்த அந்த இனிப்பையே அப்படிக் கொள்கையாக ஏற்றுக்கொண்டதால் அவர்களோடு ஒட்டப்பட்டிருக்கும் அந்த அகிலஉலகக் கட்சியையும் அதன் இன்றைய நிலையையும் இனிக்கிறது என்று நிலைத்திருக்கிறேன். ஆனால் மார்க்ஸும் லெனினும் செத்துவிட்டார்கள். எப்போதோ செத்துவிட்டார்கள். இனி அடிப்படைக்கொள்கை மட்டும் இனித்தால் போதாது. அதற்கு மேல் ஒட்டப்பட்டுள்ளதும் இனிக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். ஆனால் அப்படி நான் பார்க்கவில்லை. வேறு ஒன்றும் வேண்டாம், அந்த ஹங்கேரிப் பிரச்சனையைப்பற்றி அதற்குமுன் ஒருநிமிடமாவது கவலைப்பட்டு ஆராய்ந்ததுண்டா? கடைசியில் கடவுளிலுள்ள தம்பிக்கையால்

கோயில்களை எல்லாம் நான் நம்பி யிருக்கிறேன். குருமார்களை எல்லாம் நம்பியிருக்கிறேன். அந்த நம்பிக்கையின் காரணமாய் அவர்கள் உள்ளே நடத்தும் ஊழல்களை நான் கவனிக்க வில்லை. உள்ளே ஊழல்கள் நடக்கும் என்றே நினைக்கவில்லை. நடக்க மாட்டா என்பதே அடிப்படைக் கொள்கையுங்கூட. ஆனால் நடந்து விட்டன. நிச்சயமாய் நடந்துவிட்டன. என்னுடைய சுயதிருப்திக்காக வேண்டி அவற்றை ஒப்புக்கொள்ளாமல் இனியும் மறைக்கமுடியாது. அது என்னையே ஏமாற்றுவதாகும்.

அப்போ இனி என் கதி?

அவன் தன்னையே கேட்டுக் கொண்டான். இனி என் கதி? ஆமாம், நிச்சயமாய் அவற்றைப் போய் என்னால் நிறுத்தமுடியாது. இங்கிருந்து நான் ஒரு பக்தன் குளறி விட்டால் அங்கே மொஸ்கவ்வில் எழுந்தருளியிருப்பவனுக்குக் கேட்கப் போகிறதா? கேட்டாலும் அவன் கவலைப்படப்போவதில்லை. நான், இந்த ஒரு அற்ப நடராஜன், என்ன பெரிய கொமிசாரா? ஆமாம் கேட்டாலும் மொஸ்கவ் தலைவன் கவலைப்படப்போவதில்லை. கொமிஸாராய் இருந்தால் கூடக் கவலைப்படப் போவதில்லை. பிராமண வடிவம் எடுத்துக் கொண்டுவந்து சேற்றுப்பொதி கொடுக்கும் வழக்கம் பல்லவர் கால நாயன்மார்கள் வழிபட்ட பரமனின் வழக்கம். ரஸ்ஸியர்காலக் கொம்பூனிஷ்டுடன் வணங்கும் முதல்வனின் வழக்கமல்ல. அது விஜ்ஞானீதியான சரித்திர வளர்ச்சியில் தன்னிகரில்லாத் தலைவனின் பாகத்துக்கு புறம்பானது, செய்யக்கூடாதது. அடிமை அடிமையேதான். ஆள்

பவன் ஆள்பவனேதான். பித்தாமடையா என்று தகுதிக்கு மாறாகப் பேசினால் நீ செத்தாய். அவன் தூணுக்குப் பின்னாலும் இருப்பான், துரும்புக்குப் பின்னாலும் இருப்பான் துப்பாக்கி வைத்துக்கொண்டு! ஆனால் உன்னைப் பாதுகாப்பதற்கல்ல. தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளத்தான்! அதற்குப் பின் உன் கதி அதோகதிதான். துப்பாக்கி முனை எட்டுவதற்குக்கொஞ்சம் தூரம் அதிகம். நல்லகாலம் நான் இலங்கையில் இருக்கிறேன். ஆனால் அதனால் தப்பித்துக்கொண்டோம் என்ற நினைவு நடராஜனுக்கு சந்தோசத்தைக் கொடுப்பதற்கில்லை. அதன் விளைவை அதற்குப்பின் அனுபவிக்கவேண்டியிருந்தது. என் சாதி, இனம், தேசம், மனிதகுலம் எல்லாவற்றுக்கும் போராடுகிறோம் என்ற நம்பிக்கையும் சந்தோசமும் இனி எனக்குக் கிடைக்காது. அவற்றோடு சேர்த்துக் கட்சியைப் பார்க்க இனி என்னால் முடியாது. அத்துடன் அப்படிச் சேர்க்க முயலவும் என்னால் முடியாது. நான் ஒரு சிறு துளி. ஒரு சாதாரண கொம்ரேட் நடராஜன். அப்படிக்கூட நான் கூப்பிடப்படுவதில்லை, சிரிப்புக்குரிய ஒரு கேவல Ace Joker உள்ளே இருந்தால் ஒன்றும் பேசாமல் இருக்கவேண்டும் இல்லாவிட்டால் உதைத்துத் தூர்த்தப்

பாலு: எனக்கும் என் அப்பாவுக்கும் தெரியாதது, இந்த உலகத்தில் ஒன்றுமேயில்லை.

ராமு: அப்படியானால் ஒரு சின்னக் கேள்வி: இங்கிலாந்தின் பிரதமர் யார்?

பாலு: அது என் அப்பாவுக்குத் தெரியும்!

பட்டுவிடுவாய்! உள்ளே ஊமைகளுக் குத்தரான் இடம்-ஜோக்கர்க ளுக்கல்ல. ஆனால் நல்லகாலம் இந்த ஜோக் கரை அவர்கள் உதைக்கப் போவ தில்லை. இலங்கைச் சர்வகலாசாலையில் அந்த அளவுக்கு அவர்களால் திமி ராய் இருக்கமுடியாது. ஆனால் நான் இனி என்மையே உதைத்துத் துரத்தி விடப் போகிறேன். ஓங்கி உதைக்க வேண்டும். இத்தனை நாட்களும் அவர்களுடன் ஒட்டிக்கொண்டு இருந் திருக்கிறேனே! அதில் பெருமை கூடக் கண்டிருக்கிறேனே! "ஆ ஆ!"

திடீரென்று நடராஜன் பழைய பாணியில் கத்திவிட்டான். அத்தி

வாரம், அடிப்படை, அகிலஉலகக் கட்சி என்றெல்லாம் அவன் கண்டு பிடித்திருந்த கடைசிக் கொப்பு உடைந்து போகவே பழையபடி கீழே விழுந்துவிட்டான். ஆனால் இந்தமுறை தடுத்துப்பிடித்துத் தாங்கிக் கொள்வதற்கு வேறு ஒரு கொப் பும் இல்லை. கடைசிக் கொப்பே கையை விட்டுவிட்டது, இனி ஒரே நீண்ட வீழ்ச்சி-அதன் சின்னம் அந்தப் பெரிய சத்தம்.

அடுத்த நிமிடம் படமாளிகை யிலிருந்த எல்லோரும் அவன்பக்கம் திரும்பிவிட்டார்கள். இருட்டில் எல்லா உருவங்களும் இவனை நோக்கு

R.V. கவுடர் R.V.G. பீடிகள் மேலானவை

தயாரிப்பாளர்கள்:-

R.V.G. பீடிக் கம்பெனி,
34, மானிப்பாய் சாலை, யாழ்ப்பாணம்.

வது ப்யங்கரமாகக்கூட இருந்தது. "ஹஹஹஹ!" என்ற ஒரு நீண்ட வேண்டுமென்றே வரவழைக்கப்பட்ட சிரிப்பு ஒவ்வொரு பையனிடமும் பரவியது.

முன்னால் இருந்த யாழ்ப்பாண குட்ஸ்வண்டி குலுங்கிக் குலுங்கிச் சிரித்தது.

நடராஜனுக்குத் தாங்கமுடியாத வெட்கமாய் போய்விட்டது.

"என்னப்பா?" என்றான் பக்கத்திலிருந்த கொம்ரேட் விஜே. அவனுக்கு அதன் அர்த்தம் தெரிந்திருக்கும். அன்று ஹிந்தலைக்குப் போகும் போது அதை அவன் சொல்லவில்லை யா? நடராஜனுக்கு அதைத்தான் பொறுக்கமுடியவில்லை. அவன் வெட்கப்படுத நேரம் நான் வெட்கப்படுகிறேன் அவர்கள் எல்லோருமே வெட்கப்படவேண்டியவர்கள். ஆனால் நான் மட்டுந்தான் வெட்கப்படுகிறேன். மற்றவன் ஏதோ எதிரிகளைத் திணறடித்துப் போட்டோம் என்று திளைத்திருக்கிறான்.

'நீ ஒரு பெரும் கோமானியப்பா!' என்றான் கொம்ரேட் விஜே.

நடராஜனின் நிலையைத் தன் மூளையிலிருந்து ஆராய்ந்து ஏற்கனவே தான் கருதியது சரியாக இருக்கிறது என்ற திருப்தி ஏற்பட்டுத் தீர்ப்பும் திட்டவாட்டமாக அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது!

நடராஜனுக்கு அங்குதொடர்ந்து இருக்கமுடியவில்லை. அவன் இதுவரையும் படத்தைப்பற்றி அக்கறைப்

படவில்லை. தன் எண்ணங்களில் தான் அக்கறைப்பட்டிருந்தான், இப்போ அவை திடீரென்று அறுந்து போய் விட்டன. அறுந்தபின் அவை ஏதோ நிகமிக முக்கியம் வாய்ந்தவை போல் தெரிந்தன. அத்துடன் அங்கிருந்து கொண்டு அதேநினைவுகளில் திரும்பவும் ஈடுபடுவது இனிமுடியாது என்றும் ஆகிவிட்டது. முன்னால் இருந்த குட்ஸ்வண்டியின் குலுங்கல் இன்னுங்கூட நின்று பாடினார். விளித்தா என்ன நினைக்கிறீர்கள்? அடுத்த இடைவேளைக்கு, ஆராம இரண்டு மூன்று என்று இடைவேளைகள் வருமே, எல்லோரும் என்னையே பார்ப்பார்கள், எல்லாம் பல்லிழிக்குங்கள், ஏதோ ஒரு வேடிக்கைப் பிராணியைக்கண்டு விட்டதுபோல!

பத்து நிமிடங்கள்வரை பல்லைக் கடித்துக்கொண்டு இருந்துவிட்டு நடராஜன் சொல்லாமல் பேசாமல் மெதுவாக எழுந்து வெளியே நடந்தான். கதவைத் தாண்டும்போதும் உள்ளே பழையபடியும் ஒரு சிரிப்புச் சத்தம் கேட்காமலில்லை. நடராஜன் எட்டமிதித்து நடந்தான். அடுத்த நிமிடமே படம் முடிந்து அவனுக்குப் பின்னால் அவர்கள் எல்லோரும் வந்துவிடப் போகிறார்கள் என்ற ஒரு காரணமில்லாத —ஆம் அது நடைபெறுது என்று அவனுக்கே தெரியும்—பயம் அவனைத் துரத்தியது. அவன் வேகமாக நடந்தான்.

(தொடராது)

ஈழத்திலும் இந்தியாவிலும்

புகழ்பெற்ற

ஜெகஜோதி

பற்பொடியை உபயோகித்து

உங்கள் பற்களைப் பாதுகாப்பாக

வைத்திருங்கள்.

விநியோகஸ்தர்கள்:

ஜெகஜோதி அன் கோ

குருதேனியா.

அவன் செய்த முடிவு!

என்னவோ எனக்காகத்தான் பெரும் பாடுபட்டுக் கிளம்பி வந்தது போல நெற்றிக்கு நேரே நின்று சுட்டெரித்தது சூரியன், பத்திரிகையை நெற்றிக்கு நேரே பிடித்துச் சூரியனை மறைத்துவிட முயன்றபோது பூசனிப் பழம் போன்ற ஒரு வயோதிபர் என்னருகில் வந்து எனது நெற்றியில் திருநீற்றூல் ஒரு பொட்டு வைத்து, "தம்பிக்கு ஆவணி முடிஞ்சால் ஆயிரம் ரூபா வெளிக்கப் போகுது, அஞ்சு சதம் தா" என்றார்.

மனம் அவருக்காகப் பரிதாபப் பட, கைசட்டைப் பையைத் துளா வியது. அவர் அடுத்து "என்னை வேசாக நினையாதை தம்பி, ஒரு காலத்திலே பொலிஸ்காரனாக இருந்து எத்தனையோ பேரை ஆட்டி வைச்சனான்" என்றார்.

"ஏன் பெரியவரே!" என்றேன். சுட்டைப் பையில் நுழைந்த கை உள்ளேயே ஒட்டிக்கொண்டு விட்டது. வெளியே வரவில்லை. "உங்களுடைய தீர்க்கதரிசனத்திற்கு ஐந்து சதம் தருவது மதிப்பாகாது. நீங்கள் சொன்ன ஆயிரமும் வெளிக்கட்டும் அரைவாசியையே தருகிறேன்" என்று சொல்ல நினைத்தேன். அதற்கிடையில்—

கச்சேரி பஸ் வந்துவிட்டது!

பஸ்ஸில் ஏறினேன். பார்வை கடைசி ஆசனம்வரை போய் நிலைமையை நோட்டம் விட்டது. ஏனென்றால் எக்கச்சக்கமாக முன்னுக்கு அகப்பட்ட ஆசனத்தில் அமர்ந்து விட்டு, பின்னர் பிரயாணிகள் அதிகரித்ததும் கண்டக்டர் வீசும் 'ஆசை'

வார்த்தைகளைக் கேட்டு இந்தப் பழப்பட்ட மனதிற்குப் பழக்கமில்லை. "சிவா...!"

யாரோ கூப்பிட்டார்கள். திரும்பிப் பார்த்தேன், முன் ஆசனத்தில் சுந்தரலிங்கம் அமர்ந்திருந்தான். அவனுக்குப் பக்கத்தில் இருக்கலாம் என்று போனேன்...

"என்னப்பா புத்தளத்திற்கும் போனாலும் போனாய். காணவே முடியவில்லையே" என்றான்.

"நீங்க என்னை மட்டுந்தான் காணவில்லை. நான் உங்களைப் போல எத்தனையோ நண்பர்களைக் காணவில்லையே. இப்போதான் தெரியுது ராமர் கோஷ்டியும் பாண்டவர் கோஷ்டியும் காட்டுக்குப் போய் எவ்வளவு 'டிபிக்கல்ட்' பட்டிருப்பாங்கள் என்று"

அவன் சிரித்தான்.

சுந்தரலிங்கம் என்னோடு கொழும்பில் வேலை பார்த்தவன். வயதில் அனுபவத்தில், சேவைக் காலத்தில், சம்பளத்தில் எல்லாம் என்னை முந்தியவன். கொஞ்சம் நெருங்கிப் பழகிய நண்பன்.

கடைசியாக அவனை அவனுடைய கல்யாணத்தின்போதுதான் சந்தித்தேன். அவனுடைய கல்யாணம் நடந்தது கிட்டத்தட்ட இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னர்—நான் புத்தளம் போனதற்குப் பின்னர்.

"ஆர்ப்பா வாசலிலே கடகத்தை வைச்சது? உங்களுக்குப் பஸ் எண்டால் உங்கடை விட்டு மாட்டு வண்டி எண்ட எண்ணம்" என்ற குரல் கேட்டது. அது நிச்சயமாக பஸ் சாரதியாக இருக்க வேண்டும். ஏனென்றால்

☀ உதயணன் ☀

அப்படிச் சொல்லக்கூடிய இரண்டா வது பேர்வழி எனக்கருகில் நின்று டிக்கட் எழுதிக்கொண்டு நின்றான். காலால் தள்ளப்பட்ட கடகம் ஒரு ஆசனத்திற்கு அடியில் ஓடி ஒளிந்தது. அதனுள் இருந்த ஒரு மருந்துப் போத்தல் சரிந்து, மருந்துக்குச் சுதந்திரமளித்தது.

ராஜாதி. ராஜ, ராஜ கெம்பீர, வீர மார்த்தாண்ட. மகாராசன் வந்து சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்தார்,—அதாவது பஸ் சாரதி வந்து தனது ஆசனத்தில் அமர்ந்தான்.

“பிறகென்ன புதினம்?” என்று எனது கவனத்தைத் திருப்பினன் சுந்தரலிங்கம். யாழ்ப்பாண நிலையத்தை உதறிவிட்டு பஸ் தெருவுக்கு வந்துவிட்டது.

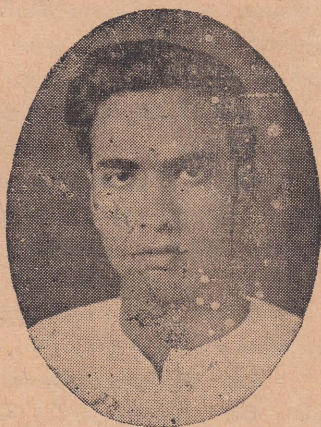
சுந்தரலிங்கத்தின் தகப்பனர் மாதச் சம்பளம் பெறக்கூடிய ஒரு தொழிலைத்தான் பார்த்து வந்தாராம். ஆனால் சம்பளம் கிடைத்ததும்

நேராகச் செல்லனுடைய, கொட்டிலு குப் போய் அவனுக்குப் பாதிச் சம்பளத்தைப் பகிர்ந்து கொடுத்துவிட்டுத் தான் வீட்டுக்குப் போவாராம். அதனால் மூத்த மகனாகப் பிறந்த சுந்தரலிங்கத்தின் தோள்கள் கணத்தன.

நான் கொழும்பிலிருந்தபொழுது சுந்தரலிங்கத்திற்குச்சிலர் கல்யாணம் பேசிக்கொண்டு அங்கேயே வந்து விட்டார்கள். ஆனால் சுந்தரலிங்கத்தின் தோளில் இருந்த சுமையில் பாதியையாவது ஏற்கக்கூடிய ஒரு பொறுப்புள்ள மனிதர் வரவில்லை. அதனால் அவன் ‘நானைக்கு நானைக்கு’ என்று நாட்களை நெட்டித் தள்ள வேண்டியிருந்தது.

இதே நேரத்தில் மானிப்பாயில் சுந்தரலிங்கத்தின் வீட்டிலும் கல்யாணப் பேச்சுக்கள் அடிபட்டு மறைந்தன. அங்கு அவர்கள் வேறொரு காரணத்தைச் சொன்னார்கள். சுந்தரலிங்கத்திற்கு ஏழில் செவ்வாயாம்

சில காலம் அஞ்ஞாதவாசம் செய்துவிட்டு மீண்டும் இலக்கிய உலகிற்கு வந்திருக்கிறார் ‘உதயணன்.’ இயற்கையாய்மைந்த நகைச்சுவையுடன் சுவையான சிறுகதைகள் எழுதும் அன்பர், இக்கால மக்களின் சில போக்குகளை இலேசாகக் கிண்டல் செய்வதிலும் வல்லவர். இவருடைய ஆக்கங்கள் இனிமேல் அடிக்கடி நமது வாசகர்களுக்குக் கிடைக்கும்.

அதற்கேற்ப ஒருத்தி வந்து வாய்க்க வேண்டுமாம். எனவே அவர்களும் “நானைக்கு நானைக்கு” என்றிருந்து விட்டார்கள். எல்லோரும் எதிர் பார்த்த ‘நானை’ கடைசியாக ஒருபடியாக சுந்தரலிங்கத்தின் முப்பத்திரண்டாவது வயதில் வந்துசேர்ந்தது.

கல்யாணத்தன்றுதான் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்திருந்தேன். அதுவும் கடைசியேரத்தில் வந்ததால் மானிப்பாய்க்குப்போக வாய்ப்பு ஏற்படவில்லை. நேராக கொக்குவிலுக்குப்போனேன்—பெண்வீட்டிற்கு.

அங்கு நான் போய்ச் சேர்ந்த சமயம் மாப்பிள்ளை வரும் வரை பொழுதைக் கழிக்கவென்று வீட்டின் முகப்பில் நின்ற சிறு கும்பலில் கலந்துகொண்டேன்.

“ஏன், இன்னும் மாப்பிள்ளை வரவில்லையா?” என்று வேண்டுகொண்டே என்னருகில் நின்ற ஒருவரைக் கேட்டேன்.

மாப்பிள்ளையை அழைத்துக் கொண்டர எப்பவோ போச்சினம். எங்கடை ஆக்களின்ரை வேலையனைத் தெரியாதே” என்று அவர் அலுத்துக்கொண்டபோது—

மாப்பிள்ளைக் கார் சந்திக்கு வந்துவிட்டது!

“மெய்யே பொன்னர்! மாப்பிள்ளை என்ன தொழிலாம்?” என்று கூட்டத்தில் ஒருவர் இன்னொருவரைக் கேட்டார்.

“அவன் பெடியன் கொழும்பிலை கிளாக்காம்”

“கிளாக்கெண்டாப்போல எல்லாரும் கிளாக்கேகாணும்? பெடியன் பெரியகிளாக்காம்”—இது முன்னூவது குரல்.

“பொடிச்சி படிச்ச படிப்புக்கு உந்தக் கிளாக்கின்றை சம்பளம் அவளுக்குப் பவுடர்போடக் காணுமே?”

“சம்பளம் முன்னூறுக்கு மேலை வருமாம். இனி ஏதாவது வெட்டுக் கொத்தும் இருக்கும்தானே.”

“பெடிச்சி ஐம்பதுபவுனெல்லே சம்பளம் எடுக்கிறாள். சுமமா கண்டறியாத கதை கதைக்கிறியள்.”

மாப்பிள்ளை காரைவிட்டிறங்கி நடந்தார். யாழ்ப்பாணத்துச் சமபிரதாயச் சடங்குகள் ஒன்றொன்றாய்த் தலைகாட்டவாரம்பித்தன.

“மெய்யே பொன்னர்! மாப்பிள்ளை கொஞ்சம் வயதாளியாய்த் தெரியுது.”

“பெடிச்சிக்கும் ஞாயமான வயதெல்லே. அவளுக்கு ஏழிலை செவ்வாயாம் அதாவதுதான் தேப்பன்காரன் இவ்வளவுகாலமும் கட்டிக்காவிடக் கொண்டு திரிஞ்சவர் மாப்பிள்ளைப் பெடியனும் ஏழுச் செவ்வாய்க்காரனும் பின்னை அதையிதைப்பார்க்காமல் செய்யினம்.”

பஸ் ஓரிடத்தில் நின்றது. கண்டக்டர் வாசலுக்குவந்து, பஸ்ஸை நிறுத்திய அந்தக் கிழவியிடம் “எங்கயணை போறாய்?” என்று கேட்டான் ‘சாவகச்சேரிக்கு’ என்று பதில் வந்தது.

“தாலியைக்கட்டின நீங்கள் பிடரியிலையே கண்ணைவைச்சுக் கொண்டு நிக்கிறியள். வஸ்ஸிலை இருக்கிற போட்டைப் பார்க்கக் குடாதே... ரைட்!” என்று கத்தினான் கண்டக்டர்.

பஸ் நகர்ந்தது.

“கல்யாணத்துக்குப்பிறகு நடந்த சங்கதிகள் தெரியுமா?” என்று சுந்தர

லிங்கம் கேட்டான்.

‘தெரியும்’ என்றேன்.

ஆமாம், கேள்விப்பட்டேன்.

கல்யாணத்தைத் தொடர்ந்து சுந்தரலிங்கத்தின் வாழ்க்கை கலகலப்பாகத்தான் ஆரம்பமாகியது— வழக்கம்போல! அவனுடையமனைவி தங்கேஸ்வரி ஒரு பட்டதாரி. யாழ்ப்பாணத்திலே ஒருபள்ளிக்கூடத்தில் ஆசிரியையாகக் கடமையாற்றி வந்தாள்.

தங்கேஸ்வரியின் தகப்பனார் ஒன்றும் பெரிய கோடஸ்வரரல்ல; ஒரு சாதாரண வியாபாரிதான் அவர் கொஞ்சம் சிரமமெடுத்தார் அவள்கொஞ்சம் ஊக்கமெடுத்தாள் அதனால் அவள் இன்றைக்கு ஒரு பட்டதாரி.

சுந்தரலிங்கம் கொழும்பில் தனது செலவுகளைப் பார்க்க வேண்டும். தனது, பெற்றோரின் குடும்பத்திற்கு உதவ வேண்டும். இவை தவிர தங்கேஸ்வரியும் இருக்கிறாளே! அவள் என்னதான் உழைத்தாலும் அவனுடைய மனைவியல்லவா? சுந்தரலிங்கம் நன்றாகத்திண்டாடிப் போனான். அவனுக்கு ஒரே ஒரு வழிதான் தெரிந்தது. யாழ்ப்பாணத்திற்கு ஒரு மாற்றம் கேட்டான். யாழ்ப்பாணம் போய்விட்டால் நிலைமை தானாகவே சீர்படும் என்று நம்பினான். சுந்தரலிங்கத்தின் மாற்றத்திற்கான விண்ணப்பத்தைப் பார்த்த அத்தனை அதிகாரிகளும் ‘கவனிக்கிறோம் கவனிக்கிறோம்’ என்றார்கள்; அவ்வளவுதான். இதற்கிடையில்—

போன வருடம் ஒரு தீபாவளி

வந்தது. அதையிட்டுச் சிலர் களிப்படைந்தார்கள்; சிலர் கவலைப்பட்டார்கள். சிலர் குடித்துக் கூத்தாடினார்கள்; சிலர் கொலை செய்யவும் துணிந்தார்கள். அப்படியிருந்தும் இந்த வெட்கங்கெட்ட தீபாவளி இயமுறையுள் ‘வந்துவிட்டது. இது சுந்தரலிங்கத்திற்கு முதல் தீபாவளி.

சுந்தரலிங்கம் துணிமணிகள் வாங்கிக் கொண்டு யாழ்ப்பாணம் போனான். தங்கேஸ்வரி தனக்கு வாங்கிவந்த சேலையைப் பிரித்துப் பார்த்துவிட்டுத் துக்கி எறிந்து விட்டாள் “முதற் தீபாவளிக்கு வாங்கிய சேலை எனது அரைமாதச் சர்பள மளவுகூட இல்லையே” என்பது அவளுடைய வாதம். ‘விரல் வீரலுக்குத் தக்கபடிதான் வீங்கும். தலையளவு வீங்க வைக்கக்கூடாது’ என்பது இவனுடைய கூற்று.

நிலைமை முற்றி, சுந்தரலிங்கம் வெளியேற வேண்டிய கட்டம் வந்தது. ‘என்னை மதிக்காத இவளுடைய காலையும் கையையும் ஆண்பிள்ளையாகிய நான் பிடிப்பதா!’ என்று இவன் எண்ணினான். ‘ஒரு மனைவியின் விருப்பத்தை நிறைவேற்ற வக்கில்லாத இவரென்ன புருஷன்’ என்று அவன் எண்ணினான்.

சினம் மலையளவு உயர்ந்தது. சினம் மலையளவு உயர்ந்ததால் பிளவு கடலளவு விரிந்தது. பிளவு கடலளவு விரிந்ததால் கசப்பு உலகளவு பரந்தது. இந்த நேரத்திலே தான்—

‘கவனிக்கிறோம் கவனிக்கிறோம்.

“மாலையில் கூவுவதற்குப் பதிலாக ஏன் அதிகாலையில் கூவுகிறாய்?” என்று சேவலிடம் கேட்டார்கள்.

“ஏனெனில் இரவு வருவதை எல்லோரும் பார்க்கமுடியும். ஆனால் எல்லோரும் தூங்கிக் கொண்டிருப்பதால், பொழுது விடிவதைக் காணமுடியாது. ஆதலால்தான் நான் அதிகாலையில் உரக்கக்கூவி எல்லோரையும் எழுப்பவேண்டியிருக்கிறது” என்று பதிலளித்தது சேவல்.

—சோவியத் நாடு.

என்று கூறிவந்த அதிகாரிகள் சுந்தரலிங்கத்தின் மாற்றத்திற்கான மனுவைத் திடீரென்று கவனித்து விட்டார்கள்.

மாற்றம் கிடைத்தது!

ஒருஊரிலே கந்தன் என்ற கமக்காரன் ஒருவன் இருந்தான். அவன் காய்கறித் தோட்டம் போட்டுப் பிழைத்து வந்தான். அவன் வெகுகாலமாக வயிற்றைக் கட்டிவாயைக்கட்டி ஒவ்வொரு சுவீட்டிக்கட் வாங்கிவருவதுண்டு. ஒரு தடவை அவனுக்கு ஒரு பரிசு விழுந்தது. செய்தி வருமுன்னர் கந்தன் செத்துப்போனான்.

சுந்தரலிங்கத்திற்கு மாற்றம் காலம் பிந்திவந்ததை அறிந்து வருத்தப்பட்டேன்.

சுந்தரலிங்கம் யாழ்ப்பாணம் போனபின், மாணிப்பாயில் தன் வீடு உண்டு. யாழ்ப்பாணத்தில் கச்சேரியுண்டு என்று இருந்துவிட்டான். அப்படியே தங்கேஸ்வரியும் கொக்குவிலில் தன் வீடு உண்டு, கோப்பாயில் பாடசாலையுண்டு என்றிருந்துவிட்டான்.

‘தான் உண்டு தன் வேலையுண்டு’ என்று சிலர் இருக்க, ‘பிறர் உண்டு பிறர் வேலையுண்டு’ என்று இன்னும் சிலர் இருக்கிறார்களல்லவா? அந்தச் சிலரில் சிலர் சுந்தரலிங்கத்திற்கும் தங்கேஸ்வரிக்கும் நடுவே நடந்தார்கள் என்னடாவென்றால் ஒற்றுமைக்கு உழைக்கிறார்களாம்; சமாதானத்திற்குப் பாடுபடுகிறார்களாம். ஆனால் கடைசிவரை எந்தச் சமரச முயற்சியும் பயன் அளித்ததாகத் தெரியவில்லை.

கச்சேரி வந்துவிட்டது.

நாங்கள் இறங்கினோம். சுந்தரலிங்கத்திற்கு வேலைக்கு நேரமாகி விட்டது. கச்சேரிப் பக்கம் திரும்பி நடக்கலானான் நான் வேறெங்கோ போகவேண்டியிருந்தது.

“அப்படியென்றால் உங்கள் முடிவுதான் என்ன?” என்று கேட்டேன்.

“இனி முடிவென்ன முடிவு? ஒரே முடிவுதான். அவள் இல்லாமலே என்னால் தாராளமாக வாழ முடியும். அவளோடுதான் வாழ வேண்டும் என்றால் அவளாக என்னிடம் வரவேண்டும். அதுவும் வேலையை விட்டுவிட்டு வெறும் தங்கேஸ்வரியாக வரவேண்டும்” என்று சொல்லிக்கொண்டே நடந்தான்.

அவர்களுடைய கல்யாணத்திற்குப் பிறகு நடந்த இத்தனை சங்கதிகளும், யாரையும் கௌமல் சொல்லாமல் இருவருக்கும் ஏழில் வந்து நின்ற அந்தச் செவ்வாய்க்குத்தெரியுமா என்று கேட்டால்—அதைப் பற்றிச் சொல்ல எனக்கு ‘ஞானம்’ போதாது.

காலின் ருசி!

அவனது பொழுது போக்குத் தினமும் காட்டுக்குச் சென்று வேட்டையாடி, அங்கிருக்கும் இயற்கைக் காட்சிகளை ரசிப்பதுதான். அப்படித்தான் காட்டிலே அவன் ஒரு நாள் வேட்டையாடிக் கொண்டிருக்கும் போது—

மனித உருவம் கொண்ட, ஆனால் நாகரீகத்தில் எதுவித முன்னேற்றமும் அடையாத காட்டு ஜாதியினர் அவனைச் சூழ்ந்து கொண்டனர்; அவனுக்கு இந்த உலகமே சுற்றுவதுபோல் இருந்தது. அந்த காட்டு ஜாதியினர் எல்லாரும் சேர்ந்து அவனைப் பிடித்துக் கொண்டனர். பாவம்! அவன் எப்படி அவர்களிடமிருந்து தப்புவான்?

முடிவு?

எல்லாருமாகச் சேர்ந்து அவனைத் தங்கள் குகைக்குக் கொண்டு சென்றார்கள். கொண்டு சென்றவர்கள்—

அவனை ஒரு மேடையின் மீது ஏற்றிவிட்டு அவனைச் சுற்றி இருந்து கொண்டு சந்தோஷ மிகுதியினால் கூத்தாடிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அவர்கள் எதற்காகத் தன்னைப் பிடித்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் புரிந்து கொண்டனர்.

ஆனால்—

அவன் என்ன செய்வான்?

காட்டு ஜாதித் தலைவன் பெரிய குரலில் பேசினான்.

“உன்னை இன்னும் கொஞ்ச நேரத்தில் வெட்டிச் சமைத்துத் தினைப் போகிறோம்!”

அவன் சிந்தித்தான்; எப்படி அவர்களிடமிருந்து தப்பலாம் என்று எண்ணினான். முடிவில் அவனுக்கு ஒரு யோசனை உதயமாகியது.

அவன் பேசினான். “ஐயா எனது இறைச்சி உருசி இல்லையே! வீணாக ஏன் என்னைச் சமைக்கப் போகிறீர்கள்?”

“பொய் செல்லித் தப்பப் பார்க்கிறாயா? எங்கே, இந்தக் கத்தியால் உனது சதையில் ஒரு சிறு பாதத்தை வெட்டித்தா! ருசித்துப் பார்ப்போம்!” என்று கர்ஜித்தபடி ஒரு கத்தியை நீட்டினான் தலைவன்.

அவன் பணிவாகக் கத்தியை வாங்கித் தனது காலிலேயிருந்து ஒரு சிறு துண்டை வெட்டிக் கொடுத்தான்.

தலைவன் அதை வாங்கி வாயில் வைத்துக் கடித்ததும்—

“ஃ! இவனுடைய சதை வெறும் கட்டியாக இருக்கிறதே! இவனது இறைச்சி நமக்கு வேண்டாம். இவனை விட்டு விடுங்கள்!” என்று கத்தினான்.

அவன் பிழைத்தான்; அவன் பிழைத்ததற்கு காரணம்—

அவன் தலைவனுக்கு சதையென்று வெட்டிக் கொடுத்தது—

தனது பொய்க் காலிலிருந்து ஒரு துண்டை!

—இரா. விஜயகுலசீங்கம்

தென்னிந்தியாவும்

தொல்லிலங்கையும்

(சென்ற இதழ் 27 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

க. த. திருநாவுக்கரசு

7. பாகியான் கண்ட இலங்கை.

அவனுக்குப் பிறகு ஆட்சிக்கு வந்த புத்ததாசன், நாடு முழுவதும் மருத்துவ மனைகள் (Hospitals) அமைத்தான். பத்து கிராமங்களுக்கு இரண்டு மருத்துவர்களாகிலும் இருக்குமாறு நியமித்தான். அவர்கள் மக்களின் நலத்தில் கருத்தைச் செலுத்துமாறு செய்தான். அவன் சமஸ்கிருதத்தில் 'சாரரித சங்கிருகம்' என்னும் மருத்துவ நூலை எழுதியுள்ளான்.

புகழ்மிக்க யாத்திரிகரான பாகியான், இந்தியாவிலிருந்து பதினான்கு நாட்கள் கடற்பயணம் செய்து கி.பி.412ல் இலங்கைக்கு வந்தார்; இலங்கைத்தீவு முழுவதும் புத்த சமயம் பரவியிருப்பதைக் கண்டார்; புத்தரின் 'திருப்பல்' புனிதமானதாக மக்களால் போற்றப்பட்டதைக் கண்டு வியந்தார். ஆண்டுதோறும் நடைபெறும் ஒரு விழாவின் போது, அத் 'திருப்பல்' நகரின் முக்கிய தெருக்களின் வழியாக ஊர்வலமாகக் கொண்டு செல்லப்பட்டது என்று தன் பயணக்குறிப்பேட்டில் அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஊர்வலத்திற்குப் பிறகு மக்கள் எல்லாரும் கண்டு வணங்குமாறு கோயிலின் முன்பு அத் 'திருப்பல்' வைக்கப்பட்டிருந்தது

என்றும், 90 நாட்கள் அவ்வாறு கழிந்தபிறகு மீண்டும் கோயிலினுள் கொண்டு சென்று அது வைக்கப்பட்டது என்றும் மொழிந்துள்ளார்.

புத்தரின் 'பிச்சை ஓடு' மக்களால் பெரிதும் போற்றப்பட்டதாம். அதைப்பற்றிய பல வியத்தகு கதைகள் மக்களிடையே வழங்கி வந்தன. பாகியான் இலங்கையில் தங்கியிருந்த பொழுது இந்தியாவைச் சேர்ந்த பௌத்த துறவி ஒருவர் அப் 'பிச்சை ஓட்டின்' மாண்பைப் பற்றிச் சிறந்ததொரு சொற்பொழிவு செய்தாராம். பாகியான் இரண்டாண்டுகள் இலங்கையில் தங்கியிருந்தார். பௌத்த சமயத்தின் முக்கிய நூல்கள் பல வற்றைச் சேகரித்தார். அக்காலத்தில் மாவிகாரையைவிட அபயகிரி பௌத்த சங்கமே சீரும் சிறப்பும் பெற்று விளங்கியதென்று தெரிகிறது. அபயகிரியில் 5000 துறவிகளும், மகாவிகாரையில் 3000 துறவிகளும் இருந்ததாகப் பாகியான் எழுதியுள்ளார்.

8. இலங்கையில் புத்தகோசர்:

பாகியானுக்குப் பிறகு புத்தகோசர் இலங்கைக்கு வந்தார். அவர் புத்தகயாவில் பிறந்த பார்ப்பனர். அவர் புத்தாகப் புத்த மதத்திற்கு மாற்றப்பட்டார். புதுமை

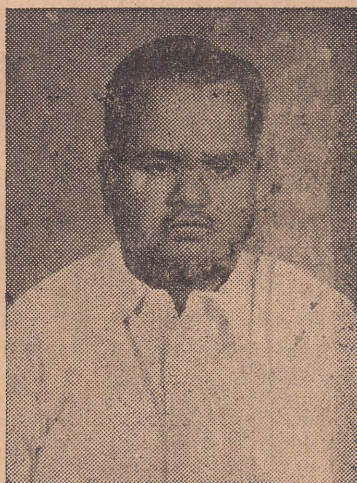
மோகத்தாலும் ஆர்வத்தாலும் சமய தத்துவ நூல்களையும், மற்ற கலைகளையும் கற்று வல்லவரானார்; பாலி மொழியினைக் கற்று அம்மொழியில் சிறந்த புலமைத்திறம் வாய்க்கப் பெற்றார் அவர் இலங்கைக்கு வந்த பொழுது மகாநாமன் (கி.பி. 412-418) என்ற அரசன் ஆண்டு வந்தான் அக்காலத்தில் பாலி மொழி செல்வாக்கிழந்துள்ளதைக் கண்டு அவர் வருந்தினார். புத்த சமயத் 'திருநூல்கள்' எல்லாம் சிங்கள மொழியில் எழுதிப்போற்றப் படுவதைக் கண்டார். ஆயினும், மனச் சோர்வடையாது முதலில் சிங்கள மொழியைக் கற்றார் பிறகு சிங்கள மொழியில் எழுதப்பட்டிருந்த சமய சரித்திரங்களையும் அதன் விளக்கங்களையும் பாலி மொழியில் மொழி பெயர்த்தார். அவர் சிங்கள மொழியில் 'தூய நெறி' எனப் பொருள்படும் 'விசத்தி மார்க்கம்' என்னும் நூலினை எழுதிப் பேரும் புகழும் பெற்றார் அந்நூல் பௌத்த சமய அறத்தைப் போதிக்கும் தத்துவ நூலாகப் போற்றப்படுகிறது. சிகிரியா மலைக்கோட்டை.

மகாநாமனுக்குப் பிறகு இலங்கை அரசு மீண்டும் ஆட்டம் கொ

டுத்தது. பாண்டியர்கள் இலங்கையின்மீது படையெடுத்தனர். அனுராதபுரத்தில் பாண்டியர் ஆட்சி நிலைநாட்டப் பெற்றது. சற்றேறக்குறைய 30 ஆண்டுகள் அனுராதபுரம் பாண்டியர் ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்தது. இந்நிலையில் அனுராதபுரத்திலிருந்த சிங்களவர்கள் ரோகணத்திற்கு ஓடினர். அங்கு ஆட்சி புரிந்துகொண்டிருந்த தாதுசேனனின் உதவியைக் கொண்டு பாண்டியரை நாட்டடைவிட்டு விரட்டினர். அவ்வரசனின் சிற்றப்பனான மகாநாமன் என்ற பெளத்த துறவி. 'மகாவயிசம்' எனும் இலங்கை வரலாற்றுக்குறிப்பேட்டை இக்காலத்தில் (கி.பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில்) எழுதத் தொடங்கினார்.

தாதுசேனனுக்கு இரண்டு பிள்ளைகளிருந்தனர் காசியப்பன் என்னும் இரண்டாவது மகன தாழ்ந்தசாதிப் பெண்ணிற்குப் பிறந்தவன். அவன் தந்தையிடமிருந்து அரசைக் கைப்பற்ற விரும்பினான். எனவே கலகம் செய்தான். தந்தையை உயிருடன் புதைத்தான். இந்நிலையில் பட்டத்து அரசிக்குப் பிறந்த மகனான மொக்கலன் (Moggallana) இந்தியாவிற்கு உயிர்

அண்டை நாடுகளான இலங்கைக்கும் இந்தியாவிற்குமிடையே பண்டைக்காலம் தொடக்கம் இருந்துவரும் தொடர்புகளை, இலக்கிய வரலாற்றுச் சான்றுகளுடன் எடுத்துக் காட்டுகின்றார் சென்னை மாநிலக் கல்லூரியில் உதவித் தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பணிபுரியும் திரு. க. த. திருநாவுக்கரசு அவர்கள். வரலாற்றில் எம். ஏ. எம். லீட்டப்பட்டங்களும், மொழியில் டிப்ளோமா பட்டமும் பெற்றுள்ளார்.

தப்பினால் போதுமென்று ஓடினான். தனக்குப் போட்டியாக இருந்த அண்ணனைக் கொலைசெய்ய இயலாமற் போன வருத்தத்துடன் காசியப்பன் சிகிரியா (Sigiriya) மலைப் பகுதிக்குச் சென்றான். அம்மலையின் உச்சியில் சிறந்ததொரு கோட்டையைக் கட்டினான், மலையின் அடிவாரத்திலிருந்து அக்கோட்டைக்குச் செல்லுவதற்கு ஒரு பாதை அமைத்தான். அச்சாலையின் தலைவாயிலில் பெரியதொரு சிங்கத்தின் உருவத்தைக் கட்டினான். அதன் கால்களுக்கிடையேமலைக்கோட்டைக்குச் செல்லும் வழியை அமைத்தான். அதனால் அம்மலைக்குச் 'சிங்ககிரி' (Sigiriya) என்னும் பெயருண்டாயிற்று. அதனைத் தமிழர்கள் 'சீயகிரி' என்று அழைத்தனர். 'சிங்ககிரி' திரிந்து 'சிகிரியா' என்று சிங்கள மொழியில் வழங்கலாயிற்று.

காசியப்பன் பதினெட்டு ஆண்டுகள் அக்கோட்டையிலிருந்து ஆட்சிபுரிந்தான். இறுதியில் தமிழ்ப் படையின் உதவியோடு தன்னைத்தாக்கிய மொக்கலனோடு போரிட்டுத் தோற்றமையால் தற்கொலை செய்து கொண்டான். கி.பி. 527ல் அவன் சீனப் பேரரசனுக்கு ஒரு கடிதம் அனுப்பியதாகத் தெரிகிறது. அக்காலத்தில் அனுராதபுரத்தில் பலர் வாணிகத்தின் பொருட்டுக் குடியேறியிருந்தனர். கடற்கரை ஓரங்களிலும், சிகிரியா மலையிலும் ரோமானியர்களின் காசுகள் பல கிடைத்துள்ளன. இதனால், அக்காலத்தில் இலங்கைக்கும் ரோம புரிக்குள் வணிகத்தொடர்பு இருந்து வந்தமை புலனாகிறது.

கி.பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டின்

இறுதியில் சிங்கள மொழிக்கு எழுத்து வடிவம் அமைக்கப் பெற்றிருந்தது. அவ்வெழுத்துகள், அசோகனின் கல்வெட்டுகளில் கையாடப்பட்டுள்ள பிராமி எழுத்துக்களை ஒட்டி அமைக்கப் பட்டனவாகும். அத்தகைய கல்வெட்டுக்கள் பல இலங்கையின் பல பகுதிகளிலும், தூபிகளிலும், கற்பாறைகளிலும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

9. பல்லவர்களும்

இலங்கையும்.

கி. பி. ஆறாம் நூற்றாண்டு முதல் பதினோராம் நூற்றாண்டு வரை இலங்கையின் வரலாறு தென்னிந்திய அரசுகளோடு போரிட்டுக் குருதியைக் கொட்டிய தொடர்கதையாக வே காணப்படுகிறது. இப்போராட்டத்தில் பெரும்பாலும் சிங்களவர்கள் தொடர்ந்து தோல்வியற்றனர். கி. பி. ஆறாம் நூற்றாண்டில் தமிழகத்தின் வடபகுதியில் ஆட்சிபுரிந்த பல்லவர்கள் இலங்கையின் உள்நாட்டு விவகாரங்களில் அடக்கடி தலையிட்டனர். மகேந்திரவர்மனின் தந்தையான சிம்மவீஷ்ணு இலங்கையை வென்றமை கல்வெட்டுக்களால் அறியப்படுகிறது.

நரசிம்மவர்ம மாமல்லன் காலத்தில் (630-660) இலங்கையில் பதவிப் போராட்டம் தொடங்கியது. பட்டத்திற்குரிய இளவரசன் மானவன்மன் நாட்டைவிட்டு விரட்டியடிக்கப்பட்டான். அவன் மாமல்லனிடம் வந்து சரண்புகுந்தான். அட்டதத்தன் என்பவன் இலங்கையின் அரசைக் கைப்பற்றிக் கொண்டான். மாமல்லனிடம் தஞ்சமடைந்த மானவன்மன், பல்லவப்பேரரசனுட

னிருந்து பணிவுடன் எல்லா வேலைகளையும் செய்து, மாமல்லனுடைய நன்மதிப்பைப் பெற்றான். அதனால் தான் நரசிம்மவர்மன் வாதாபியின்மீது படையெடுத்துச் சென்ற பொழுது மானவர்மனைக் காஞ்சியில் விட்டுச் சென்றான். அப்வல்லவ வேந்தனுக்கு துன்பம் வராமல் காக்க மானவன்மன் பிறகு பெரும் படையுடன் சென்று போரில் கலந்து கொண்டு பல்லவன் வெற்றிக்குப் பேருதவியாக இருந்தான். இச்செயலால் மகிழ்ச்சியுற்ற நரசிம்மவர்மன் மானவன்மனுக்குச்சிறந்த வீரர்களைக் கொண்ட நிலப்படை ஒன்றையும், கப்பற்படை ஒன்றையும் உதவியாக இலங்கைக்கு அனுப்பி வைத்தான். பெரும்படையுடன் இலங்கையில் இறங்கிய மானவன்மன் முதலில் நிகழ்ந்த போரில் வெற்றி பெற்றான். எனினும், அடுத்து நிகழ்ந்த போர்களில் தோல்வியுற்றான். அவனுடன் சென்ற படை அவனைக் கைவிட்டது. அதனால் மானவன்மன் மறுமுறையும் காஞ்சிக்கு வரவேண்டிய தாயிற்று.

இதையறிந்து பெருந் துன்பமுற்றான் மாமல்லன். தன் படைகள் அனைத்தையும் ஒருங்குதிரட்டி மானவர்மனிடம் ஒப்படைத்துத் தானும் மாமல்லபுரம் (மகாபலிபுரம்) என்னும் துறைமுகம்வரை சென்று வாழ்த்தி வழியனுப்பினான். இலங்கையை அடைந்த பல்லவர்படைகடும் போர்புரிந்தது. மானவர்மன் வெற்றிபெற்று இலங்கையின் அரசனாக முடிசூட்டிக்கொண்டான். இவ்வாறு இலங்கை இளவரசனுக்குப் பல்லவ வேந்தன் தக்கசமயத்தில்

செய்த சிறந்த உதவியைப் பாராட்டி 'நரசிம்மவர்மன் இலங்கையில் பெற்ற வெற்றி, இராமன் இலங்கையில் பெற்ற வெற்றியைப் போன்றது' என்று பல்லவர் வழங்கிய காசாக்குடிச் செப்பேடு செப்புகிறது.

கி. பி. எட்டாம் நூற்றாண்டில் கலிங்கநாட்டு அரசனாகிய உக்கிரசிங்கன் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள கதிரைமலையைக்கைப்பற்றி, நாகதீபமாகிய யாழ்ப்பாணத்திற்கு அரசனான பிறகு மாருதப்புரவீகவல்லி என்னும் சேரழ அரசகுமாரியை மணந்தான். அவள் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி மாவிட்டபுரம் கந்தசாமிகோயிலைக் கட்டினான். சிறிது காலத்துக்குப்பின் பருத்தித்துறைக்கு அருகிலுள்ள வல்லிபுரம் என்னுமிடத்தில் ஒரு நகரை அமைத்து, அதற்குச் 'சிங்கை நகர்' என்று பெயரிட்டான். அதைத் தலைநகராகக்கொண்டு உக்கிரசிங்கன் ஆண்டுவந்தான்.

10. பாண்டியரும்

இலங்கையும்.

புதலாம் சேனன் என்பவன் கி. பி. 822ல் இலங்கையின் அரசனானான். அவனுடைய ஆட்சிக்காலத்தில் சீமாறன் சீவல்லபன்

புதுமணத் தம்பதிகள் அவர்கள். குடும்ப நண்பர் ஒருவர் இருவருக்கும் தனித்தனியே தீபாவளிப் பரிசாக இரண்டு நூல்களை அனுப்பியிருந்தார். அவளுக்குக் கிடைத்தது: 'சமைத்துப் பார்;' அவனுக்குக் கிடைத்தது: "விட்டு வைத்தியம்."

என்ற பாண்டிய அரசன் இலங்கையின்மீது படையெடுத்துச் சென்றான். பல நகரங்களைக் கொள்ளையடித்தும், புத்தவிகாரங்களிலிருந்து பொற்சிலைகளையும், விலையுயர்ந்த பிறபொருட்களையும் கைப்பற்றியும் வந்தான் என்றும், அதனால் இலங்கை தன் செல்வம் எல்லாம் இழந்து சிறுமையுற்றது என்றும் மகாவமிசம் கூறுகிறது. அப்போரில் சிங்கள அரசன் பேராற்றல்வாய்ந்த பாண்டியர்படையோடு போர்புரிய முடியாமல் தன் நாட்டைவிட்டு மலாயாவிற்கு ஓடியதாகத் தெரிகிறது. போர்க்களத்தில் இளவரசனாகிய மகிந்தன் உயிர்துறந்தான். காசிபன் என்பான் போர்க்களத்தை விட்டோடி உயிர்தப்பினான்.

போரில் புறமுதுகிட்ட முதல்

சேனன் பாண்டியனைப் பணிந்து உடன்படிக்கை செய்துகொண்டதன் பயனாகத் தன் நாட்டைத் திரும்பப் பெற்றான். இவனுக்குப்பிறகு அரசனான இரண்டாம் சேனன், சீவல்லபனுக்குப் பகையாக இருந்த மாய பாண்டியனைத் தன்னுடன் சேர்த்துக்கொண்டு பாண்டிநாட்டின்மேல் படையெடுத்துவந்தான். அவர்களுள் ஒருவரையும் சீவல்லபன் பாண்டிநாட்டைவிட்டுப் புறங்காட்டி ஓடுமாறு செய்தான். இதைப்பற்றி மகாவமிசம் வேறுவகையாகத் திருத்திக் கூறுகிறது. இக் காலம்முதல் அனுராதபுரத்திற்குத் தென்கிழக்கில் உள்ள பொலநறுவை இலங்கையின் தலைநகராகச் சிறப்புற்றது.

—தொடரும்.

நினைவுமலர்கள் வெளியிடுவோரே!

பாடசாலை அதிபர்களே!

புத்தக ஆசிரியர்களே!

பத்திரிகை நிர்வாகிகளே!

குறைந்த செலவில்

சிறந்த 'புளக்'சுகள்

செய்யவேண்டுமானால்

எங்களுக்கு எழுதுங்கள்.

Sri Lanka Block Makers

131, MESSENGER STREET,

COLOMBO.

இப்புதிய கவிஞர் பல்கலைக் கழக மாண
வர், சுகமான தமிழில் சுவையான கவிதை
தருகின்றார்.

பயமின்றிக் கூறுவேன்!

-நித்திலன்-

கண்டியில் மழை தரும் சோழகம்—மாறிக்
காற்றுக யாழ்ப்பாணம் வருதல் போல்
கிண்டிடும் என் நெஞ்சின் காதலை—நீயும்
கிளர்ச்சி யில்லாமலே காண்கிறாய்.

அறியத் தரவே நான் துடிக்கிறேன்—ஆனால்
அதற்கான தைரியம் எனக்கில்லை.
குறிப்புகள் காட்டினேன் பயனில்லை—கள்ளி.
கொல்லுறும் ஊமையாய் நீ என்னை.

மறைக்காமல் அன்பையே காட்டினால்—நீ
மாறிடும் பெண்மை யென்றெண்ணுறாய்.
முறையான காதலால் பெண்மையும்—இங்கு
மாழுமா, வாழுமா? எண்ணிப்பார்?

தாழ்வில் தவிக்கின்ற உள்ளத்தை—நீ
தாவும் பரியாகச் செய்யடி.
“வாழ்வித்தல் காதலின் சக்தியாம்”—என
வானுற வாழ்த்தவே செய்யடி.

பெண்மையை மென்மை யென்றுணராமல்—
[பெண்ணே,
பேசுநீ காதலை” நீ என்றேன்.
வண்மை இது இல்லை என்றாலும்—சொல்லும்
வாய்மை அறியாது வாடுறேன்.

உன்மீது தவறில்லை என்! அன்பே—உன்
ஆர்வத்தை முன்னர் நீ காட்டினாய்.
என் மனம் கோழையாய் இருப்பதால்—அன்பு
ஏமாற்றப் பாதையில் சென்றதே.

நேசம் நிறைகின்ற உன்! முகம்—என்
நெஞ்சத் தடாகத்தில் மலருதே.
நாசமாய்ப் போன என் நடுக்கத்தை—அது
நசுக்கி எறிய முன் நிற்குதே.

மார்கழி தந்திடும் விடுமுறை—உன்
சோதனை முடிந்திடும் அதனிடையே
பார் கண்ணே; இம்முறை யானுமே—சற்றும்
பயமின்றிக் கூறுவேன் காதலை.

துடிப்பு

இரா. சிவசந்திரன்

இடையிலே கட்டிக்கிடந்த ஆடு
வாலை ஆட்டி ஆட்டிக் கத்துகிறது.
முற்றத்தில் சேவல் ஒன்று கோழி
யைத் தூத்திச் செல்கிறது.

இவற்றைக் கண்ட அன்னம்மா
ஒருவித அலட்சியச் சிரிப்புச் சிரிக்
கிறாள். அதற்குள் பொதிந்திருக்கும்
அர்த்தங்கள்? ஒரு ஏக்கப் பெருமூச்சு
வெளிவருகிறது. அவள் தன் வாழ்
வில் கண்ட ஏமாற்றத்தின் பிரதி
பலிப்பா?

குடிசையின் வாசலருகில்
இருந்து பாய் இழைத்துக்கொண்
டிருந்த அன்னம்மாவால் அதற்கு
மேல் இழைக்கமுடியவில்லை.

உலர்ச்சி — உள்ளக்கிளர்ச்சி —
துடிப்பு.

உணர்ச்சியும் மனச்சாட்சியும்
சிந்தனைப் படுக்கையில் ஒன்றுடன்
ஒன்று இணைந்து துடிக்கின்றன.

மனிதன் மறைந்து இன்பங்
காண்பது இதனால்தானா?

'அதுகளுக்கு
என்ன தெரியும்'
சிந்தனைச்
சுழல்...வேதனை.

இவள் குடி
சைக்கும் அடுத்த
குடிசைக்குமுள்ள
இடைத் தூரத்
தில் உள்ள மண
ல் திடலில் இவ
ளின் முன்று

வேலணையைச் சேர்ந்த இரா.
சிவசந்திரன் யாழ்ப்பாணம்
ஆயுர் வேதக் கல்லூரியில்
படிக்கின்றார்; 'அமுதம்' சிறு
கதைப்போட்டியில்பரிசு பெற்
றவர்; 'கலைச்செல்வி' யில்
வெளியாகும் முதலாவது சிறு
கதை "துடிப்பு".

வயதுப் பையனும், அவன்
வயதை ஒத்த இன்னும் இரண்டு
சிறுவர்களும், மணல் விளையாடிக்
கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிறாள்
அன்னம்மா—

அன்னம்மாவின் முகத்தில் இன்
பப் புன்னகை மலர்கிறது.

தாய்மை உணர்ச்சி.

அவள் பாயைத் தொடர்ந்து
இழைக்கிறாள்.

'அவன் வாழவேண்டும்.'

தாய்மைக்கு நேரே எல்லாம்
சிறு தூசி.

∴

வேலணை கிழக்குக் கடல்
கரையை அடுத்துள்ள மணல்திட
லின் சுற்றுவட்டாரத்திலே வாழ்பவர்
கள் தான் திமிலச்சனங்கள். மீன்
பிடிப்பதுதான் அவர்கள் தொழில்.
தொழிலின் அடிப்படையில் அவர்
கள் பிளவு பட்டுக் கூடிவாழ்கிறார்
கள். அவ்வளவுதான்.

கடற்கரையில் கிட்டத்தட்ட ஐம்
பது தோணிகளை
க்காணலாம்.
முன்னூறு குடி
களுக்குமேல்
அங்கு இருக்கின்
றன. தோணி
யில்லாதவர்கள்
தூண்டில் போட்
டு மீன்பிடித்துத்
தங்கள் வாழ்க்
கையை ஓட்டு
வார்கள்.

தூண்டில் போட்டு மீன்பிடிப் பவர்கள் அநேகமாகக் கடற்கரைகளில் நின்றுதான் மீன்பிடிப்பார்கள். ஆனால் சில வாலிபர்கள் கடற்கரையில் இருந்து அரை மைல்களுக்கு அட்பால் 'சட்டிப்பார்கள்' என்று அழைக்கப்படும் பார்த்தொடர்களுக்கு நீந்திச் சென்று அங்கு நின்று தூண்டில் போட்டுத் திருப்புவார்கள்.

ஊந்தசாமியும் அப்படிச் சென்று மீன்பிடிப்பவன் தான்.

அன்று மத்தியானம் மீன்பிடித்துவிட்டுக் கரையேறி ஐயனார் கோவில் பொதுக் கிணத்தடிக்குத் தண்ணீர் குடிக்கப் போனபொழுது தான்... அன்னம்மாவைக் கண்டான்.

கண்கள் ஆச்சரியத்தால் விரிந்தன- ஏதோ இனம்புரியாத உணர்ச்சி அவனைத் தாக்கியது.

அன்னம்மாவை அவன் அறிவான். தூரத்துச் சொந்தம் கூட. ஆனால் அவள் பக்குவப்பட்டபின் இன்றுதான் கண்டான்.

'பருவம் பெண்களை உடனடியாக எப்படி மாற்றிவிடுகிறது'- அவன் வியந்தான்.

"அன்னம் நேத்து இப்பிடி இருந்த நீ இண்டைக்கு இப்பிடி வந்திட்டியே"- அவன் பேசினான்.

தண்ணீர்க்குடத்தை அப்படியே விட்டு விட்டு ஓடிப்போய் ஒரு பனை மாத்தின்பின் மறைந்து கொண்டான் அன்னம். வெட்கம் அவனைப் பிடுங்கித் தின்றது.

நாணம் பெண்களின் இயற்கை தானே!

அவன் தண்ணீர் குடித்துவிட்டுத் திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்த

படியே சென்றான். அவளும் பனையுடன் ஓட்டி நின்று அவனைப் பார்த்து இரசித்தாள்.

சொல்லி வைத்ததுபோல அடிக் கடி கிணத்தடியில் இருவரும் சந்தித்துக் கொள்வார்கள்.

'காதல்' என்ற ஒன்று இருக்கிறது என்று அவர்களுக்குத் தெரியாது. என்றாலும் இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் காண்பதில் ஒரு இன்பம் - ஒரு நிறைவு - ஒரு மகிழ்ச்சி இருக்கிறது என்பதை அறிந்தார்கள்.

இருவரும் கலியாணம் முடிக்க ஆசைப்பட்டனர்.

ஆறுமாத இடைவெளிக்குள் ஐயனார் கோவிலில் ஐயனார் சாட்சியாகக் கந்தசாமி அன்னம்மாவைத் தன் மனைவியாக்கிக் கொண்டான்.

அவர்கள் வாழவில் இன்பம்- இன்பம் - ஒரே இன்பம்.

'அவள் நிறை பிள்ளைத்தாச்சி! பிள்ளைப்பேறுச் செலவுக்காகக் கந்தசாமி உடம்பைப் பேணுது உழைத்தான். காலை கடலில் தூண்டிலுடன் சென்றால் மாலைதான் திரும்புவான்.

அன்னம் சொல்லியும் அவன் கேட்கவில்லை.

'ஊர்காவத்துறை ஆசுப்பத்திரிக்கு நாளைக்குப் போவம்'' என்று சொல்லித் தொழிலுக்குச் சென்றான் கந்தசாமி.

அவன் போனபின்தான் அவளுக்கு... வயித்துநோ - வயித்துக்குத்து - துடிக்கிறது.

"இந்தப் பொண்ணைத் தைக்கிழவி இப்பிடித்தான் தெய்வம்போல

எந்த ஆபத்து நோத்திலும் வந்திடும்”

கிழவி இல்லாவிட்டால் அவள் பாடு அதோ கதீதான்.

“அவர் வந்திட்டாரா பேத்தி” — முனகலுக்கிடையில் அன்னம்.

“இந்தா வந்திருவான்” கிழவியின் ஆறுதல் மொழி.

இண்டைக்கு எதிர்பாராத திர்ஷ்டம் கந்தசாமிக்கு. ஏராளம் மீன்.

கோத்து அரையில் கட்டிக் கொண்டு, பாரில் இருந்து குதித்துக் கரையை நோக்கி நீந்துகிறான்.

‘பாழாய்ப்போன காக்காய்வலிப்பு இந்த நேரத்தில்தானா வரவேண்டும்’. காலும் கையும் குறண்டியது. துடித்தான் — துவண்டான்.

குடிசையிலே அழகை ஒலி. ஆண்குழந்தை. “தகப்பனை வாத்துப் பிறந்திருக்கிறான் பொடியன்” — கிழவி சொன்னான்.

“குழந்தை தகப்பனைத் தின்னி” ஒன்றின் அழிவில்தான் ஒன்றின் ஆக்கமா?

∴

பட்டகாலிலே படும் கெட்ட குடியே கெடும்”. இது உண்மைதானா?

முன்று வருடங்கள் தன் உள்ளத்து உணர்ச்சிகளை, உடலின் துடிப்புக்களை அடக்கி யார் வாழ்விற்காகத் தான் வாழ்ந்தாளோ அந்தக் குழந்தை — அன்னம்மாவின் அந்த முன்றுவயதுக் குழந்தை... ஐயோ! இளம்பிள்ளை வாதம் வந்து செத்துப்

போய்விட்டது.

அன்னம்மா அலறினாள், துடியாய்த் துடித்தாள். முடிவு?

∴

அதோ பழயபடி அதே குடிசை வாசலுக்கருகில் பாய் இழைத்துக் கொண்டிருப்பது யார்? அன்னம்மாதானா?

துன்பம் மனிதரின் உடலைக் கூட வாட்டிவிடுகிறதே!

அவள் உடலை வாட்டமட்டும் துன்பத்தால் முடிந்ததேயல்லாமல் அவள் உள்ளத்து உந்தலை, உணர்ச்சிகளை; உடலின் துடிப்பை மாற்ற அதனால் முடியவில்லையே.

அன்னம்மா வாழ்வில் துன்பம் — துன்பம் — துன்பம். அன்னம்மா சிரிக்கிறாள், துன்பத்தில் இன்பம் காண அன்னம்மா பழகிவிட்டாளா? அல்லது துன்பத்தை மறந்து விட்டாளா?

சிந்தனைச் சுழல்...

அன்னம்மாவின் கணவன் இறந்து ஒருவருடம் வீட்டு உதவிக்கு வந்துபோனதால் ஊராரின் வம்புப் பேச்சிற்கு ஆளாகி இரண்டு வருடத்திற்குமேலாக வன்னியில் இருந்து விட்டு நேற்றுத்தான் இங்குவந்த அன்னம்மாவின் மாமன் மகன் செல்வராசா. இன்றுதான் இவளிடம் வந்து இவள் துன்பத்தில் பங்கு கொண்டு இவளுக்கு ஆறுதல் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது இவளின் கையைப்பிடித்திழுத்து.....

“ஈ நாயே!”

அவன் வெளியிலே ஒரே ஓட்டமாக ஓட. அன்னம்மா கிடந்து அழுது விட்டு இப்பொழுதுதான்

எழுந்து பாய் இழைக்கிறான். அதை நினைத்துத்தான் சிரித்தானோ? இருக்கலாம்.

பழைய இன்பக்காட்சி மனத்திரையில்

உணர்ச்சி— உள்ளக்கிளர்ச்சி— துடிப்பு.

“பெரிய மோசம்”

மணல் திடலை நோக்குகிறான். இரண்டு சிறுவர்கள் தான் விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அங்கே அவன் மகன் இல்லை. தாய்மை உணர்ச்சி உலைதூக்கவில்லை.

உள்ளக்கிளர்ச்சியை — உடல்துடிப்பைக் கட்டுப்படுத்தமுடியவில்லை.

முடிவு கிடைக்கவில்லை. அடக்கமுடியவில்லை

“ஐயோ! சுத்தமோசம்.” சிந்தனைச்சுழல். இன்பம்.

ஒரு முடிவுக்கு வந்துவிட்டான். அந்த இருசிறுவர்கள் விளையாடிக் கொண்டிருந்த இடத்திற்கு அப்பால் விளையாடிக் கொண்டிருந்த பள்ளிசெல்லும் சிறுவர்களில் ஒருவனைப் பெயர்சொல்லி அழைக்கிறான் அன்னம்மா!

அவன் ஓடி அருகே வருகிறான். “தம்பி, செல்வராசா அண்ணனைப் பொழுதுபட ஒருக்கால் நான் சொன்னதாக வச்சொல்லு.”

பையன் ஓடுகிறான்.

பாயை உதறிப்போட்டுப் படுக்கிறான். புரண்டு புரண்டு படுக்கிறான்.

‘வாழவேண்டும்’ என்ற ஆசைத் துடிப்பை அவளால் அடக்கமுடியவில்லை. ஆனால் அதற்காக வழி தவறுவதா...?

அவளுடைய சின்னஞ்சிறு நெஞ்சில், ஒரு பென்னம்பெரிய போராட்டம். ‘நானைக்கு ஊரார் என்ன சொல்வார்கள்? உலகம் என்ன நினைக்கும்?’

மீண்டும் புரண்டு படுக்கிறான்.

‘செல்வராசா நல்லவன்... அவனுக்குத் துணிவிருந்தால், என்னைத் தன் மனைவியாக்கட்டும்... அல்லாவிட்டால்... இன்றைய அனுபவம் என்கடைசி அனுபவமாகவே இருக்கும்... ‘அவரை’க் கொண்டுபோன கடல் மாதா என்னைக் கைவிடமாட்டாள்.’

துன்பம் அவளுக்குத் துணியை உண்டாக்கிவிட்டது!

**மில்க்வைற்
நீலசோப்**

**பிரகாசமாய்
சுவை
செய்கிறது**

எவருமே அங்கு எதிர்பார்க்காத விதத்தில் - பார்த்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் எல்லாருக்கும் அதிர்ச்சியைக் கொடுக்கும் முறையில் 'சூர்ச்சியின் பிரதிபிம்பம்' என வர்ணிக்கப்படும் மார்த்தாண்டன் - இறுகப்பிடித்துக் கொண்டிருந்த அகரகுணம் படைத் மாமல்லர்களுக்கு 'டிமிக்கி' கொடுத்து - அவர்கள் பிடியிலிருந்து திமிறிப்பாய்ந்து வெளியே செல்ல முயன்றான்.

அப்போது -

அங்கிருந்த எல்லாரது கவனமும் அவன்பால் சென்றது. கொள்ளைக் கூட்டத்தலைவன், "அந்த மடையனைப்பிடயுங்கள்! பிடயுங்கள்!"

என்று கூச்சலிட்டான். வீரர்கள் எல்லாரும் பிடித்துக் கொண்டிருந்த மனித கூட்டத்தை - இளவரசர்களை விட்டு அவனைத்திரத்தியோடினார்கள்.

'இனி இவர்கள் பிடியிலிருந்து என்றுமே நாமத்தப்பமுடியாது' என்று இதுவரைநேரமும் எண்ணிக்கொண்டிருந்த இளவரசர்களும் - மனித கூட்டமும் மகிழ்ச்சியால் துள்ளிக் குதித்தது; தமது கைக்கட்டுகளை அவிழ்த்த தெறிந்தார்கள்.

அடுத்த கணம் -

அங்குமிங்குமாகத் தப்புவதற்காக ஓடினார்கள்!

இதற்கிடையில் -

மார்த்தாண்டனைப் பிடித்துக் கொண்ட வீரர்கள் ஏற்கனவே கட்

டிப்போட்டிருந்தவர்களைக் காணாது திகைத்தார்கள்; திகைத்தவர்கள் அதிர்ச்சிதாங்காது அப்படியே சிலையாகிவிட்டார்கள்.

அவர்கள் தலைவன், “பேயர்களே! என்னசெய்துகொண்டிருந்தீர்கள்; முட்டாள்களே எங்கேயிருந்தீர்கள்!”—என்று ஆத்திரமும் வேதனையும் பொறுக்கமுடியாமல் கத்தினான்; குளறினான்.

இளவரசர்கள் இருவரும் முன்னர்தாம் கட்டிவைத்திருந்த குதிரையை அவிழ்த்து—அதிலேறினர். மகேந்திரன் அன்பொழுக்கக் கணேந்திரனைப் பார்த்து, “தம்பி, நாம் பட்ட கஷ்டம் காணாதா? இனியாவது நாம் நாட்டுக்குப்போய் ஒரு சமாதானத்துக்கு வருவோம்” என்றான்.

ஆனால்—

கணேந்திரனுக்கு இன்னமுமே அரசபதவி ஆசை விட்டகலவில்லை. அழிவுப் பாதையில் செல்லும் வழியைத்தான் அவன் விரும்பினான்.

அவன் தன் அண்ணனைப் பார்த்துக் கூறினான்; “நான் ஏற்றுக் கொண்ட லட்சியத்தைக் கடைசிவரை விடப்போவதில்லை; என் உயிர் போகும்வரை அதற்காகப் போராடுவேன்; இதுதான் என் முடிவான முடிவு.”

மகேந்திரன் இதயம் வேதனையால் விம்ம—கண்களிலிருந்து கண்ணீர்மழை கசிய—உடல் நடுங்கக் குதிரையை ஓட்டினான்.

இருவர் குதிரையும் ஒரே இடத்தை நோக்கிப் பறந்தன.

கொள்ளைக் கூட்டத் தலைவன் தொடக்கம் வீரர்கள் அத்தனைபேரும்

“நான் எழுதும்” கதைகள் எல்லாம் நன்றாக இல்லை எனச் சில முட்டாள்கள் சொல்கின்றார்கள்!”

“நீங்கள் எழுதும் கதைகள் எல்லாம் நன்றாக இருக்கின்றன என்று வேறு சில முட்டாள்கள் சொல்லுகிறார்களே, அதை நினைத்து மனத்தைத் தேற்றிக்கொள்ளுங்கள்”

மார்த்தாண்டனை இறுக்கக் கட்டி போட்டுவிட்டு—அன்றைய கொண்டாட்டத்தைச் சரிவரச் செய்ய முடியவில்லையே என்று எண்ணி எண்ணிக் கலங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

கடைசியாக ஒரு முடிவுக்கு வந்தார்கள்.

அந்த முடிவு—

மார்த்தாண்டனை மட்டும் பங்கு போட்டு எல்லாரும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகச் சரிவர உண்ணுவது என்று!

பாவம், மார்த்தாண்டன்—

தான் தப்பப்போய், பலரைத் தப்பவைத்துவிட்டான்; இதுவரை நானும் எந்த நன்மையுமே செய்யாத அவன், தான் சாகப்போகும் சமயத்திலாவது பலரைக் காப்பாற்றிவிட்டான்!

மார்த்தாண்டனின் உயிர் பதைபதைக்க—அரக்கருணங்கொண்ட வீரர்கள் கத்தி அவன் உடலைப் பதம்பார்த்தது!

பழக்கப்பட்ட அவர்களுக்கு இதுவொன்றும் பெரிதல்லவே!

(தொடரும்)

போதும் பள்ளி எழுவீரே!

ச வே.பஞ்சாட்சரம்

படுக்கும் போது பேர் . 6 (6
படியும் தலைகள் காலையிலே
கிடக்கும் மாறிக் கீழ்த்திசையில்!
கிளர்ந்து பள்ளி எழுவீரே!

ஃ

மேலின் போர்வை உடையாக
வேட்டி போர்வை ஆகிவிட
மாலை கொண்ட வடிவத்தின்
மாருங்குகோலங் கொண்டெழுவீர்!

ஃ

நீட்டி நிமிர்ந்து சாய்ந்திடுவீர்
நினைவு மறந்த துயிலினிலே
காட்டி மறைக்கும் காட்சியெலாம்
கட்டிச் சொல்லல் எளிதாமோ?

ஃ

ஒட்டைச் செம்பு சருவங்கள்
ஒன்றாய்ச் சாக்குப் பையினிலே
போட்டுக் கட்டி வைத்தாற்போல்
போர்வைக் குள்ளே பொலிந்திடுவீர்!

ஃ

நெடிய கோபு ரங்களினை
நின்று தாங்குஞ் சிலைகள்தம்
வடிவின் கூனல் வளைவெல்லாம்
மாறி மாறித் தாங்கிடுவீர்

ஃ

பரதம் 'போல்றாம்' 'ரெக்கென்றேல்'
பறக்கும் மேலை நடனங்கள்
கரகம் காவடி கதகளிகள்
கண்டி ஆட்டம் காட்டிடுவீர்!

ஃ

கடைவாய் நீரில் கந்தற்பாய்
கண்ணீர் சொட்டச் செய்திடுவீர்!
அட்டா! மூக்குக் கயிறுகளும்
அமைவாய் வாங்கிக் கொண்டீரோ?

ஃ ஃ

பாயோ டென்ன புகையாக்கும்?
பாயை விட்டு வெகுதூரம்
போயேன் மண்ணில் புரள்கின்றீர்?
போதும் பள்ளி எழுவீரே!

இதோ ஒரு நாடகம்!

-சிந்தி-

சென்ற ஐப்பசி மாதத்தின் முப்பதாம் நாள், அருங்கலை ரசிகர்களின் உள்ளத்தில் என்றென்றும் அழியாதிருக்கப்போகும் அற்புதமான நாள்; யாழ்ப்பாணத்தின், ஏன் ஈழத்தின் தமிழ் நாடக வரலாற்றில், அந்தப் புதன் கிழமை, ஒரு பொன்னான கிழமையாகப் பொலிவுடன் திகழும்.

ஏனெனில்—

அன்றைய தினம் வண்ணை கலைவாணர் நாடகமன்றத்தினர் “திப்பு சுல்தான்” என்ற அருமையான சரித்திர நாடகத்தை யாழ்ப்பாணம் மனோராம தியேட்டரில் அரங்கேற்றினார்கள்; மண்டபத்திற்குள்ளேயும் கரையோரங்களிலும் நிரம்பி வழிந்த ஆயிரத்துக்குமேற்பட்ட ரசிகர்களின் சிந்தையைத் தம் சிறப்பான நடிப்பால் நிறைவு பெறச் செய்தார்கள்; நுழைவுச் சீட்டுக் கிடைக்காமல், நூற்றுக்கணக்கானோரை ஏமாற்றத்துடன் வீடு திருப்புர்படி செய்தார்கள். (ஈழத்தின் மற்றைய பகுதிகளைப் பற்றி எனக்குத்தெரியாது. ஆனால் யாழ்ப்பாணத்தைப் பொறுத்தவரை, இதே ஒரு மகத்தான சாதனைதான். உள்ளூர்க்காரர் நடிக்கும் நாடகத்தைப் பார்க்கப்போய், ‘டிக் கட்’ கிடைக்காமல் திரும்பி வருவதென்றால்...? அவ்வளவுதூரம் பொதுமக்களின் மனதைக் கவர்ந்து விட்டான் திப்பு சுல்தான்!) நாடகம் முடிந்தவுடன் “உண்மைக் கலைஞர்

களை ஆதரித்தோமே” என்ற பெருமையுடனரசிகர்களைத் தலைநிமிர்ந்து நடக்கும்படி செய்தார்கள்!

யாழ்ப்பாணத்துச் சங்கிலியனைப் போல் தென்னாட்டுக் கட்டப் பொம்மைப் போல், திப்புவும் ஒரு சுதந்திரவீரன்; அன்னியனுக்கு அடிபணிய விரும்பாது, அவனை அடித்து விரட்டி, அன்னை பூமியின் அடிமை விலங்கறுக்க அயராது பாடுபட்ட அரும் பெரும் தலைவன். ஆனால், வரலாற்றுசிரியர்களின் கைகளில், இம் மூவரின் “தலைவிதி”யும் ஏறக்குறைய ஒரேமாதிரியாகவே ஆகி விட்டது. இவர்களை நல்லவர்களாகக் கண்டார்கள் சிலர்; இல்லாததையும் (பொல்லாததையுஞ் சொல்லி, வெறும் புல்லர்களாகக் கண்டார்கள் வேறு சிலர். நல்லவர்களாகவும் அதே சமயம் வல்லவர்களாகவும் இவர்களைக் கண்டவர்கள் சில கலைஞர்களே!

“திப்பு சுல்தான்” மேடைக் கதையை உருவாக்கியவர் கலைஞர் மூர்த்தி. காதலையும் வீரத்தையும் சோகத்தையும் கலந்து கச்சிதமாக அமைத்திருந்தார் கதையை. தாய் நாட்டுப் பற்றுக் கொண்ட தன்மான வீரனாகத் திப்புவைத் தானும் கண்டார், ரசிகர்களையும் காணவைத்தார். ஆனால் வசனத்தைப் பொறுத்த மட்டில், குறிப்பிடத்தக்கதாக அது அமையவில்லையே என்பதே என் குறை. வரலாற்று நாடகத்திலே, வசனத்தில் வீரம் விளையாட

வேண்டும். ஆனால் இங்கே அது விழுந்து படுத்துவிட்டது!

திப்பு சுல்தானாகத் தோன்றியது லோகேஸ்வரனா? அல்லது சிவாஜிகணேசனா? தோற்றத்தில், குரலில், நடிப்பில் சிவாஜி என்று பார்ப்போரை ஐயுறச் செய்யுமா விற்குத் திறமையாக நடித்தார் லோகேஸ்வரன். 'ஒரு வனுக்கு ஒருத்தி' என்ற உன்னத வாழ்க்கைத் தத்துவத்தை உயிருள்ளவரை போற்றும் ஓர் உத்தமகை, மதுவிற்கும் மங்கைக்கும் அடிமையாகாத ஒரு மனிதகை, இந்து-முஸ்லிம் ஒற்றுமைக்காக இடையருது பாடுபடும் ஓர் இலட்சியவாதியாக, சிறுமையைக் கண்டு சிறிச் சினக்கும் சிங்கமாக, ஆங்கிலேயன் மீதுபாயத் தயாராகும் வேங்கையாக...காட்சிக்குக் காட்சி மாறி, தான் ஒரு சிறந்த நடிகன் என்பதை நிரூபித்து விட்டார் லோகேஸ்வரன். இவர் முக்கிய பாகம் தாங்கி நடித்த முதல் நாடகமாம் இது. முற்றிக் கனிந்த நடிக்களையும் வெற்றி கொண்டு விட்டார்! திப்பு! உன் நடிப்பு தித் திப்பு!

அடுத்து, என் மனதில் நிற்பவர் தளபதி மீர் சாதிக். திப்புவின தளபதியாகவும் அதே சமயம் ஆங்கிலேயனின் அந்தரங்கக் கையாளாகவும் இருந்து உண்டவீட்டிற்கே இரண்டகஞ் செய்த உலுத்தன் இவன். இந்தப் பாத்திரத்தை ஏற்றுக் கனகக்கசிதமாக நடித்தவர் கணபதிப்பிள்ளை. அவர் செய்திருந்த ஒப்பனை, அவருடைய நடிப்பிற்குப் பெருமளவில் மெருகூட்டியது. ஒரு நாடகத்தில் 'வில்லன்' எப்படி நடிக்க வேண்டும் என்ப

தற்கு இலக்கணம் வகுத்தார் அவர்!

தளபதியுடன் சேர்ந்து தாய் நாட்டைக் காட்டிக் கொடுத்த 'புண்ணியம்' செய்தவர் பூரணையா. திப்புவைத் தவருக எடைபோட்ட அவர், தன் மகளின் அழகு வலையால், திப்புவைச் சிறைப்பிடித்துத் தான் நினைத்தவற்றையெல்லாம் செய்ய முயன்று படுதோல்விகண்டவர். பூரணையாகத் தோன்றியவர் சிவஅன்பு பொருத்தமான ஒப்பனை. ஆரம்பத்தில் நன்றாகவே நடித்த அவர், பிற்காட்சிகளில் கொஞ்சம் 'அதிகமாகவே' நடித்து, நாடகத்தின் கம்பீர்யத்தைக் குறைத்துவிட்டார். தான் ஏற்றது ஹாஸ்ய பாத்திரம் என்று நினைத்து விட்டாரோ, என்னவோ!

பெண் பாத்திரங்களைப் பெண்களே ஏற்று நடிக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையைக் குழிதோண்டிப் புதைத்துவிட்டது இந்த நாடகம். மூன்று பெண் பாத்திரங்கள் இந்த நாடகத்தில் வருகின்றார்கள். இரண்டு அசல் பெண்மணிகளும் ஒரு அசல் ஆண்மணி (!) யும் இப்பாத்திரங்களை ஏற்றனர். திப்புவின பேகமாக வந்தார் பிரான்சிஸ் என்ற இளைஞர். பெண் வேடமேற்றுப் பேகமாக மாறிய அவர், உண்மையிலேயே பெண்தான் என்று பந்தயம் கட்டத் தயாராயுள்ளவர்கள் பலர் இன்றும் இருக்கின்றார்கள்! அவ்வளவு தத்ரூபமாக இருந்தன அவருடைய நடிப்பும் நளினமும். கலாதானின் காதலியாகத் தோன்றும் பெண்ணின் தோற்றத்தில், குரலில், — குழந்தைத்தனம் மாறவில்லை. நடிப்பைப்பற்றிச் சிந்திப்பதற்கு இன்னும் சில ஆண்டு

கள் கழியட்டுமே! வீரம்மாளாக வந்தவரிடம் உண்மையிலேயே வீரம் இருக்கும் போலத்தான் தோன்றுகிறது. ரசிகர்களின் முன்னிலையில் அப்படி நடிப்பதற்கும் 'வீரம்' வேண்டும்தானே!

மூன்றே மூன்று நிமிடங்கள் மட்டும் மேடையில் தோன்றினார் அரசு—வாலிஸ் துரையாக! நாடகம் முடிந்து நாட்கள் பலகழிந்துவிட்ட போதிலும் வாலிஸ் துரை இன்னும் என் கண்முன்னே நிற்கின்றார் ஒரு சில விநாடிகள் மட்டும் தோன்றினாலும். இரசிகர்களின் உள்ளத்தில் ஒரேயடியாக உட்கார்ந்துவிடும சக்தி உண்மைக் கலைஞர்களிடம் உண்டு. வலைஞர் மகனாகத் தோன்றிய சிறுவனும், தன்னிடம் நடிப்புத்

திறன் இருக்கின்றது என்பதைக் காட்டிவிட்டார்!

நாடகத்தில் குறைகள் இல்லாமலில்லை. திப்புவின் அரண்மனையில் பூரணையாவின் மகளுடைய நடனம் இடம்பெற்றிருக்கவேண்டும். பூரணையாவின் மகளைக் காதலிப்பதாகத் தான் 'நடிக்கப்போகிறேன்' எனத் திப்பு, பேசுத்திடம் சொல்கின்றானல்லவா? ஆனால் இந்த 'உண்மை'யை மர்மமாகவே மறைத்து வைத்திருந்து, சிறைக்கூடத்தில் கலாதரணையும் பூரணையாவின் மகளையும் இணைத்து வைக்கும் காட்சியிலே திப்பு சொல்லியிருந்தானென்றால், நாடகத்தின் விறுவிற்றுப்பு அதிகரித்திருக்குர்; திப்புவின்பாத்திர வார்ப்பும் இன்னும் அதிக பொலிவு பெற

புதிய கட்டுரைத் தொடர்:

கலைகளின் உறைவிடங்கள்.

கலைகள் எல்லாவற்றிற்கும் உறைவிடங்கள் திருக்கோவில் களாகும். கட்டிடக்கலை (Architecture), சிற்பக்கலை (Sculpture), ஓவியக்கலை (Painting), சங்கீதக்கலை (Music), நாட்டியக்கலை (Dance) ஆகிய ஐம்பெருங்கலைகள் இங்கு பொலிந்து விளங்குகின்றன. இவற்றைத் தென்னிந்தியச் சைவத் திருக்கோயில்கள் எவ்வாறு போற்றிப் பேணி வந்துள்ளன என்பதை விளக்குவதே இக் கட்டுரைத் தொடரின் தனி நோக்கம்.

“வடமொழி இலக்கிய வரலாறு” என்னும் நூலுக்காக இவ்வாண்டு இலங்கைச் சாகித்திய மண்டலத்தின் பரிசைப் பெற்ற

கலாநிதி கா. கைலாசநாதக் குருக்கள் M. A., Ph. D., அவர்கள் இக்கட்டுரைத் தொடரை எழுதுகின்றார். “கலைச்செல்வி” பொங்கல் மலரில் ஆரம்பமாகின்றது.

உங்கள் பிரதியை முன்கூட்டியே பதிவு செய்துகொள்ளுங்கள்.

றிருக்கும். போர்க் காட்சியை மேடையில் காட்டுவது கஷ்டமென்றாலும், திப்பு எவ்வாறு வீரமரணம் அடைந்தான் என்பதையாவது காட்டியேயாகவேண்டும்.

குறைகள் சில இருந்தாலும், நாடகத்தை நல்லமுறையில் நட்பு வாங்கம் செய்த S. T. அரசு பாராட்டப்பட வேண்டியவரே. கவிஞரின் வாய்ப்பூட்டு உடைபட்டதும், கனல் போல் தெறித்துப் பறக்கின்றதே கவிதை—சிறந்த நட்டுவாங்கத்திற்கு இது ஓர் சிறிய எடுத்துக் காட்டு. இந்தக் கட்டத்தில், கவிஞருக்குக் குரல் கொடுத்த கிருஷ்ணமூர்த்தியும், பின்னணி இசைக் குழுவீனரும் மிக நன்றாக ஒத்துழைத்தனர்.

நடிகர்களின் உடையலங்காரம் பற்றியும் மேடையமைப்பைப்பற்றியும் எவ்வளவோ சொல்லலாம். மேடையில், ஒரு முஸ்லிம் குழலையே ஏற்படுத்திவிட்டார்கள்.

இந்தியாவில் அரங்கேற்றம் சிறந்த நாடகங்களைப்போல் இலங்

கையில் ஒன்றுமே இல்லையே என்று கவலைப்பட்டவர்களுக்குக் கை கொடுத்து விட்டான், 'திப்பு சுல்தான்'! 'இதோ ஒரு நாடகம்' என்று இதய நிறைவுடனும் இறுமாப்புடனும் சொல்ல வைத்து விட்டான் 'திப்பு சுல்தான்'! உள்ள சில சில லறைக் குறைகளை நிவர்த்தி செய்து விட்டால். இந்தியாவின் சிறந்த நாடகங்களுடன் ஒன்றாக வைத்துக் கணிப்பதற்கு மட்டுமல்ல, எதிராக நின்று போட்டியிடுவதற்கும் அருகதையுடையவனாக ஆவான் 'திப்பு சுல்தான்'.

இத்தகைய சிறந்த நாடகத்தை தயாரித்தளித்த வண்ணை கலைவாணர் நாடகமன்றத்தை மனநிறந்து பாராட்டும் அதே நேரத்தில் ஓர் எச்சரிக்கையையும் அளிக்க விரும்புகின்றேன்: நாடகம் மூலம் புகழீட்டுவது மிகக் கஷ்டம்; ஈட்டிய புகழைத் தொடர்ந்து காப்பாற்றுவது அதைவிடக் கஷ்டம்.

இந்த மகா கஷ்டமான சாதனையைத் தொடர்ந்து செய்யுங்கள்!

அனுராதபுரியில் நமது விற்பனையாளர்

ஜெயகேசன் ஏஜன்சீஸ்

நியூடவுன்.

அனுராதபுரம்.

அருட்கவி விநாசித்தம்பி

“சுத்தியருளால் காலபலன் கேட்கலாம். தீராப் பிணிகளின் போக்கறிந்து செய்யத்தக்க உபாயங்களைக் கையாளலாம். சோதிடச் செய்திகளைத் தெரிந்துகொள்ளலாம்—அவர் சொன்னது தப்பாது, பணத்தையெதிர்பாராமல் பெருந்தன்மையோடு அனைவரையும் சமமாகவே மதிப்பார்” என்று மக்கள் பேசிக்கொண்டு யாழ்ப்பாணத்து அளவெட்டியுருக்குச் செல்வது சர்வசாதாரணமான காரியம். இவற்றை விடத் திருக்கோவில்களிலும், பொது நலச் சங்கங்கள், இசைவிழாக்கள் முதலான கலாச்சார சபைகளிலும் கதாப்பிரசங்கம் செய்விக்கும் ஏற்பாட்டிற்காகச் செல்பவர்களின் கூட்டமும் எந்நாளும் போய்க் கொண்டிருப்பதையும் தாராளமாகக் காணலாம். இப்படிப்பட்ட அன்பர் கூட்டத்தை காய்தலுவத்தலின்றி மனமார வரவேற்றனுப்பும் பெரியார் ஓர் தமிழாசிரியர்—அவர் பெயர் விநாசித்தம்பி. சஞ்சீவி என்னும் புனைபெயரால் பிரசித்தமானவர். அருமைமிக்க கவிதைகள், கீர்த்தனைகளைச் செய்வதிலும் அருள்மிகப் பெற்றவர். சக்தியருளால் தாம் செய்யும் கவிதைகளைத் தாமே மறுதரம் திருப்பிப்பார்த்து ஆகா! நன்றாய்த் தானிருக்கிறது என்று நயப்பதைப் பார்த்து ஆச்சரியப்படவேண்டியிருக்கின்றது. ஆம்! உண்மையில் கவிதைசெய்தது சக்தி விநாசித்தம்பி; நயந்ததோ ஆசிரியர் விநாசித்தம்பி.

சைவப்பண்பு நிறைந்த ஆசார

சீலரான இவருக்குச் சுமார் முப்பத்தெட்டு வயதிருக்கலாம். செக்கச் செவேலெனச் சிவந்த மேனியர். நடுத்தர உயரமானவர். பலருடன் பண்புடன் பழகுவார். அடக்கமும் அமைதியும் உறைந்தவர். நாவலர் பரம்பரைக்கு இலக்கணமாக மிளிரும் பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளையவர்களின் மாணவராய்ப் பேறு பெற்றதும் சக்தியருள் கிட்டியதும் காரணமானதாற் போலும் ‘இம்மென்னுமுன்னே எழுநூறும் எண்ணூறும்’ என்றவாறு பாடல்களைத் தேன்பிளிற்றற்ச் சொரிகின்றார்.

சத்தகதைகள் செய்வதில் யாழ்ப்பாணத்தில் அவருக்கிணை வேறு யாருமில்லையெனலாம். இலக்கிய இலக்கணத்தெளிவு, பண்புபட்ட இசைஞானம், பக்தியுறும் பண்ணமைதி, பக்கவாத்தியங்களுக்குப் பொருத்தமான சுதி, லய சுத்தம் முதலான தெளிவுபெற்ற நுண்ணறிவோடு “தமிழ்” என்னும் தாயிடத்தும் நல்லாசியும் நல்லாட்சியும் பெற்றிருப்பது உயர்வுச் சிறப்பாயமைந்தவர் இவர். இவரது பிரசங்கத்திற்கு மக்கள் கூட்டம் எப்போதும் நிறைந்திருக்கும். பிரசங்கம்! ஆரம்பமானால் முடிவுவரையும் கூட்டம் கலையாதிருக்கும். பிரசங்கியாரும் மக்களும் அன்பாலும், பக்தியாலும், இன்பத்தாலும் பொருந்திப் போய்விடுகிறார்கள். கதைகேட்கும் வாய்ப்பைப்பெற்றவர்களில் பலர் தமது வாழ்க்கைக் குறைபாடுகளைத் திருத்துவதென்று சங்கற்பம் செய்து வென்றும் விடுகிறார்கள். மதுக்குடி

போன்ற பாதகங்களைப் பயின்ற பலர் எதனாலும் திருந்தாது “சஞ்சீவியின்” பிரசங்கத்தால் திருந்திய துண்டு. எனவே படன்பட்ட, பயன் தரத்தக்க பிரசங்க வல்லவர் அவர் என்று சந்தேகமின்றிக் கூறலாம் அல்லவா?

பணத்தை முன் வைத்துப் பெரிதுபடுத்தமாட்டார். அளவுக்கும் தேவைக்கும் மீறிப் பணம்பெறுவது மில்லை—அதைவிடக் குறைந்தாற் சம்மதிப்பதும் அவரிடமில்லை. தாம் வேறு, பக்கவாத்தியக்காரர் வேறு என்று கருதமாட்டார். அனைவரும் கலைஞர்தான் என்ற மதிப்பைத் தருவதின்றிப் புறக்கணிப்பது அவரிடம் காணக்கரியது.

இந் நல்லவருக்கு இவ்வாண்டில்—அதாவது சுபகிருது ஆவணியில்—நல்லூரில் நல்லதோர் பட்டம் சூட்டினார்கள். நல்லூர்க் கந்தசாமி கோவில் முப்பர் திரு. சண்முகநாத

மாப்பாண முதலியார் அவர்களின் ஆதரவுடன் ஸர். கந்தையா வைத்தியநாதன், திரு. ஸ்பென்சர் இராசரத்தினம், திரு. சிறீகாந்தா முதலிய பிரமுகர்கள் பாராட்டுரைகள் வழங்க “அருட்கவி” என்ற அருமையான பட்டத்தை சஞ்சீவி—விநாசித்தம்பி ஆசிரியர் பெற்றுக்கொண்டார். இவ்வருடம் நல்லூர்க் கோவிலின் கிழக்குவாசல் பந்தரில் பிரசங்கம் செய்து பெரும்புகழும் பேராடரவும் நல்லாசியும் பெற்றுக்கொண்டதிலேயே புதுமையும் பெருமையும் பெற்றார் திரு. விநாசித்தம்பி

தமிழ்ச் சமுதாயச் சிற்பிகளுள் சிறந்த ஓர் இடம் பெறுதற்கு மிகவும் பொருத்தமான அருட்கவி அவர்களை நாமும் போற்றுகின்றோம்—பல்லாண்டு வாழ்த்துகின்றோம்!

—மோகனார்.

படிமுறை அட்சர கணிதம்

108 நாள்ளுக்குரிய பாடவிதானமும் பயிற்சிகளும், விடைகளும் கூடியது.

பாடநூற் பிரசுரசபையின் அங்கீகாரம் 1967
டிசம்பர் வரை பெற்றது.

ஆக்கியோன்.

A. J. ஆசீர்வாதம் B. Sc. (Lond)

[ஆசிரியர் சம்பத்திரிசியார் கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம்]

6 ஆம் வகுப்புப் படிமுறை அட்சர கணிதம் - 1-60

7 ” ” ” ” ” ” - 1-60

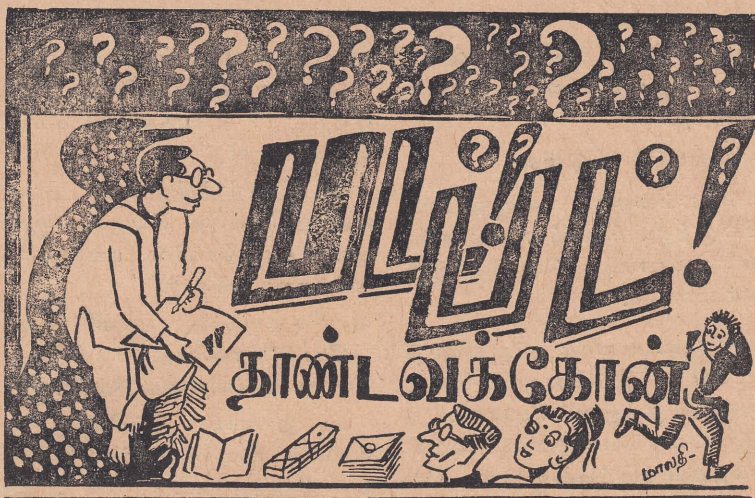
உங்கள் பிரதிகளுக்கு:-

ஆசீர்வாதம்
அச்சகம் சக புத்தகசாலை

32, கண்டி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

(தொலைபேசி:- 274)

வ. சந்திரகலா, நல்லூர்.

கே நமது பிரதமர் றஷ்யாவிற்குச் சென்றதலை, ஏதாவது நன்மை ஏற்படுமா?

ப: ஏற்படும்போலத்தான் தெரிகிறது. றஷ்யத் தலைநகரில் அவர் தங்கியிருந்தபோது, பிரதமர் குருஷேவ், அவரைக் கிட்டத்தட்டப் பதின்மூன்று தடவைகள் சந்தித்தாராம். வேறு எவரையும் இப்படிச் சந்திக்காத குருஷேவ், இலங்கைப் பிரதமரை இத்தனை தடவை சந்தித்து அளவளாவியதைக் கண்டு றஷ்யமக்களே ஆச்சரியப்பட்டார்களாம். இவ்வளவுதாரம் குருஷேவின் மதிப்பை நமது பிரதமர் பெற்றுள்ளபோது நமது நாட்டிற்கு நன்மை ஏற்படாமலா போகும்?

எஸ். வேலுப்பிள்ளை, மட்டுவில்.

கே: சுபாஷ் சந்திரபோஸ் இன்னும் உயிருடனிருக்கிறாரா?

ப: சுபாஷ் உயிருடனிருப்பதாகவும், தான் அவரைச் சிலதடவைகள் சந்தித்ததாகவும், இந்தியாவில்

நெருக்கடி தோன்றும்போது, சுபாஷ் வெளியே வந்து இந்தியாவைக் காப்பாற்றுவார் என்றும் உறுதியாகச் சொல்லிக்கொண்டுவந்தவர் பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத்தேவர். தேவரே இப்போது மரணமடைந்துவிட்டார். தேவரின் மறைவுடன், 'சுபாஷ் போஸ் உயிருடனிருக்கின்றார்' என்ற நம்பிக்கையும் மறைந்துவிட்டது.

ந. கலாராணி, மட்டக்களப்பு.

கே: "உதயணன்" இப்போது எங்கே? அவர் கதைகள் எழுதுவதில்லையா?

ப: புத்தளம் கச்சேரியில் சமூக சேவைப் பிரிவில் கடமையாற்றுகிறார். நண்பர் உதயணன். குடும்பப் பிரச்சனைகள் பலவற்றைச் சமாளிக்கவேண்டியிருப்பதால், அதிகம் எழுத அவரால் முடியவில்லையாம். என்றாலும் சில வாரங்களுக்கு முன் "வீரகேசரி"யில் "மிஸ்டர் கந்தசாமி" என்ற சிறுகதையொன்று எழுதினாரே, தாங்கள் பார்க்கவில்லையா?

இம் மாதக் “கலைச்செல்வி” யிலும் அவருடைய கதை இடம் பெறுகின்றதாம்!

“சமதர்மவாதி”, உடுவில்.

கே: இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியிலிருந்து, தொழிலாளர் தலைவர் சண்முகதாசனை வெளியேற்றி விட்டார்களாமே!

ப: ஆமாம். உலகக் கம்யூனிஸ்டுகளிடையே இப்போது நடைபெற்றுவரும் தத்துவப் போராட்டத்தில், இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மத்திய கமிட்டியிலுள்ள பெரும்பாலானவர்கள் றஷ்யாவை ஆதரிக்கின்றார்கள். ஆனால் தோழர் சண்முகதாசன், சீனாவை ஆதரிக்கின்றார். தம்மை ஆதரிக்காத சண்முகதாசனை வெளியேற்றிவிட்டார்கள் மத்திய கமிட்டியினர். “மத்திய கமிட்டி, சகல கம்யூனிஸ்ட் அங்கத்தவர்களின் கருத்தையும் பிரதிபலிக்கவில்லை, அது தான்தோன்றித்தனமாக நடக்கின்றது” என்று குற்றஞ்சாட்டுகிறார் சண்முகதாசன். “கட்சியைப் பலவீனப்படுத்தித் தான் ஒரு சர்வாதிகாரியாக வருவதற்குச் சண்முகதாசன் முயற்சி செய்கிறார்” என்று கூறுகிறது மத்திய கமிட்டி. எது எப்படியிருந்தாலும், கம்யூனிஸ்டுகள் அபிப்பிராய சுதந்திரத்திற்கு என்றுமே மதிப்புக் கொடுக்கமாட்டார்கள் என்பதைத் தான் இந்த நிகழ்ச்சி காட்டுகின்றது!

கி. பரமநாதன், மல்லாகம்.

கே: உலகத்தில் எங்கே அதிக புத்தகங்கள் அச்சிடப்படுகின்றன?

ப: அச்சகங்களில்!

ப. பரஞ்சோதி, வண்ணார்பண்ணை
கே: சங்கராச்சாரியார் எங்கே பிறந்தார்? அவருடைய பெற்றோர் பெயரென்ன?

ப: கேரளத்திலுள்ள காலடி என்னுமிடத்தில் சிவகுரு—ஆர்யாம் பாள் தம்பதிகளின் மகனாக அவர்தரித்தார் சங்கரர்.

சி. தேவராசன், மானிப்பாய்.

கே: “சரஸ்வதி” பத்திரிகை இப்போது வெளிவருவதில்லையா?

ப: தாங்கள் இப்போது எந்த உலகில் இருக்கின்றீர்கள்? பத்திரிகை நிறுத்தப்பட்டுப் பல மாதங்கள் ஆகிவிட்டனவே! இந்தியப் பத்திரிகைகள் இங்கு வருவதைத் தடை செய்யவேண்டும் என்று யார் யார் கூச்சலிட்டார்களோ, அவர்களே முயற்சி செய்து பல ஆயிரம் ரூபாய்களைச் சந்தாவாகச் சேர்த்தார்கள் பணத்தை அங்கே அனுப்பினார்களா இல்லையா என்பது தெரியாது. ஆனால் அதற்குப்பின், பத்திரிகை அரோகரா'வாகிவிட்டது! பணத்தைப் பிடுங்கியவர்கள் இப்போதும் ‘தேசிய இலக்கியம்’ பேசித் திரிகின்றார்கள்!

பெர். செல்வராணி, புன்னாலைக்கட்டுவன்.

கே: ஆண்டுக்கொருதடவைமட்டும் மலரும் ஒரு மலரின் பெயரைக் கூறுங்கள்?

ப: தீபாவளிமலர்!

எஸ். வையாபுரி, கண்டி.

கே: வானொலியிற் பாடவேண்டுமானால் என்ன செய்யவேண்டும்?

ப: வானொலி அதிகாரிகளின் அனுமதியுடன் வானொலி நிலையத்திற்குச் சென்று வாயைத் திறக்கவேண்டும்!

த. கல்யாணசுந்தரம், குருநாகல்.
கே: கடவுள் ஏன் கல்லில் இருக்கின்றார்?

ப: தங்களைப் போன்றவர்களின் இதயத்திலும் பார்க்க அந்தக் கல் மென்மையாக இருப்பது ஒரு காரணமாக இருக்கலாம்!

எஸ். ஆர். மனோரஞ்சன், கொம்பனித்தெரு.

கே: ஈழத்திலுள்ள சில எழுத்தாளர்களின் நூல்கள், ஏன் "கலைச் செல்வி"யில் விமர்சனம் செய்யப்படுவதில்லை? "கலைச்செல்வி" கூடவா சில எழுத்தாளர்களை இருட்டடிப்புச் செய்ய வேண்டும்?

ப: உண்மை நிலையை உணராமல் வீண் பழி சுமத்துகின்றீர்கள். எங்கோ, எப்படியோ வெளியாகும் நூல்களையெல்லாம் தேடி எடுத்து விமர்சனம் செய்வது ஒரு பத்திரிகையின் கடமையேயன்று. நூலாசிரியர் அல்லது பதிப்பாளர், "விமர்சனத்திற்கு" என்று குறிப்பிட்டு, நூலில் இரண்டு பிரதிகளை "கலைச் செல்வி"க்கு அனுப்பவேண்டும். காலக்கிரமத்தில் விமர்சனம் வெளியாகும்.

கே: ஈழத்து இலக்கிய உலகம் நாற்றமெடுக்க ஆரம்பித்துவிட்டது என்கிறேன் நான். தாங்கள்...?

ப: ஏன், கூழ் முட்டையின்மணம் மூக்கைத் துளைக்கிறதோ?

எஸ். பி. சிவம். கோட்டை.

கே: தென்வியட்னாம் புரட்சியைப் பற்றி என்ன நினைக்கின்றீர்கள்?

ப: அநீதியும் அக்கிரமமும் அதிக நாட்கள் வாழமாட்டா என்பதை அகில உலகிற்கும் எடுத்துக் காட்டி

விட்டது இந்தப் புரட்சி. இலங்கையிலுஞ்சரி, மற்ற தாடுகளிலுஞ்சரி, மற்றையோரை அடக்கிவிட்டுத் தாம் சர்வாதிகாரிகளாக வர முயல்பவர்களுக்கு வியட்னாம் புரட்சி ஓர் 'அபாய விளக்கு!'

திராவிடத்தம்பி. திருக்கோணமலை.

கே: அண்ணா அவர்கள் திராவிட நாட்டுப் பிரிவினைக் கோரிக்கையைக் கைவிட்டதன் காரணம் என்ன?

ப: பிரிவினைத் தடைச் சட்டந்தான் காரணம் என்று பொதுவாகச் சொல்லிக் கொள்ளப் படுகின்றது. இராச்சிய சபை அங்கத்தவராக டில்லிக்குச் சென்று, இந்தியாவின் மற்றைய இனங்களைச் சேர்ந்த அறிஞர்களுடன் பழகியதால், 'எத்தனை வேறுபாடுகள் இருந்தாலும், எல்லோருடனும் ஒத்து வாழலாம்' என்ற ஒரு நம்பிக்கை அண்ணாவுக்கு ஏற்பட்டதே இதற்குக் காரணம் என்றும் சிலர் சொல்லிக்கொள்கின்றார்கள். என்ன இருந்தாலும், ஆண்டாண்டு காலமாகப் போற்றிப் புகழ்ந்து போராடிவந்த ஒரு அடிப்படைக் கொள்கையை, ஒரு சிறு அரசியல் சட்டத்தைக் கண்டு அஞ்சி, அடியோடு விட்டு விடுவார் என்று நான் என்றுமே எதிர்பார்க்கவில்லை!

எஸ். எம். அன்வர், கிண்ணியா.

கே: சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்ற வித்துவான் எவ்.எக்ஸ்.சி. நடராசா அவர்களின் முழுப்பெயரையும் தரமுடியுமா?

ப: இதோ தருகிறேன்: பிரான்சிஸ் சேவியர் செல்லையா நடராசா!

கே: இப்போதைய மாணவர்களிடையே ஒழுக்கமும் கட்டுப்பாடும்

அறுசுவை

பொங்கல் விழா
நெருங்குகின்றது.

சுவையான விருந்தினை
அனைவரும் எதிர்பார்க்கின்றார்கள்
“கலைச்செல்வி”

வாசகர்கட்கு ஒரு புதுமையான
விருந்து தயாராகின்றது:

அருமையான பெரும்
“அறுசுவை” விருந்தினை
ஈழத்தில் பிரபல கவிஞர்கள்
தருகின்றார்கள்.

“கலைச்செல்வி”

பொங்கல்மலரை

முன்கூட்டியே பதிவு செய்து
கொள்ளுங்கள்.

சீர்குலைந்து வருவதன் காரணம்
என்ன?

ப: சினிமாவும் வர்த்தக ஒலிபரப்
பும் மாணவர்களின் உள்ளங்களைப்
பெருமளவில் ஆக்கிரமித்துக்கொண்
டுள்ளன. இதனால் கல்வியைப் பற்றி
யும் நல்லொழுக்கம் பற்றியும் நினைப்
பதற்கே நேரம் கிடைப்பதில்லை.
அரசியல் வாதிகளிற் சிலர் மாணவர்
களைத் தவறான வழிகளில் நடத்து
கின்றார்கள். ‘சம்பளம் வந்தால்
போதும்’ என்று நினைக்கின்ற சில
ஆசிரியர்களும் மாணவர்களின் வீழ்ச்
சிக்குக் காரணமாயிருக்கின்றார்கள்.
மாணவர்களைப் பொறுத்தவரையில்
பெற்றோர்களுஞ்சரி, ஆசிரியர்களுஞ்
சரி நல்லெண்ணமுடைய சர்வாதி
காரிகளாக இருக்க வேண்டும்!
கோமாளி, முகத்துவாரம்.

கே: “கலைச்செல்வி”யில் நகைச்
சுவைக்கு அதிக இடமளிக்கப் போ

கின்றீர்களா? இல்லையா?

ப: தரமான நகைச்சுவைக் கட்டு
ரைகளையும் துணுக்குகளையும் தங்க
ளால் எழுதியனுப்ப முடியுமா? முடி
யாதா?

ச. சரஸ்வதி, சுண்டிக்குளி.

கே: இப்போதுள்ள மிகச் சிறந்த
நாகஸ்வர வித்துவான் யார்?

ப: காருக்குறிச்சி அருணாசலம்
தான். இதில் எவருக்குமே சந்தேகம்
இல்லை. சமீபத்தில் நடைபெற்ற ஒரு
விசேட நிகழ்ச்சியொன்றில் காருக்
குறிச்சிக்கு “நாதரத்தினம்” என்ற
பட்டத்தை அறிஞர் அண்ணா சூட்டி
னார். பொருத்தமான பட்டந்தானே!

கே: ‘கலைமகள்’ பத்திரிகையின்
ஆசிரியர் இராமரத்தினமா? கி. வா.
ஜகந்நாதனா?

ப: ‘கலைமகள்’ பத்திரிகையை
ஆரம்பித்த நாராயணசாமி அய்யரின்
மகன்தான் இராமரத்தினம். அந்த
நிறுவனத்திலிருந்து வெளியாகும்
கலைமகள், கண்ணன், மஞ்சரி,
மதறஸ்வலோ ஜேணல் ஆகிய பத்திரி
கைகளின் உரிமையாளரும் ஆசிரி
யரும் இவரேதான். ஆனால் தமிழ்ப்
பத்திரிகைகட்கு நிர்வாக ஆசிரியர்
களாகத் தனித் தனியே மூவர் கடமை
யாற்றுகின்றார்கள்: கலைமகள்—
கி. வா. ஜகந்நாதன்; கண்ணன்—
ஆர்வி; மஞ்சரி—தி.ஜ. ரங்கநாதன்.
தாமரைச்செல்வன், இடைக்காடு.

கே: சில ஈழத்துத் தமிழ்ச் சொற்
பொழிவாளர்கள், தங்கள் சொற்
பொழிவுக்காகப் பணம் வசூலிக்கின்
றார்களே, தங்கள் கருத்து என்ன?

ப: எப்போதோ செய்திருக்க
வேண்டிய ஒன்றை இப்போதுதான்
செய்கின்றார்கள். பாராட்டுகின்றேன்.
ஒலிபெருக்கிக்கும் நோட்டீஸ் அடிப்

பதற்கும் செலவு செய்பவர்கள், பேச்சாளர்கட்கும் பணம் கொடுத்துத் தான் ஆகவேண்டும். தமிழைப் படித்துவிட்ட ஒரு குற்றத்திற்காக அவர்களைப் பட்டினி போடுவது சரியல்லவே! 'கூட்டத்திற்குக் கூடிநின்று கூடிப்பிதற்றும்' பண்பு தமிழர்களிடம் மிக விரைவாகப் பரவிவரும் இந்நாட்களில், இப்படி ஒரு 'நேட்' விதிப்பதும் நல்லதுதான்!

க. நாகமணி, புங்குடுதிஷு.

கே: சென்ற 'கலைச்செல்வி' இதழின் அட்டையில் வெளியான படம் யாருடையது?

ப: பண்டிதமணி சி. கணபதிப் பிள்ளை அவர்களின் படம் அது! ஆச்சரியமாக இருக்கின்றதா? வங்கக்கவிஞர் தாகூரையும், தங்கத்தாத்தா சோமசுந்தரனாரையும் போல், நமது பண்டிதமணி அவர்களும் சிலகாலம் இந்தக் கோலத்தில் இருந்தார்கள். அமைதியாக இருந்து தமிழ்ப்பணியும் சைவப் பணியும் புரிந்துவரும் அறிஞரைப் பற்றி ஆசிரியர் எழுதிய குறிப்பு, சில ஊழியர்களின் கவனக்குறைவால் சென்ற இதழில் வெளிவராது போய்விட்டது!

ப. அண்ணாமலை, கந்தகெதரை

கே: இத்தனை வயதாகியும் நேரு சுறுசுறுப்புடனிருக்கிறாரே?

ப: ஒவ்வொரு நாளும் காலை யில் எழுந்தவுடன் அவர் சிரசாசனம் செய்வதால் இரத்த ஓட்டம் சரியானபடி அமைந்துவிடுகின்றது. தன்னலமின்மையும் தியாக மனப்பான்மையும் நேர்மையும் அவரிடமிருப்பதால் அவரைக் கவலை அணுகுவதேயில்லை. அவருடைய இருதயம் பலமானதாக இருப்பதற்கு அவருடைய சட்டையில் காணப்படும் ரோஜாப்பூவும் ஒரு

வகையில் காரணமாக இருக்கின்றது ரோஜாப்பூவை முகர்ந்தால் இருதயம் பலமடையும் என்பது வைத்திய அறிஞர்களின் முடிவு. ஆமாம் நேரு ஏன் சுறுசுறுப்புடனிருக்கமாட்டார்!

கே: நேரு சினிமா பார்ப்பதில்லையா?

ப: அதற்குச் செலவிடும் நேரத்தை வேறு ஏதாவது சிறந்த பணியில் செலவிடுவாரே! என்றாலும் அவர், ராஜாஜியைப் போல், பெரியாரைப் போல், சினிமாவின் எதிரியல்ல, எப்போதாவது ஆசை அருமையாக அவர் சினிமா பார்ப்பதுண்டு. சமீபத்தில் பம்பாயில் நடைபெறும் இந்திய சினிமாவின் பொன் விழாவை நேருஜி அவர்களே ஆரம்பித்து வைக்கின்றார்!

தா. சரோஜாதேவி, ஆணைக்கோட்டை.

கே: 'கலைச்செல்வி'யில் வெளியாகும் விளம்பரங்களை நீக்கிவிட்டு அவற்றிற்குப் பதிலாக அதிகப்படியான கதைகளையும் கட்டுரைகளையும் வெளியிடுவீர்களா?

ப: அது சாத்தியமில்லை. 'கலைச்செல்வி'யின் ஒரு பிரதியைத் தயாரிப்பதற்குக் கிட்டத்தட்ட 75 சதம் செலவாகின்றது. ஆனால் அதை 30 சதத்திற்கே விற்கவேண்டும். இந்த நடவடிக்கை விளம்பரப் பணம் மூலம்தான் ஈடுசெய்ய முடியும். ஒரு பத்திரிகையின் வளர்ச்சிக்கு விளம்பரங்கள் இன்றியமையாதவை!

கே. மகாதேவன், நல்லூர்.

கே: சாகித்திய மண்டல விழாவில் பேசிய பிரபல எழுத்தாளர் எஸ். பொன்னுத்துரை சில 'திடுக்கிடும் செய்தி'களை மேடையில் நின்று

மாணவனின் தந்தை:- என்ன வாத்தியார்! என்னை பொடியன் வரவரப் படிப்பிலே குறைஞ்சு கொண்டு வாருனே!

ஆசிரியர்:- இந்தநாளேப் பொடியன் படிச்சாத்தானே!

மா. தந்தை:- என்னமோ, என்னை பிள்ளை படிக்காட்டாலும் பறுவாயில்லை. நீங்கள், படிச்சதை மறந்து போகாதயுங்கோ!

லதா

வெளியிட்டாரே!

ப: தங்களைப் போன்றவர்களுக்கு அவை திடுக்கிடும் செய்திகளாக இருக்கலாம். ஆனால் அவையெல்லாம் ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் பலருக்கும் தெரிந்த பகிரங்க ரகசியங்கள்! “இப்போதைய பிரபல எழுத்தாளர்கள் சிலரின் சொந்தப் பெயர்களை அவர் (எஸ். பொ) தன் புனைபெயர்களாக ஒரு காலத்தில் வைத்திருந்தார்” என நானே முன்பொருமுறை எழுதியிருந்தேனே, தாங்கள் மறந்துவிட்டீர்களோ? யாழ்ப்பாணத்து அறிஞர்களும் படித்த பெரியோர்களும் கூடிய ஒரு சபையில், எஸ். பொன்னுத்துரை ஓர் ‘இலக்கிய சேவை’ செய்திருக்கின்றார்! அவரைப் பாராட்ட வேண்டும்!

வீரத்தேவன், பண்டாரவளை.

கே: புலி, சிங்கம் முதலியவற்றுடன் நடிகர்கள் சண்டையிடும் போது ஆபத்து எதுவும் ஏற்படுவதில்லையா?

ப: ‘குளோசப்’பில் காட்டும்போது தான் உண்மையான நடிகரையும் மிருகத்தையும் காட்டுகின்றார்கள். பெரும்பாலும் மிருகங்களுடன்

சண்டை செய்வது சின்னய்யன் என்ற இளைஞர்தான். சிங்கங்களையும் புலிகளையும் வேறு பயங்கரமான மிருகங்களையும் இவரே வளர்த்து வருகிறார். அவற்றுடன் சண்டை போடுவது இவருடைய தொழில்; விளையாட்டு! ஆங்கிலப் படங்கள் சிலவற்றின் சண்டைக் காட்சியிலும் இந்தச் சின்னய்யன் தோன்றியிருக்கிறார். சில வேளைகளில், ஊசிமூலம் மயக்க மருந்தை மிருகங்களுக்கு ஏற்றியபின், கதாநாயகர்கள் பயமின்றி அவற்றுடன் சண்டையிடுவதுமுண்டு!

சி. வாமதேவன், புறக்கோட்டை

கே: “செய்தி”யைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

ப: ஆரம்ப இதழ்கள், வரதர் முன்பு வெளியிட்டாரே “புதினம்,” அதை நினைவூட்டின. நல்ல நோக்கத்துடன்தான் பத்திரிகையை வெளியிடுவதற்கு நண்பர் நாகலிங்கம் முன்வந்தார்போலத் தெரிகின்றது. ஆனால் அலுவலகத்திலுள்ள சில கற்றுக்குட்டிகள் எல்லாவற்றையுமே குட்டிச்சுவராக்கி விடுகிறார்கள். எழுத்தாளர்கட்கிடையே சிண்டு முடிவதையும், ஆதாரமற்ற செய்திகட்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்துப் பரபரப்பூட்டுவதையும் “பத்திரிகாதர்மம்” என்று நினைப்பவர்களிடமிருந்து வேறு எதைத்தான் எதிர் பார்க்க முடியும்? மக்களுக்கு நல் வழிகாட்ட வேண்டிய ஒரு பத்திரிகை, எதையெதைச் செய்யக்கூடாதென்று “செய்தி” முன்பு போதித்ததோ அவற்றையெல்லாம் இப்போது படிப்படியாகச் செய்துவருகின்றது!

ம. கலாநிதி, கோப்பாய்.

கே: ஹம்ஸத்வனி' என்பதை விளக்கமுடியுமா?

ப: ஹம்ஸம் என்றால் அன்னம். அன்னத்தின் குரல் என்பது இந்த குரலாகத்தின் பொருள். கர்நாடக இசையிலுள்ள ஜனரஞ்சகமான இராகங்களுள் ஹம்ஸத்வனியும் ஒன்று. ஆனால் சிலர் வாயைத் திறந்து பாடும்போது, இது 'கமுதைத்வனி' யாகவல்லவா மாறிவிடுகின்றது!

த. பாஸ்கரமூர்த்தி, புத்தூர்.

கே: அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திற்குச் சென்று தமிழ் வித்துவான் பட்டம் பெற விரும்புகின்றேன். முதலில் நான் என்னசெய்ய வேண்டும்?

ப: வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று கல்வி கற்பதை, இப்போதைய அரசாங்கம் ஆதரிப்பதில்லை. அதுவும் தமிழ் மாணவர்கள் அதைப் பற்றிப் பேசவே வேண்டாம். ஆகவே தங்களிடையே ஆசையை இப்போதைக்கு அடக்கவேண்டியதுதான் இன்னும் என்று. நான் அறிந்தவரையில், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில், தமிழில், 'வித்துவான்' பட்டம் வழங்கப் படுவதில்லை, 'புலவர்' பட்டம்தான் வழங்குகின்றார்கள். நான்கு ஆண்டுகள் பயிலவேண்டும். இங்குள்ள அண்ணாமலை 'வித்துவான்' கள் உண்மையில் 'புலவர்கள்' தாம். 'வித்துவான்கள்' அல்ல!

இ குமாரசாமி, மட்டக்களப்பு.

கே: தென்னாட்டு சாந்தாராம் ஆகிய ஸ்ரீதர், இனிமேல், மற்றையோர் தயாரிக்கும் படங்களுக்கு 'டைரக்ட்' செய்யமாட்டாரா?

ப: ஏன் செய்ய மாட்டார்? அவ

ருடைய திருமணத்தன்றே, இரண்டு புதிய படங்களுக்கு 'டைரக்ட்' செய்யும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டாரே! இனி, படங்களுடன் சேர்த்து, அவர், தன் சொந்த வாழ்க்கையையும் 'டைரக்ட்' செய்யவேண்டும்!

அ. காந்திமதி, மாத்தளை.

கே: டைரக்டர் கோபாலகிருஷ்ணன் மீது, சென்னை யிலுள்ள இரண்டு கதாசிரியர்கள் வழக்குத் தொடுத்திருந்தார்களல்லவா? இதைப் போல் வேறு மொழிப் படங்களிலும் நடைபெறுவதுண்டா?

ப: ஏன் இல்லை! மலையாளப் படமான 'காட்டுமனோ' தயாரிப்பாளர் பி, சுப்பிரமணியபிள்ளை, கதாசிரியர் ஆர். எஸ். குருப், குமாரசாமி; கவிஞர்கள் நயினார், மாதவன் ஆகியோர், தன் நாவலைத் தழுவிக்கதையெழுதினார்கள் என்றும், தன் கவிதைகளைத் திருடிவிட்டார்களென்றும் கிளிமாரூர் விஸ்வம்பரன் என்பவர் வழக்குத் தொடுத்திருக்கிறார்! இந்த விஸ்வம்பரன் என்பவர் ஒரு எம். ஏ. பி. டி, பட்டதாரி. 'மலையின் மக்கள்' என்ற நாவலையும் "நூறு நாடன்" என்ற கவிதைத் தொகுப்பையும் வெளியிட்டுள்ளார்!

பதினை எதிர்பார்ப்பவர்கள், தமது கேள்விகளை அஞ்சலட்டையில் எழுதிக்கீழ்க்கண்ட முகவரியை வெட்டி ஒட்டி அனுப்பவேண்டும்.

தாண்டவக்கோன்

மே/பா கலைச்செல்வி

பாலன்வெளியீடு,

செட்டிகுளம்.

சீனிமா எழுத்தாளர் .....

ஜென்...

பு
டை
க்
ந்
கு
!

ரெபல்

திரை விருந்தி .....

இவர் எப்படி?

அறிமுகம்.

நாட்டியம் தான் அனேகமாக பல நடிக்கைகளை இன்று தமிழ்த்திரையுலகில் உலவ விட்டிருக்கிறது. நடிப்பதற்கு முகபாவங்கள்—உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்தும் முறை மிக மிக இன்றியமையாதது. நாட்டியம் பயின்றால் ஒவ்வொரு உணர்ச்சியையும் 'பாவங்கள்' வளர்த்துப் படுத்த 'அது' கற்றுத் தந்துவிடுகின்றது. ஆரம்பத்தில் புஷ்பலதா கூட நடனத்தை விரும்பிப் பயின்றவர்தான். பள்ளியில் பயிலும்போது நடனத்தையும் உடன்பயின்ற புஷ்பலதா மேடையில் அடிக்கடி ஏறி நடனமாடினார். பெரியவர்கள் பலர் பாராட்டையும் அப்படி நடனமாடும் போது இவர் பெற்றிருந்தார். வார்தா காங்கிரஸ் நடைபெற்ற சமயம் நேருஜி போன்ற மிகப்பெரிய தலைவர்கள் முன்னிலையில் புஷ்பலதா நடனமாடி இருப்பதைத் தனக்குக்கிடத்த மிகப்பெரிய பெருமையாக இவர் கருதுகிறார். இவர் சினிமா உலகிற்கு வரக்காரணமானவர்களில் ஒருவர் உடுமலை நாராயணகவி—இன்னொருவர்திருமதி எஸ். ஆர். ஜானகி என்ற நடிக்கை. ஜானகி, புஷ்பலதா நன்கு நடிப்பார் என்று ஆருடம் சொல்ல நாராயணகவி 'அவளுக்கு ஒன்றும் தெரியாது' என்று சொல்லிக் கேலி செய்வார். அந்தக் கேலி பொறுக்க

முடியாமல் தனக்குத்தெரிந்ததைக் 'காட்டிவிட' சென்னைக்குப் புறப்பட்டார் புஷ்பலதா— ஜானகியுடன் ஜானகி சினிமா உலகில் இருந்தும் கூட புஷ்பலதாவை உடனே அவரால் அதில் நுழைக்க முடியவில்லை. நாடக உலகில்தான் சேர்க்க முடிந்தது. ஆனாலும் குட்டுப்பட்டாலும் மோதிரக்கையால் படவேண்டும் என்பதை உணர்ந்தோ என்னவோ புஷ்பலதா பிரபல நடிக்கான எம். ஜி. ஆர். நாடக பார்ட்டியில் சேர்த்தார். பிறகு பல நாடகங்களில் நல்ல வேடங்களைத்தாங்கி நடித்தார். இயற்கையான புஷ்பலதாவின் அழகு எவரையும் கவரவில்லது. அந்த அழகு நாடகக்கலையோடு மட்டும் போய்விடாமல் இருக்கவேண்டும் என்ற நல்லெண்ணம் கொண்ட எம். ஜி. ஆர். அவரை தான் நடித்த சில படங்களில் நடிக்க சான்சும் வாங்கித்தந்தார்.

நினைத்தது

நடக்கவில்லை!

புஷ்பலதா—எம்.ஜி.ஆர். நடித்த பல படங்களில் ஒப்பந்தமானதால் விரைவில் திரையுலகில் நுழைந்து பெயர் எடுத்துவிடலாம் என்று நினைத்தார். ஆனால் அவர் ஒப்பந்தஞ் செய்யப்பட்ட சிலம்புக்குகையோ, சிரிக்கும் சிலையோ, அட்வகேட் அமரனோ 'செட்'டைவிட்டு வெளியேவர மறுத்து விட்டன. பாவம் புஷ்பலதா, அவர் நினைத்த

தது நடக்கவில்லை. ஆனால் சாதாரண வேஷங்களில் நடித்து அவர் அறி முகமாகக் கூடாது என்ற விதி இருந்திருக்கவேண்டும்— இல்லாவிட்டால் கைராசிக்காரரான சின்னப் தேவர் தான் அடுத்து தயாரிக்க விருந்த படத்தில் இவரை கதாநாயகியாகவே போட்டிருப்பாரா? நமக்குத்தான் ஒரு கதாநாயகி நடிக்க கிடைத்து இருப்பாரா? 'கொங்கு நாட்டுத் தங்கம்' தான் அந்தப்படம். புஷ்பலதாவின் முதல் படமான அது அவரை கதாநாயகியாக நடிக்க வைத்து வெளிவந்த படம். முகத்திலே கறுப்புத்துணி மறைக்கத் தன் கொள்ளை அழகை மறைத்துக் காட்டிய அந்த அழகுநடிக்கையின் நடிப்பு ரசிகர்கள் மனதை கவர்ந்தது!

‘நாயகி’க்குச் சீட்டு.

அவரது முதல் படத்தில் புஷ்பலதா கதாநாயகியாகவே நடித்து இருந்தும் அடுத்துவந்த படங்களில் ‘நாயகி’வேஷம் அவர்க்கு கிடைக்கவில்லை. நாயகியாக நடித்த நான் இரண்டாந்தரமான வேஷத்தை ஏற்பதா என்று வந்த சாண்ககளை விட்டு விடாமல் தனது நாயகி வேஷத்திற்கு நற்காலிகமாக சீட்டுக்கிழித்து விட்டார் புஷ்பலதா— புத்திசாலித் தனமாக அப்படி அவர் செய்து இருக்காவிட்டால் அவர் நடித்த சில படங்களில் நாயகியின் நடிப்பை விட அழகாக நடித்து தனியான ஒரு பெயரையும் நினைவான ஒரு இடத்தையும் அவர் அடைந்திருப்பாரா என்பது சந்தேகமே, ‘பணம் பந்தியிலே’ படத்தில் ராதாவின் செக்டரிடாக வந்து புஷ்பலதா பிரமாதமாக நடித்து நல்லபெயர் வாங்கிவிட்டார். அதை அடுத்து சாரதா, பெலீஸ்காரன்மகள்’ ஆலய

மணி போன்ற படங்களில் நல்ல பெயரை சம்பாதித்து கொண்டார் நாட்டியத்தை முறையாக பயின்று இருந்தும் இவரை படங்களில் நடனமாட சொல்லுவதில்லை. அப்படியானாலும் முறையான பரதநாட்டியமாகவோ— கிளாசிகல் நடனமாகவோ இல்லாமல் கவர்ச்சி நடனமாக அமைத்து இவரது நடனத் திறமை வெளிப்பட முடியாமல் செய்து விடுகின்றனர்.

இன்றைய நிலை

புஷ்பலதாவின் இன்றைய பட உலகநிலை சீராகவும், சிறந்ததாகவும் இருக்கின்றது. புதுப்படாதிபதிகளும்— நிரந்தர படாதிபதிகளும் இவரை தங்கள் படத்திற்கு ‘புக்’ செய்வதால் இவர் ‘கிரேட்’ நிறைந்த நடிக்கையாகவே கருதப்படுகிறார். இவர் நடித்துக்கொண்டிருக்கும் படங்களில் ஏ. எம். குமரர்களின் “நானும் ஒரு பெண்” படமும் மார்டன் தியேட்டரின் “யாருக்குச் சொந்தம்?” படமும் நல்லமுறையில் அமைந்து இருக்கிறது அவைஎனக்கு ஓரளவு பெயரை வாங்கித்தரும் என்று புஷ்பலதா குறிப்பிட்டார். பிரபல நடிக்கர்கள் எல்லோருடனும் நடித்துவிட்ட புஷ்பலதாவின் அழகும், நடிப்புத்திறமையும் இவர் கதாநாயகி வேஷத்திற்குப் பொருத்தமானவர் என்றே சொல்லுகிறது. இவருடன் அண்மையில் பேசிக் கொண்டிருந்தபோது புதிய செய்தி ஏதேனும் உண்டா என்று கேட்டேன். “ஓ” என்று தலையைாட்டிய புஷ்பா — தன்னைப் பேட்டிகண்ட ஒரு தினப்பத்திரிகையாளர் அண்மையில் வெளியிட்டிருந்த ஒரு செய்தியை என்னிடம் காட்டி இது அப்பட்டமான பொய்”யுங்க. இது தான் புதிய, செய்தி! என்றார். அந்த தமிழகத்து பிரபல தினசரி இப்படி புஷ்பலதா

சொன்னதாகக் குறிப்பிட்டிருந்தது. “நானும் ஒரு பெண்ணில் புதுமுகம் ராஜனுடன் நடக்கும்போது—ஸ்கூட்டரில் அவர் என்னைப் பின்னால் அழைத்துக்கொண்டு போனார். தீ ம ரென ஸ்கூட்டரை பிரேக் போட்டு நிறுத்தவே அவர்மீது சாய்ந்த எனக்கு இன்பகிறுகிறுப்பு (இதுவரை அறியாத கிறுகிறுப்பு) ஏற்பட்டது.” — இப்படியும் ஒரு நடிகைக்கு நடக்கும்போது உணர்ச்சி ஏற்படுமானால் அவள் நடிகையேயல்ல என்று என்னிடம் குறிப்பிட்ட புஷ்பலதா, நான் அவர்சட்டையைப் பிடித்துக்கொண்டேன் என்று மட்பமே குறிப்பிட்டேன். அதை இப்படி... என்று வெறுப்புடன் பத்திரிகையைச் சுட்டிக்காட்டினார்.

இவர் எப்படி?

நேரில் பார்ப்பதற்கு புஷ்பலதா உண்மையில் அழகு நிறைந்தவர்தான். உருண்டையான முகம், சிரிக்கும் கண்கள், அலாதியான அமைதி, குழிவிழும் கன்னம், இதமான குரல் இத்தனையும் அமைந்த புஷ்பலதா நல்ல சிவப்பு நிறமானவர். நடிகைகளில் நேரில்ப் பார்க்கவும் அழகான

வர்களில் இவர் குறிப்பிடத்தக்கவரே! புதியவீடு ஒன்றைக் கட்டிக் கொண்டிருக்கும் புஷ்பலதா இப்பொழுது சுமார் எட்டுப் படங்களில் நடித்துக்கொண்டு இருக்கிறார். முக்கியமான பாத்திரங்களில்த்தான் புஷ்பலதா நடித்தாலும் முழுக்க முழுக்க சோகமும், காதலும் இணைந்த கதாநாயகி பாத்திரம் ஒன்றைத் தாங்கி நடிக்க எனக்கு ஆசையாக இருக்கிறது என்று புஷ்பா சொல்லுகிறார்.

எதிர் காலம்.

ரசிகர்கள் மனத்தில் ஓரளவு நிலையான இடத்தைப் பிடித்துவிட்ட புஷ்பலதாவின் உடல் அதிகமாகப் பருக்காமல் சீராக இருப்பதாலும், உணர்ச்சிகளை ஒழுங்காக இவர் வெளியிடுவதாலும் இவருடைய படவுலக மார்க்கட் இனி சரியாது. ஒரு சிலரை மட்டுமே நாயகி வேஷத்திற்கு நம்பியுள்ள படாதிபதிகள் புஷ்பலதாவை நல்ல முறையில் பயன்படுத்தினால் இவரும் திறமை மிகுந்த நடிகைகளுள் ஒருவராக மாற வாய்ப்பு இருக்கின்றது.

நீங்கள் அல்லது உங்கள் உறவினர் அல்லது உங்கள் நண்பர்கள் - யாராவது நல்ல ஓவியம் வரையக்கூடியவர்களா? அப்படியானால், நீங்கள் வரைந்த ஓவியம் ஒன்றை அனுப்பி உங்கள் பெயரையும் முகவரியையும் பதிவு செய்து கொள்ளுங்கள்.

கலைச்செல்வி

(கிளை அலுவலகம்)

கந்தரோடை,

சுன்னாகம்.

சேர்வை நீக்கி

உற்சாகத்தை ஊட்டுவது

786 கல்கி பீடி

786

கல்கி பீடிகள்

இன்றே பாவித்துப் பயனடையுங்கள்.

திறம் பீடிப்புகையிலை, பீடியிலை, மொத்தமாகவும்
சில்லறையாகவும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சி. சின்னத்துரை அன் பிறதர்,

39, K. K. S. வீதி
யாழ்ப்பாணம்

44, 3ம் குறுக்குத் தெரு,
கொழும்பு

தொழிற்சாலை:

118-12, ஆட்டுப்பட்டித் தெரு, கொழும்பு.

சுன்னுகம்: வட-இலங்கைத் தமிழ்நூற் பதிப்பகம்

பாடசாலைப் பாட புத்தகங்கள்

o வித்தியாதிபதி அவர்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டவை.

வாசனைப் பாட புத்தகங்கள்		o தமிழ் மஞ்சரி 1ஆம் புத்தகம் 1-10	
பாலபோதினி	ரு. ச	o " 2ஆம் " 1-20	
அரிவரிப் புத்தகம்		o " 3ஆம் " 1-30	
(வண்ணப்பதிப்பு)	50	o தமிழ் மலர் மாலை 1-25	
o முதற் புத்தகம் "	60	o தமிழ் இலக்கியச் சுடர் 1-25	
o இரண்டாம் புத்தகம் "	70	o உரைநடை விருந்து 1-50	
o மூன்றாம் புத்தகம் "	80	மொழிப் பயிற்சி	
o நான்காம் புத்தகம்	90	o ஆறாம் புத்தகம் VII & J.S.C. 1-75	
o ஐந்தாம் புத்தகம்	1-00	o உயர்தர வகுப்பு 2-50	
o ஆறாம் புத்தகம்	1-10	o தமிழ் மொழிப் பயிற்சியுந்	
o ஏழாம் புத்தகம்	1-20	தேர்ச்சியும்	1-60
பாலபோதினி		o பயிற்சிமூலம் பாஷைத்	
உபபாட புத்தகங்கள்		தேர்ச்சி	1-50
o பரதன்	50	விஞ்ஞானம்	
o இராஜா தேசிங்கு	60	பொதுவிஞ்ஞான போதினி	
o தமயந்தி	60	o VI ஆம் புத்தகம் 2-50	
o இராமாயணச் சுருக்கம்	60	VII " 3-50	
o சந்திரமதி	75	VIII " (அச்சில்)	
o மணிமேகலை	90	ஆட்சியியல் (Government]	6-00
o குசேலர் சரிதம்	60	Chemistry Made Easy	
o சாவித்திரி	75	(G.C-E)	7-50
o குகன்	1-00	A Guide To Translation	
o சகுந்தலை சரிதை	1-25	Parts I & II	4-00
o திருமாவளவன்	1-25	சுகாதாரம்	
சமயம்		சுகாதாரபோதினி	
சைவசமயபோதினி		o ஆறாம், ஏழாம் வகுப்பு 2-00	
o இரண்டாம் வகுப்பு	70	o J. S. C வகுப்பு 2-50	
o மூன்றாம் "	80	G. C. E. (அச்சில்)	
o நான்காம் "	90	கணிதம்	
o ஐந்தாம் "	1-00	சிறுவர் கணக்கு	
o ஆறாம் "	1-25	o இரண்டாம் வகுப்பு 1-25	
o சைவசமய பாடத்தொகுப்பு		o மூன்றாம் வகுப்பு 1-50	
(J. S. C.)	2-25	o நான்காம் வகுப்பு 1-50	
சைவ வினாவிடை	25	o ஐந்தாம் வகுப்பு 1-50	
பாஷை		அக்ஷரகணிதம் o Iஆம் பாகம் 3-00	
கட்டுரைமஞ்சரி	3-00	o IIஆம் பாகம் 3-00	
இலக்கியம்		கேத்திர கணிதம் o Iஆம்பாகம் 3-00	
இலக்கிய மஞ்சரி		o IIஆம் பாகம் 2-50	
மூன்றாம் புத்தகம்	70	o எண்கணிதம் 3-00	
நான்காம் "	80	வியாபார கணிதங்கள்	
ஐந்தாம் "	90	o கணக்குப் பதிவு நூல் 4-00	
o ஆறாம் "	1-10	o உயர்தரக்கணக்குப்பதிவு நூல் 5-50	
o ஏழாம் "	1-30	o இக்கால வாணிப முறை 6-50	

விற்பனையாகின்றன!

ஆனந்தா திருக்குறள் கலண்டர்கள்!

எல்லா வீஷயங்களும் அடங்கிய மிகச்சிறந்த
ஒரு கலண்டர் தேவைப்படும்போது

'ஆனந்தா திருக்குறள் கலண்டர்'

என்று கேளுங்கள்.

தயாரிப்போர்:

ஆனந்தா அச்சகம்

226. காங்கேசன்துறைவீதி, யாழ்ப்பாணம்.

உங்கள் கவனத்திற்கு!

சகலவிதமான வார்ப்பு வேலைகள்

எல்லாவகையான கடைச்சல் வேலைகள்

மோட்டார் இயந்திர 'போறிங்' வேலைகள்

நீர் இறைக்கும் இயந்திரங்கள், மோட்டார் வள்ளங்கள்
சம்பந்தமான வேலைகள்.

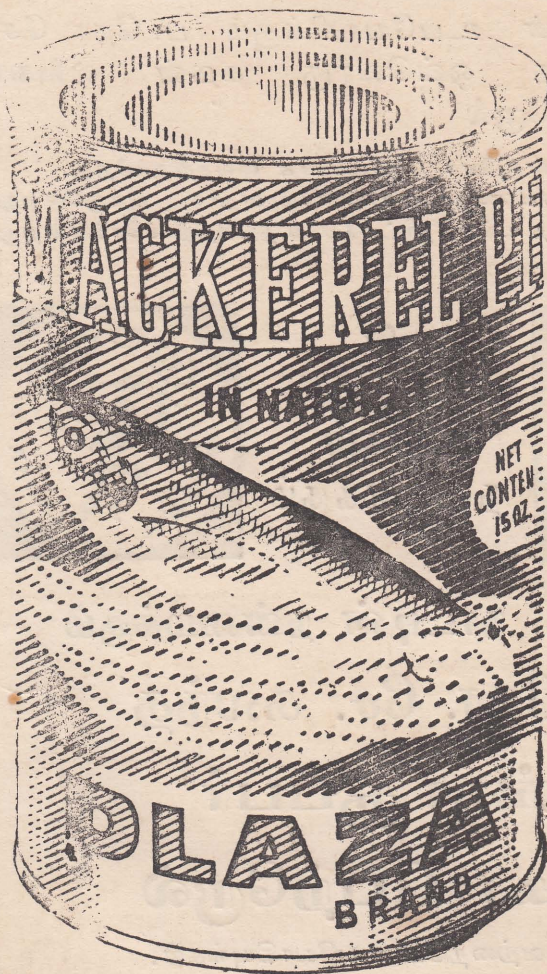
குறைந்த செலவில், குறிப்பிட்டநேரத்தில்,
உங்களுக்குத் திருப்தி கொடுக்கும் விதத்தில்
செய்து தருவோம்.

சிவசிதம்பரம்

கடைச்சல் காரரும், நீபோறிங் செய்வோரும்,

174, நாவலர் வீதி, யாழ்ப்பாணம்

பி ளா ஸா

தகரங்களில்
அடைக்கப்
பட்ட மீன்

அசல்
மக்ரல்
பைக்ஸ்

இப்பொழுது

எங்கும்
கிடைக்கும்

இவை:- புறக்கோட்டை 32ம் இலக்கம் புச்சர் வீதியிலும்
எல்லா

சி. டப்ளியூ. ஈ. கடைகளிலும்
டிப்போக்களிலும் கிடைக்கும்.

சி. டப்ளியூ. ஈ. குரோசரி இலாகா
மக்கலம் ரோட், கொழும்பு - 10

கார் சொந்தக்காரர்களே!

நீங்கள் உபயோகிக்கும் ப. நோ. சே.
கலந்த ஒவ்வொரு கலன் லங்கா
பெற்றோல்

- உங்கள் கார் என்ஜினைச் செம்மையாக வைத்திருக்கிறது.
- உங்கள் கார்ப்பிரயாணத்தை உல்லாசமானதாக ஆக்குகின்றது.
- உங்கள் பணத்தை உங்கள் நாட்டிலேயே தங்கிநிற்கச்செய்கின்றது.

உங்கள்
நன்மைக்கும்

உங்கள் நாட்டின் நன்மைக்கும்

ப. நோ. சே. கலந்த

லங்கா சூப்பர்

லங்கா பெற்றோல்

ஆகியவற்றையே உபயோகியுங்கள்.

இலங்கை

பெற்றோலியம்

கூட்டுத்தர்பனம்

113, காவிரோடு,

கொழும்பு-3

இவ்விதழின் அட்டை சன்னாகம், திருமகள் அழுத்தகத்தில் அச்சிடப்பட்டது.